

سرمقاله

دشمن اصلی بحاسترگرفته است؟
خطر کمونیسم تا چه حد واقعیت دارد؟

هر انقلابی، ضد انقلابی دارد و هر نهضت اجتماعی را خطرانی در کمین اند، انقلاب ایران را کدام خطر یا خطرهای تهدید می کنند؟ همه جا صحبت از ضد انقلاب می شود و هر کس بزم خود یا روی اغراض و منافع و انگیزه های خاص، افراد، جریانات و گروههایی را ضد انقلاب می نامد و مورد حمله قرار می دهد، در جنجال و هیاهویی که درباره دشمنان انقلاب راه می افتد بیم آن هست که دشمن یا دشمنان اصلی فراموش شوند و همه درگیر مبارزه مستقیم و تمام عیار با عواملی شویم که منبع اصلی خطر نمی باشند.

مردم ایران که در راه انقلاب اسلامی خود قربانیها دادمانند، فداکاریها کرده اند و با خون فرزندان رشید خود نهال آنرا آبیاری نمودمانند، اکنون آماده اند با تمام قدرت و توانی که دارند از آن در برابر هر خطری حمایت کنند. هشیاری و حساسیت فوق العاده مردم در برابر دشمنان انقلاب قابل تحسین و امیدبخش است. مردم بهربران فکری و سیاسی و بلندگوهای خبری و تبلیغاتی چشم دوخته و گوش فرا می دهند تا به دشمنی که آنها معرفی می کنند حمله ور شوند و منبع خطر و ضد انقلاب را در هر جا که نشان دهند، بسرعت نابود سازند. حساسیت فوق العاده مردم، عکس العمل طبیعی در برابر مصائب بی شماری است که از ناحیه رژیم پیشین متحمل شده اند. سالها فقر و اسارت و محرومیت، شکنجه و زندان و تبعید و اعدام و حقارت و توهمین و اختناق، تجربه ایست که مردم حاضر نیستند بهیچ قیمتی تکرار شود و برای جلوگیری از رجعت دوران ستم بار و پر رنج و شکنجه گذشته حاضرند هزاران قربانی دیگر هدیه راه انقلاب کنند. همین حساسیت و هشیاری خلق محروم و مسلمان ماست که انقلاب را تاکنون پاسداری کرده است. در مقابل، رهبران فکری، مطبوعات، احزاب و کسانی که با قلم و زبان، سهمی در هدایت فکری و سیاسی مردم دارند، مسئولیت سنگینی در این رابطه بر عهده دارند، باید، مواضبا باشند بجای معرفی ریشه های خطر و عوامل اصلی ناسامانها، مردم را سرگم درگیری بسا عواملی نکنند که اهمیت اصلی و فوری ندارند و با اینکار به دشمنان اصلی انقلاب فرصت رشد و تجدید قوا و ضربه زدن بدهند.

اگر صریح، صادق و واقع بین باشیم تشخیص فوریت هادشوار نیست، البته جبهه ضد انقلاب، طبیعی گسترده دارد و عاقلانه نیست که با تمام عناصر و عوامل متشکله آن در یک زمان و بیک نحو روبرو شویم. بدون تردید دشمن ترین کسان نسبت به انقلاب، آنها هستند که منافع و موقعیتشان زودتر و بیشتر بخطر افتاده است.

انگار نمی توان کرد که در درجه اول دشمنان رو در روی مردم در رژیم گذشته، یعنی مزدوران شاه و اربابان استعمارگرش هستند که به توطئه و ضدیت با انقلاب برخاسته اند. پاسداران انقلاب همه جا در جستجوی این عوامل هستند آنها را دستگیر می کنند و با قاطعیت انقلابی محاکمه و مجازات می نمایند. علیرغم انتقاداتی که نسبت به قاطعیت عمل دادگاهها و عمل پاسداران در دستگیری و مجازات مزدوران رژیم و توطئه گران بعمل می آید، اذعان باید کرد که همین سرعت عمل جلو حملات ضد انقلاب را سد کرده و نیروی آنها را متلاشی و در هم کوبیده است.

اما خطر استعمار امپریالیسم که ارباب شاه سابق و قدرت مسلط بر ایران بود، همچنان باقی است. اگر چه ضربهای که بر رژیم محمدرضا شاهی وارد آمد، آنرا از بزرگترین پایگاه سیاسی اش در منطقه محروم کرده است، ولی ریشه های آن هنوز قطع نشده اند و تا وقتی ریشه های آن هنوز باقی هستند خطر بازگشت و رشد مجدد آن باقی است.

بقیه در صفحه ۲

پیش بسوی تشکیل
شوراهای اسلامی ایالات

چرا از آغاز پیروزی انقلاب و حتی قبل از آن در مرحله تدارک پیروزی، با امر تشکیل شوراهای آنقدر اهمیت داده ایم.

انقلاب اسلامی ایران از دو جنبه اساسی به شوراهای اهمیت میدهد: اول از جنبه فکری و مکتبی، می دانیم که در نظام سیاسی اسلام مردم اند که باید در چارچوب اصول و قوانین اساسی قرآن، در باره امور خود تصمیم بگیرند - اصل مسئولیت انسان در برابر خداوند مبتنی بر همین حق خودمختاری و تصمیم گیری از جانب مردم است - و لذا باید فرصت و شرایط لازم برای اعمال این حق بوجود آید. علاوه بر طبق اصل دیگری امور مردم باید بر اساس شور و تبادل نظر بین آنها سامان گیرد، "و امر هم شوری بینهم" بر اساس این آیه همه اموری که بنحوی با زندگی سیاسی - اجتماعی و اقتصادی جامعه مربوط است، باید با مشورت افراد تنظیم شوند.

تمرکز تصمیم گیری در باره همه امور مردم در یک مرکز با اصول فوق مغایر و مخالف است - اینکار باید بنحوی انجام شود که حداکثر بقیه در صفحه ۶

خلق مسلمان کرد و دیگر خلقهای امت
اسلامی ایران را دریا بیم

با سقوط رژیم مغرور پهلوی سایه شوم استبداد و اختناق از آسمان زندگی مردم قهرمان و زجرکشیده ایران به کناری رفت و میلیونها ایرانی داغ دیده، محروم و تحت ستم بعد از قرنهای تحمل سکوت و ظلم توانستند فریاد خفته در سینه را در فضای پرشور ایران طنین انداز کنند.

هیچیک از افراد ملت مستضعف ما از ستم استبداد پهلوی و رژیم غدار و ضد مردمی حاکم مصون نماند. اما آنچه بر سر برادران ما از بیداد و شکنجه در کردستان، ترکمن صحرا، بلوچستان و خوزستان رفت مضاعف بود. رژیم طاغوتی، سهر بهانه های آنها را مورد تجاوز و بی مهری قرار میداد. در طول چند قرن از زمان سطره عثمانیها و بویژه در دوران فرمانداری عبدالحمید امیراطور مستبد عثمانی و حاکمیت فتودالها و ملاکین بزرگ برادران ما زیر ظلم و فشار و استعمار قرار داشتند. بروز جنگ جهانی اول فرصتی داد تا ملت های زیر سلطه برای آزادی و استقلال قیام کنند. در نهضت مشروطه نسیم آزادی برای مدت کوتاهی در سرزمین ما وزیدن گرفت اما کودتای انگلیسی رضاخان بار دیگر زنجیرها را بر دست و پای خلق ما محکم کرد. کشتارهای بیرحمانه و حملات غارتگرانه ما موران رضاشاهی بیش از هرکس متوجه عشار رشید ایران گردید و قیامهای عشار در این دوران ۱۳۰۰ تا ۱۳۱۰ عکس العمل طبیعی و برحق مردم برضد ستم رضاخانی بود.

چنانچه ترکمنها و کردها در سالهای ۱۳۰۲ تا ۱۳۰۴ و بلوچها در ۱۳۰۶ و عربها در خوزستان در همین سالها و لرهای لرستان در اواخر سال ۱۳۰۵ و همچنین عشار جنوب ایران و مردم دشتستان و تنگستان عشار بورا احمد و ممسنی سرانجام قیام قشائیه در ۱۳۰۷، فریاد اعتراض بود علیه جنایت های رضاخان^۱ دوران سلطنت محمدرضا شاه برای ملت ایران شوم تر بود و ظلم فتودالها و ملاکین و ما موران ساواک و سران ارتش و دولت به اوج رسید و دهقانان زحمتکش و روشنفکران کرد و بلوچ و ترکمن و عرب حاصلی جز فقر و بیگاری زندان و شکنجه و قتل و اعدام نداشتند. رژیم طاغوتی در پوشش مذهب اکثریت و قومیت ایرانی و به بهانه مبارزه با انگیزه های تجزیه طلبی، برادران ما را زیر سرکوب شدید میگرفت. اینهمه سبب رشد احساسات ناسیونالیستی و قومیت به عنوان عکس العملی در برابر ظلم و فشار دولتها و فتودالها گردید.

بقیه در صفحه ۳

آیت الله طالقانی در فیضیه قم:
امام امر فرمودند که باید انجمنهای
ولایتی و ایالتی تشکیل شود

قسمتی از سخنان آیت الله طالقانی در مدرسه فیضیه قم... ما انقلاب کردیم و ما غول را از پای در آوردیم حالا چکار کنیم؟ چکاری که کارگران به کار مشغول شوند، چکار کنیم که زمینهای ما کشت شوند و صنایع ما رونق گیرند، چکار کنیم که کمکی برای دولت باشد و بار آنرا کمتر کنیم؟ چه کنیم که جلو خودسری بعضی از کمیته ها را بگیریم؟ مردمی که سالها مالک بر سرنوشته خود نبودند و دزدان بر آنها حکومت می کردند و اگر حزبی تشکیل می دادند، یک مشت دلقک و معلوم الحال ریاست را بر عهده می گرفتند و همینطور مجلسها که محل دلقکها بود، مجالس جشن آنها که یک مشت زنه های آرایش کرده و مردهای شیک پوشیده شرکت می کردند. مسلما "برای این مردم رسوبات آنها وجود دارد، دولت در خدمت شماست، روحانیت در مسیر شماست، زمینها و منابع طبیعت مال شماست، نیروهای انسانی بسیار عمیق در خدمت شماست. آیا اورنمی کنید که ارزش پیدا کردیم و سرنوشته بدست خود ما است. از طرف امام و مراجع این وعده ها داده شده ولی چگونه این وعده ها پیاده شوند. من یک راه بنظرم میرسد راه شرعی، راه قانونی، راه دنیا پسند مردم واقعا "باید به حساب بیایند مردم ما واقعا "باید سرنوشته خود را بدست گیرند. مردم باید بتوانند راهی برای زندگی خود پیدا کنند این مسئله ایست که علمای ما هفتاد و چند سال با آن مواجه هستند. بنظر من انجمنهای ولایتی و ایالتی در هر شهر و هر روستا و در هر دهکده باید بوجود بیایند و افراد مورد اطمینان مردم به وسیله خود مردم انتخاب شوند و سرنوشته خود را با نظارت خودشان بدست گیرند.

... مسئله انجمنهای ولایتی و ایالتی بحمدالله شب گذشته با امام مورد بحث و بررسی قرار گرفت و چاره اندیشی شد که مردم در سرنوشته خود باید حاکم باشند. امام امر فرمودند که باید تشکیل شود. نه دولت میتواند مقابل امر ایشان که امر معتبر و مرجعی است و مردم به مرجعیت قبولش دارند مخالفت کند و یا هر کس دیگر. مخالفت با رهبری و شخص ایشان مخالفت با دین اسلام است. گروههایی هم اکنون با وزارت کشور موضوع را مورد بررسی قرار میدهند و بزودی طرح آن اعلام خواهد شد.

۱۱ اردیبهشت (روز کارگر)

را برای اولین بار در بهار جمهوری اسلامی

هر چه با شکوه تر برگزار کنیم

با رشد تولید سرمایه داری، طبقه نوینی درون این مناسبات با رسالتی تاریخی قدم بعرضه وجود گذاشت، طبقه ای که بعنوان کارگران صنعتی شناخته شده اند، طبقه ای که صاحب هیچ چیز جز نیروی کارش نیست و برای زیست مجبور بفروش آن به دارندگان سرمایه می باشد. سرمایه داری، کارگاههای سپهری، صنایع خانگی روستایی را در مسیر رشدش از میان برد و با ایجاد مالکیت سرمایه داری بر زمین و با تحت تداک خود در آوردن مواد اولیه کشاورزی کلیه وسائل تولید و مایحتاج زندگی مردم را به تصاحب خود در آورد.

در هم شکسته شدن روابط مالکیت فتودالی در روستا و گسترش بقیه در صفحه ۵

مواضع فکری سیاسی

جنبش مسلمانان مبارز

مواضع فکری سیاسی جنبش مسلمانان مبارز و بیانیه جنبش مسلمانان مبارز در باره شوراهای ایالتی و ولایتی نظر به اهمیت موضوع در فوق العاده این شماره درج شده است.

بقیه از صفحه یک

ریشه‌های استعمار در کجا قرار دارند؟

در اقتصاد و مناسبات اقتصادی و در فرهنگ و ساخت اداری استعمارگران، مبین ما را به کمک سربازان خود غارت نمی‌کردند، بلکه عناصر خائن و خود فروخته ایرانی بودند که در پشت سنگر موسسات و شرکت‌های اقتصادی، با کاپا، کارخانجات و تجارت‌خانه‌ها، مقاطعه‌کاریها، طرح‌های عمرانی، نظامی، و کشاورزی منابع و ثروت طبیعی کشور را می‌ربودند و زحمتکشان خلق ما را در شهر و روستا بشدت استثمار می‌کردند. پس ریشه‌های استعمار را باید در برنامه‌ها و تاسیسات اقتصادی، اداری، نظامی و صنعتی جستجو کرد. تأسیساتی که توسط یک طبقه سرمایه‌دار، دلال‌صفت و مشتقی عناصر فاسد و خائن اداره می‌شدند. آیا این ریشه‌ها قطع شده‌اند؟ بحران اقتصادی موجود، بیگاری کارگران و ورشکستگی اقتصادی و تولیدی مستقیماً نتیجه تسلط این گروه‌ها بر اقتصاد و سیاست کشور ما بوده و هست.

اکنون دست‌های آنان از مراکز اصلی تصمیم‌گیری سیاسی قطع شده است. لکن می‌دانیم که هنوز در مناسبات عمده‌اداری و نظامی کشور نفوذ دارند و هنوز نیز اقتصاد ما در دست‌های آنان است. موسسات بزرگ تولیدی، بانک‌ها و تجارت‌خانه‌ها و اراضی وسیع کشاورزی در ملکیت و زیر سلطه آنهاست. تا وقتی این نیروها یعنی سرمایه‌داران وابسته به قدرتهای استعماری و نیروهای ارتجاعی که منافعتشان در حفظ مناسبات سابق است بر قدرت و فعال‌اند، نمی‌توانیم بر بحران غلبه کنیم و سرنوشت خود را بدست‌گیریم، به غارت‌کشور و استعمار کارگران و دهقانان پایان دهیم و به استقلال کامل برسیم. ادامه تسلط این نیروها بر اقتصاد و بر سازمان‌های اداری و موسسات تولیدی و تجاری و کشاورزی در دراز مدت به تسلط مجدد آنها بر قدرت سیاسی منجر می‌شود.

اکنون این نیروها می‌کوشند از تغییر بنیادی مناسبات موجود جلوگیری کنند. بحران اقتصادی را که نتیجه تسلط آنهاست و خائنه با آن دامن می‌زنند، بهانه‌ای برای ادامه موجودیت خویش قرار دهند. تجربه نشان داده‌است که با وجود این نیروها و بدست آنان نمی‌توان به شکوفائی و استقلال اقتصادی رسید - حفظ مناسبات اقتصادی و اداری پیشین، جبراً به تسلط سیاسی استعمار بیگانه‌ای انجام می‌دهد. شوم سادات و سیاست‌های اقتصادی او بعد از مرگ جمال عبدالناصر باید عبرت انگیز باشد. ارتجاع و سرمایه‌داری وابسته و دلال‌صفت و همه نیروهایی که منافع آنها بوسیله انقلاب بخطر افتاده است برای نجات خویش یک راه مشترک دارند که در همه کشورها تجربه شده و میشود و آن مخفی شدن در سنگر مبارزه با کمونیسم است. فراموش نکردیم که استعمارگران همه جنایات‌های خود را به بهانه مبارزه با کمونیسم مرتکب شده و می‌شوند. اشغال سرزمین‌ها، حملات نظامی، کشتار و کودتا و جنایتهای بسیار با این بهانه انجام داده‌اند و عوامل دست‌نشانده آنان هم از این رویه پیروی کرده و می‌کنند - مصدق‌ها، آلنده‌ها، سوگارت‌ها و بسیاری نهضت‌ها و رهبران اصیل همه قربانی توطئه‌های آمریکائی شدند که به بهانه مبارزه با خطر کمونیسم انجام گرفتند. این حقیقت مانع از توجه به سیاست فرصت‌طلبانه بسیاری گروه‌های مارکسیست نمی‌شود. ریشه فرصت‌طلبی گروه‌های مارکسیستی در طول تاریخ معاصر از بدو تولد تا امروز بر کسی پوشیده نیست تنگ نظری چارچوب‌های فکری و بیگانگی اعتقادات و خط‌مشی‌های آنها با واقعیات و با اعتقادات توده‌های مسلمان، و برخورد انحرافی آنان با ماهیت اندیشه‌های اسلامی و همچنین وابستگی بعضی گروه‌های مارکسیستی به سیاست‌های بیگانه در گذشته و حال و عدم درک درست و واقع بینانه شرایط اجتماعی و فرهنگی و تاریخی ایران موجب شده است در تمام مراحل مبارزه ملت ایران برای آزادی و عدالت، از خلق جدا شوند و عقب بمانند و شانس رهبری و کسب قدرت را که سخت بدان پای‌بند هستند از دست بدهند آنها که افکار و عقاید و سازمان‌های خود را در همه حال پیش‌تاز می‌دانند و بقیه را ارتجاعی به خود حق می‌دهند با کمک هر وسیله‌ای - در رأس جنبش‌های خلق قرار گیرند و برای این منظور غالباً "از اصل" هدف وسیله را توجیه می‌کند "استفاده می‌نمایند. برخورد غالب گروه‌های مارکسیست، با انقلاب اسلامی ایران بعد از پیروزی تاکنون از همین مینا سرچشمه گرفتارست - طرح شعارهایی بر ضد شعارهای انقلاب و تلاش در تضعیف و بی اعتبار ساختن رهبری جنبش و ایجاد تفرقه و تجزیه در بین نیروهای خلقی دامن‌زدن به اختلافات قومی و مذهبی و سیمایشی دائمی علیه مواضع انقلاب و رهبری آن کیفیت برخورد با مساله ارتش، رفراوندوم، وقایع کردستان و ترکمن صحرا، مساله حجاب و دهها مسئله نظیر آن، همه بیان‌کننده خصلت فرصت‌طلبی و استفاده از هر وسیله برای رسیدن به هدفی است که با مصالح واقعی خلق و انقلاب سازگاری ندارد.

آنان درست همان راهی را پیش گرفتند که اسلافشان در برابر نهضت جنگل و در برابر نهضت ملی ایران بپیمودند و جز شکست برای مردم و انقلاب خلق و پیشمانی برای خویش دستاوردی نداشتند. آن‌ده‌ها مارکسیست‌ها که صداقتی ندارند، بهتر است به گذشته بنگرند و ارزیابی درستی از حوادث تاریخی بعمل آورند و پاسخ این سؤال را جستجو کنند که در طول هفتاد سال گذشته خلق ستم‌دیده‌ها از تلاش‌های گروه‌های مارکسیست چه بهره‌ای بردند و آنها تا چه حد مردم را در رسیدن به آزادی و در غلبه بر استبداد، استعمار و استثمار یاری کردند و در جمع‌بندی نهایی نتیجه اقدامات آنها بود و یا به زیان ملت ما بوده است و این سؤال را که چرا در این هفتاد سال نتوانستند سهمی واقعی در پیش‌تازی مبارزه بدست آورند. اما بسیار از کسانی که در مقابل مارکسیسم موضع می‌گیرند اصالت مردمی و صداقت انقلابی ندارند، بطور مثال، قدرتهای ارتجاعی را بنگریم که چگونه با این شعار ماهیت پلید و ضد مردمی و سیاست‌های خائنه خویش را از مردم خود پنهان می‌کنند و خلق‌ها را فریب می‌دهند و یا ترساندن از خطر احتمالی و شیخ وهم‌انگیز کمونیسم موجودیت خویش را تثبیت می‌نمایند. فاسدترین و ضد مردمی‌ترین حکومتها، بیشتر از هر کس سنگ مبارزه با کمونیسم را به سینه می‌زنند، به حکومت سعودی - به سادات و ملک حسر، به ملک حسن و سلطان قابوس و شیوخ دست - نشانده و به حکومت‌های نژاد پرست و فاسد در آفریقا و دیکتاتورها در آمریکای لاتین نگاه کنیم که چگونه مبارزه اصیل خلق‌های خود را به بهانه مبارزه با کمونیسم سرکوب می‌کنند.

خطر کمونیسم تا چه حد واقعیت ...

راستی تا چه اندازه خطر کمونیسم در کشور ما واقعیت دارد؟ و درست تر آنکه برسیم زمینه‌های رشد و نمو کمونیسم در کجاست؟ آیا برداشتهایی که بعضی محافظ‌درباره خطر آن براه می‌اندازند تا چه حد با واقعیت‌ها سازگاری دارد. چرا بعضی می‌کوشند چنین وانمود سازند که مانع اصلی پیروزی انقلاب و تکامل آن و انجام تغییرات بنیادی در کشور، این گروه‌ها هستند. در انگیزه فرصت‌طلبی بسیاری از مارکسیست‌ها تردید نیست. آنها بی‌میل نیستند که انقلاب اسلامی ما در انجام رسالتش شکست بخورد - زیرا پیروزی انقلاب اسلامی دلیلی است بر بطلان نظریه‌ها و نارسایی‌های کامل مبانی فکری و اعتقادی آنان و تأییدی است بر برتری و پیش‌تازی ایدئولوژی اسلامی و اندیشه‌های توحیدی در مبارزه با دشمنان بشر و گشودن راه آزادی انسانها.

فراموش نکنیم که قدرت کمی و کیفی جنبش اسلامی در دو دهه اخیر مستقیماً نتیجه پیش‌تازی آن در صحنه عمل و اندیشه در مبارزه با دشمنان مردم و عوامل بدبختی، فقر و بی‌عدالتی و استعمار بود. و اگر در این مدت اندیشه و جریان‌ات غیراسلامی ضعیف و به انزوا رانده شدند بخاطر آن نبود که کسی با آنها مبارزه کرد، بلکه دلیلش این حقیقت بود که مسلمانان مبارز و پیکارجوی و متفکران آزاده مسلمان، و روحانیون مترقی اندیشه‌های انسانی و پاک توحیدی را تبلیغ کردند و با ایمان تمام در صف مقدم مبارزه علیه رژیم طاغوتی جای گرفتند و سرانجام جنبش را به پیروزی رساندند.

هر وقت نیروهای مسلمان در مبارزه با دشمنان مردم از خود ضعف و سستی نشان داده‌اند و هر وقت افکار و عقاید اصیل اسلامی از دسترس مردم بدور مانده و چهره مسخ شده‌ای از اسلام معرفی گردیده است، افکار و احزاب و جریان‌ات سیاسی - فکری انحرافی رشد و توسعه یافته‌اند. سال‌های بعد از شهریور ۱۳۲۰ را بیاد آوریم که در غیبت یک جنبش اصیل اسلامی و در غیبت اندیشه‌های درست توحیدی از صحنه پیکار افکار و عقاید و عمل اجتماعی محرومان جامعه، نیروهای پیشرو به احزاب و عقاید دیگر پناه آورده‌اند.

قابل تعمق و دقت است که استقبال مردم و بخصوص قشرهای جوان و پیشرو از آن مکتب‌ها و احزاب علیرغم انحرافات، اشتباهات و حتی خیانت‌های رهبران آنان و عجزشان در رهبری درست و پیروزمند مبارزات ضد استعماری و ضد استبدادی ملت، همچنان ادامه یافت. زیرا این نیروها راهی دیگر در رهبری فکری و سیاسی دیگری پیش‌روی خود نمی‌دیدند. اندیشه‌های نبوده که ثابت کند قادر به گشودن مشکلات اجتماعی و فکری مردم است. قدرتی در صحنه نبود تا در مبارزه با دشمنان آنها پیشگام باشد - اما از لحظه‌ای که اسلام تولد تازه‌ای یافت جنبش انقلابی اسلامی نسج گرفت - دیدیم که میلیون‌ها مردم بخصوص قشرهای پیشرو و جوان جامعه‌سوی آن شتافتند و هر پیروزی - برایمان آنها بدرستی و برتری آن افزود.

اکنون انقلاب اسلامی در برابر ریشه‌های استعمار، ظلم، استثمار، فقر و محرومیت، دو راه بیشتر در پیش ندارد. یا همانند گذشته در برکنند آنها و مبارزه قاطع با عوامل دشمن پیشگام باشد و شایستگی فکری و عملی خود را برای غلبه بر مواضع آزادی، عدالت، برابری، رفاه،

و شکوفائی فرهنگی و اقتصادی عملاً ثابت کند، که در اینصورت جایی برای فرصت‌طلبی و سیمایشی باقی نمی‌ماند و عناصر مغرض و تفرقه‌فکن - دست‌آوردی جز رسوایی و بیگانگی و جدائی از مردم نخواهند داشت - البته لازم است که در صورت ادامه فعالیت‌های نفاق‌افکنانه با افشاگری صحیح و منطقی ماهیت فرصت‌طلبانه آنها به مردم نشان داده شود و تبلیغات مسموم آنها خنثی گردد. مردم هوشیار ایران نشان دادند که در قضاوت نهایی خطا نمی‌کنند و دوست را از دشمن باز می‌شناسند آنها بیدریغ از کسانی که صمیمانه در راه آنان قداکاری کنند حمایت می‌کنند.

راه دوم، آنستکه جبهه‌اصلی را ترک کند بجای مبارزه با ریشه‌های استبداد و استعمار یعنی ارتجاع، سرمایه‌داران دلال‌صفت و خائنه مناسبات غیر توحیدی، در ارتش و ادارات و سازمان‌های اقتصادی و اجتماعی، به شاخ و برگ‌ها بپردازد و معلول را هدف قرار دهد و پشت سر مبارزه با کمونیسم، هر صدای اصیل و انتقاد و اعتراض صادقانه را خاموش و نیروهای اصیل انقلابی را معرض حمله قرار دهد و آزادی را به نفع خویش بیابان رساند. رشد هر نوع جریان و اندیشه انحرافی معلول شکست در طرح و پیشبرد اندیشه و راه درست است. بجای جنگیدن با معلول باید زمینه‌های رشد انحرافات را نابود کرد. حوادث کردستان و گنبد ثابت کرد که ضعف و تأخیر در حل ریشه‌های مسائل مردم، میدان به فرصت‌طلبی و تفرقه‌افکنی گروه‌های یاد شده می‌دهد، اگر انقلاب چنانکه باید خواسته‌های بحرق مردم را بلافاصله مطرح و مورد نظر قرار می‌داد، دست فتوادلها و زمین‌خواران و مزدوران رژیم پیشین را کوتاه و اراضی غصب شده را بین دهقانان تقسیم می‌نمود، اگر حق پایمال شده برادران کرد و ترکمن و عرب و بلوچ... را به آنها باز میگرداند و برسمیت می‌شناخت و به آنها کمک می‌کرد تا سرنوشت خویش را در چارچوب امت واحد اسلام و جمهوری اسلامی بدست گیرند، و ارزش‌های اصیل فرهنگی خود را زنده کنند، هرگز آن مصائب پیش نمی‌آمد و انحرافات رخ نمی‌داد.

اگر انقلاب با قاطعیت دست‌های سرمایه‌داران بزرگ و خائن را از ثروت‌ها و موسسات تولیدی قطع کند و به کارگران و تهیدستان و کارکنان فرصت دهد تا خود اداره امور کارگاه‌ها را در دست گیرند و به کارشناسان دلسوز امکان دهد تا بر طبق طرح‌های درست امور تولید را سامان داده برنامه‌ریزی کنند، استثمار و بیگاری و فقر ادامه نمی‌یابد و موقعیت برای ضدیت با انقلاب فراهم نمی‌شود و کارگران دلبر و هوشیار ما هم چنان در سنگر انقلاب اسلامی باقی می‌مانند.

برادران و خواهران رزمنده و انقلابی ما هشیار باشند که رسالت آنها در پاسداری از انقلاب صرفاً "از طریق مبارزه با ریشه‌های استعمار، استبداد و ظلم و استثمار تحقق می‌پذیرد و به انجام می‌رسد.

رفراوندوم بزرگ و تاریخی نشان‌داد که انقلاب اسلامی تا چه اندازه در دل‌های مردم جای دارد و بالاتر از آن وقایع کردستان و سرانجام انتخابات شورای شهر سنج ثابت کرد که خطر موهومی که آن‌اندازه بزرگ جلوه داده می‌شود، تا چه حد ناچیز است و جزئی. علیرغم شرایط غیر عادی که زمینه را برای دخالت‌ها و تبلیغات سوء فراهم کرده بود باز هم انقلاب اسلامی پیروز شد. زیرا این فرصت پیش‌آمد که برادران کرد ما از زبان نماینده انقلاب آیت‌الله مجاهد طالقانی تأییدی بر خواسته‌های خود بگیرند و با مواضع اصیل انقلاب اسلامی آشنا شوند. مگر نه آنستکه بیشتر از ۹۸ درصد مردم به اسلام و انقلاب ایمان دارند، پس چه جای ترس از کمونیسم است که موجب شود، نیروی ذهنی و انسانی ملتی را بیش از اندازه به آن مشغول کنیم، و از دشمنان اصلی و رو در رو غافل باشیم.

برادران و خواهران مسلمان رزمنده نباید فراموش کنید که عوارض استعمار، ارتجاع و سرمایه‌داران همانند گذشته و مانند همه‌جای دنیا پشت سنگر مبارزه با کمونیسم موضع می‌گیرند تا احساسات اسلامی مردم را برانگیزانند و خود را با آنها در یک صف و یک جبهه و مدافع انقلاب جلوه دهند و با این کار موضع‌گیری و افشاگریهای منطقی گروه‌های اصیل را مخدوش سازند. گذشته از این بسیاری از جوانان ما که مجذوب اندیشه‌های کمونیستی هستند وقتی با اسلام راستین آشنا شوند و پیشگامی آن را در برقراری یک نظام آزاد و عادلانه ببینند، چنانکه بارها رهبر انقلاب امام خمینی گوشزد کردند، به آغوش اسلام برمی‌گردند.

اگر عوامل ارتجاع و استعمار موفق شوند خطری را که معلول وجود پلید و حاکمیت ضد مردمی آنها است، علت و هدف اصلی معرفی کنند، توانست‌اند موقعیت خود را در لباس انقلاب حفظ کنند و سرانجام سلطه سیاسی استعمار را باز گردانند و بالاخره خطر رشد و توسعه و سرانجام تسلط کمونیسم را تشدید کنند.

لطفاً وجوه تشریفات امت را به حساب جاری شماره ۴۰۰ بانک صادرات شعبه تخت طاووس روزولت واریز نمایید.

"نگاهی اجمالی به تجربه شیلی و سرنوشتی حکومت ملی آئنده"

مقدمه

آنچه تاکنون در باره اهمیت استراتژیک منطقه خلیج و بخصوص کشور ما ایران و منابع برپای نفتی و غیره آن گفته و نوشته اند و همه کم و بیش از آن مطلعیم از یک طرف و علم به این حقیقت که شاهرگ حیاتی خلیج و منابع نفتی آن تاکنون همه در جهت تقویت و مستحکم کردن پایگاههای امپریالیسم و ادامه سلطه آن بر خلقهای منطقه، بکار گرفته شده است، از طرف دیگر، کافی است تا در باره ارزیابی نقش استعمار جهانی و خارجی و دیسیه های آن ساده اندیش نباشیم. وقایعی که امروز در مین ما در جریان است بدون شک خلق الساعه و بدون رابطه و سابقه تاریخی با آنچه در سایر کشورهای تحت سلطه به هنگام ظهور حکومت های مردمی رخ داده است، نمی باشد.

از همین روست که ضرورت شناخت و مطالعه تجارب انقلابی خلقهای دیگر و علل شکست یا پیروزی آنها به عنوان یکی از فوری ترین مسائل در دستور کار نیروهای آگاه و مسلمان خلق ما قرار می گیرد. ضرورتی که با توجه به وقایع یکماهه اخیر کشور خودمان اهمیتی دوچندان پیدا می کند.

یکی از این تجارب تلخ اما درس آموز تجربه شیلی در دوران حکومت ملی سالوادور آئنده است، البته قصد ما این نیست که جزئیات تجربه شیلی را مورد بررسی قرار دهیم یا شرایط آنرا کاملا با شرایط ایران یکسان بگیریم. منظور تنها مطالعه و شناخت برخی شیوه های است که "سی. آی. ا." با همکاری مستقیم دولت آمریکا و ارتجاع داخلی برای سرنوشتی حکومت ملی آئنده و دولت "اتحاد مردمی" او بکار گرفت تا با شناخت این شیوه ها بتوانیم در مسیر مخالف آن کام برداریم.

در باره تاریخ کودتا *

سیاست ارتجاع برای سرنوشتی کردن دولت "اتحاد مردمی" عوامل بسیاری را در هم آمیخته بود. از ابتدا میسر بود که یک دخالت نظامی را پیش بینی کنیم اما همچنین روشن بود که چنین دخالت نظامی تنها تحت شرایط معین اقتصادی و اجتماعی می توانست تحقق پذیرد و در عین حال چنین راهی پرخرج ترین شیوه انجام یک کودتا بود. کارشناسان امپریالیسم ترجیح می دادند که دولت "اتحاد مردمی" به مرحله ای از هرج و مرج اقتصادی و سیاسی برسد که دخالت نظامی غیر ضروری گشته و سوسیالیسم برای سالها در شیلی بی اعتبار گردد. تاکتیکهایی که در شیلی بکار گرفته شد متعدد و مطابق با تحول شرایط بودند. اما همواره این تاکتیکها در سطوح سیاسی، اقتصادی و فرهنگی بطور همزمان بکار گرفته شدند.

اگر ارتجاع بلافاصله پس از انتخاب شدن آئنده کاری از پیش نبرد به این دلیل بود که اقداماتش در سطح روستاها متمرکز گشته و در توده های مردم شیلی نفوذ نکرد و بدین ترتیب یک کودتای "پارلمانی" از ابتدا ممکن نبود. اگرچه در زمینه سیاسی از تاکتیکهای "قانونی!" اختلال و معانیت از انجام رای گیری در پارلمان و اقدامات دیگر در دادگاهها و دستگاههای اجرائی، به منظور به انزوای کشاندن دولت آئنده استفاده شد. اما بطور همزمان اختلال در مکانیسم اقتصادی - تولید و توزیع، خرده فروشی و تجارت خارجی - شدیداً بکار گرفته شد. سرمایه داران وابسته که کارخانه ها شان در معرض خطر ملی شدن قرار گرفته بود، از وارد کردن مواد خام و لوازم یدکی خودداری کرده و بدین ترتیب به بازار بیکاری دامن زدند. به همراه اینها اعتصابات و خرابکاریهایی که همه در یک جهت متمرکز شده بودند نیز به هرج و مرج اقتصادی و سیاسی دامن زدند.

در این میانه تروریزم هم نقشی فعال داشت. در زمینه تبلیغاتی نیز بعضی مطبوعات مانند "ال میوکیو" و رشوه های کلان "سی. آی. ا." به این روزنامه ها (مدارکی که بعدها توسط واشنگتن پست و ساندی تلگراف و بعضی روزنامه های دیگر غربی منتشر شد از جزئیات این رشوه ها پرده برمی دارد.) جنگ روانی را مبنی بر اینکه حکومت آئنده قصد سانسور مطبوعات را دارد، شروع کردند. و البته مطبوعات غربی برادر! هم بیکار ننشسته تبلیغات شدید می کردند.

ارتجاع با استراتژی دوگانه ایجاد شرایطی که دخالت نظامی را توجیه کند و در عین حال امیدواری به اینکه هرج و مرج موجود به کار گرفتن چنین شیوه پرخرجی را غیر ضروری کند، تلاشهای بسیاری را برای ایجاد تحریک آغاز کرد:

۱- ارتجاع بارها سعی کرد دولت را مجبور کند که از حدود اختیارات قانونی خود بفراتر رود و بدین ترتیب راه را برای توجیه سیاسی و ایدئولوژیک دخالت نظامی، در جواب استفاده غیر قانونی دولت از قدرت، هموار کند.

۲- ارتجاع سعی کرد که دولت "اتحاد خلقی" آئنده را محور به قطع رابطه با ایالات متحده کرده و بدین ترتیب او را "مسئول" بحران اقتصادی و انزوای سیاسی معرفی کرده و در عین حال نقش جناح راست را نیز مخفی نگاهدارد.

۳- ارتجاع سعی کرد که دولت آئنده را وادار به ترک برنامه انقلابی اش کند. در این زمینه ذکر این نکته ضروری است که در شیلی ما با یک پدیده قابل تعمق روبرو هستیم به این ترتیب که بین "عملکرد" و "ساحتان" اقتصادی جامعه، تضادی وجود دارد که دائماً روبروند بود. از آنجا که آئنده از طریق پارلمانی و از راه انتخابات به قدرت رسیده بود، کلیه سبدها و بنیادهای اقتصادی و سیاسی جامعه دست نخورده باقی مانده و آئنده بعنوان یک طرفدار عدالت اجتماعی و سوسیالیسم از طریق همین بنیادها سعی در ارائه برنامه های انقلابی و در راستای عدالت اجتماعی داشت. کاسترو نیز قبلاً گفته بود "که آئنده ریاد روی دمکراسی و پارلمان تکیه می کند" و بنظر می رسد که این ارتجاع و ضد انقلاب بود که بواسطه سرمایه داران کارخانجات "آی. تی. سی" و کارشناسان "سی. آی. ا." از این دمکراسی سود برد. برای مثال ضد انقلاب از طریق آوردن دمکرات مسیحی ها بدرون پارلمان و نهایتاً شرکت دادن آنان در تصمیم گیری توانست جناح چپ را دچار تفرقه و نتجتا فلج کند.

۴- ارتجاع تلاش کرد آئنده را وادار به استعفا کند، که در این صورت او را از پایگاه مردمی اش جدا می کرد (البته این هرگز اتفاق نیفتاد) و با او را بر مستند قدرت نگاهدارد اما تحت سلطه نظامی (مانند اروگوئه). به این منظور همه نوع فشار برای درهم شکستن تحمل جناح های افراطی راست و طرفداران چپ افراطی آئنده وارد آورده شد. این تاکتیک در مورد طبقه متوسط و جناحی از کارگران موثر افتاد، اما در مورد جناح چپ عقیم ماند.

و این قابل تعمق است که استراتژی دخالت نظامی در حالی خط مشی غالب ارتجاع شد که محبوبیت آئنده در حال افزایش بود. ژنرال پینوشه خود به "لوس آنجلس تایمز" گفته بود که تصمیم رسمی کودتا در روز ۲۸ می ۱۹۷۳ گرفته شد، اما همچنین می دانیم که طرح برزی کودتا در ماه ژوئیه یا اوت ۱۹۷۲ (۱۰ ماه قبل) شروع شده بود. (برای توضیح بیشتر به مقاله ساندی تایمز مورخه ۲۲ اکتبر ۱۹۷۴ رجوع شود) یعنی همزمان با انتخابات منطقه ای که در آن کاندیداهای حزب کمونیست در مقابل "اتحاد راست" به پیروزی رسیدند یعنی همزمان با آخرین تلاش ارتجاع برای رسیدن به قدرت از راه "قانونی". در مارس ۱۹۷۳ زمانی که ارتجاع نتوانست اکثریت پارلمان بدست آورد تا آئنده را سرنوشت کند راه را برای ژنرال پینوشه باز گذارد تا دست به آزمایش کودتایی در ۲۹ ژوئن ۱۹۷۳ بزند. (۳ ماه بعد) این کودتای اولیه عمدتاً بدلیل رهبری وفادار نیروهای مسلح (ژنرال براناز) نافرجام ماند.

عوامل خارجی که سرانجام پس از سه سال شرایطی را که دخالت نظامی در آن قابل توجیه بود خلق کردند نیز از اهمیت بسیار اساسی برخوردارند. جدا از عوامل متعدد اقتصادی مانند تنزل شدید قیمت جهانی مس (محصول عمده شیلی)، در زمینه "صرفاً" نظامی نیز، دولت آئنده در اوت ۱۹۷۳ از طریق سازمانهای اطلاعاتی اش متوجه شد که نیروهای برزیلی مستقر در بلیوی در نزدیکی مرز شیلی متمرکز شده بودند، و اینکه نیروی هوایی آمریکا نیز حضور خود را در بلیوی (کشور هم مرز شیلی) وسیعاً افزایش داده بود. همچنین نیروی دریایی ایالات متحده نیز در فاصله کمی از مرز شیلی آماده بود. خیانت شخصی ژنرال پینوشه که تا به آخر از اطلاعات دولتی مخفیانه مطلع بود نیز قابل اغماض نیست. بهرحال پس از ایجاد شرایط مناسب بواسطه تاکتیکهای مختلف اختلال پارلمانی، هرج و مرج اقتصادی، اعتصابات، دخالت نافرجام نظامی و تروریزم، راه برای یک کودتای رعب انگیز نظامی باز شد که برای همیشه به عمر حکومت و شخص سالوادور آئنده پایان داد.

* این مقاله با استفاده از کتاب درسهایی از شیلی به تالیف جان گیتینگز تهیه شده است.

بقیه از صفحه اول خلق مسلمان کرد...

قیامهای متعدد کردها با خونین ترین سرکوبها روبرو شدند. روشنفکران تبعید یا در زندان، دهقانان آواره و مردم بیریشان و زیر سایه ترس ما موران ساواک و ارتشیان بسر میبردند. وقتی صور انقلاب دمیده شد، برادران ما در کردستان همانند دیگر بلاد ایران زیر پرچم قائد کبیر امام خمینی بیا خاستند و پرچم قیام علیه استبداد محمد رضا شاه را برافراشتند. رشد احساسات خاص قومی و آثار تهاجم فرهنگی و استضعاف رژیم طاغوتی زمینه مناسبی برای فعالیت و تحریکات مزدوران رژیم و عوامل امپریالیسم و فرصت طلبیها فراهم کرد.

از قبل پیش بینی میشد که پس از پیروزی سریع انقلاب مزدوران امپریالیسم برای برانگیختن جنگهای داخلی به تحریک در میان اقوام و ملیت ها خواهند پرداخت و اختلافات فرقه ای و مسلکی و مذهبی را دامن خواهند زد. از این رو مزدوران ساواک و جاسوسان آمریکا، سوی سرزمینهای برادران ما در کردستان، ترکمن صحرا و بلوچستان و خوزستان روانه شدند و بیشتر به کمک فتوودالها و ملاکس و سران فزاری ارتش و سرمایه داران خاش به تحریک و سیمانی پرداختند.

از فرصت طلبیها هم انتظار اتحاد چنین سیاست تحریک آمیزی میرفت. این دسته که بدلیل ضعف تئوری و تاریخی در بنیاد ایدئولوژی و شناخت غلط واقیعات از قافله انقلاب عقب مانده اند و پایگاه مردمی ندارند، این مناطق را برای فعالیت و تحریک و بدست آوردن پایگاه مساعد دیدند. گرفتن قدرت از بیشتر انقلابی اسلامی برای آن گروهها اهمیت درجه اول دارد. پس باید انقلاب اسلامی شکست بخورد تا زمینه برای پیشگامی آنها فراهم شود. اما غافل از اینکه شکست انقلاب اسلامی شکست همه ملت و از جمله آنهاست و بهبود تصور میکنند چنانچه بیشتر انقلابی مسلمان خواهند شد.

خواست برادران کرد خواست همه ملت ایران است

دولت از آغاز چنانکه در خور یک دولت انقلابی است با خواستهای برحق برادران ما در کردستان و ترکمن صحرا برخورد نکرد. در حالیکه انقلاب اسلامی بهتر از هر مکتب و جریان اجتماعی دیگری پاسخگوی خواستهای آنان است. تاخیر و عدم قاطعیت از جانب سبب بروز حوادث ناگواری شد و فرصت طلائی بدست مزدوران رژیم گذشته و امپریالیسم و فرصت طلبها داد. اما خلق مسلمان کرد خیلی زود به حقایق آشنا میشود و اکنون قادر است دشمنان خود را در هر چهره ای بشناسد. ضمن ادامه مبارزه برای بدست آوردن حقوق و خواستهای برحق خود با هشیاری تمام علیه تحریکات ضد انقلاب ایستادگی میکند و دست رد بر سینه تجزیه طلبی و فرصت طلبی میزند. خلق مسلمان کرد با تأکید بر وحدت و پیوستگی تام خود با امت اسلامی خواهان خودمختاری در چارچوب جمهوری اسلامی ایران است.

خلق مسلمان کرد خواهان رفع انواع ستمها و تبعیضهایی است که قرنهای توسط نظامات طاغوتی بر روی رفته است.

خلق مسلمان کرد خواهان مبارزه با همه عوامل ضد انقلاب و فرصت طلبی است و با قاطعیت هر نوع اتهام تجزیه طلبی را رد و انکار میکند.

در انتخابات اخیر برای تشکیل شورای سندنج هشیاری انقلابی برادران کرد ما ثابت گردید.

بر دولت است که با شیوه ای انقلابی در پاسخ گفتن به خواستهای برادران مسلمان ما اقدام سریع بعمل آورد. دست فتوودالها و زمین داران بزرگ و ما موران رژیم سابق و فرصت طلبان را از سرزمین قهرمان پرور کردستان قطع کند. اعتبار کافی برای انجام اصلاحات فوری در اختیار نمایندگان واقعی خلق مسلمان کرد بگذارد.

عدم قاطعیت دولت در مورد کردستان

مبارزات هزاران نفر از برادران کرد ما در سندنج برای وصول به خواستهای است که باید فوراً مورد بررسی قرار گیرد. برادران مسلمان کرد ما در قطعه نامه های خود با تأکید وفاداری خود را به انقلاب اسلامی و رهبر و قائد بزرگ آن امام خمینی ابراز داشته اند. آنها هر نوع اندیشه تجزیه طلبی را محکوم و فعالیت و تحریکات فرصت طلبیها را بشدت مورد حمله و اعتراض قرار داده اند. آنها خواهان وحدت و اتحاد بین همه برادران کرد و همستگی با دیگر مردم مسلمان ایران اند. آنها ضمن احترام به آزادی عقیده و رعایت حق مسلم همه افراد در بیان عقاید خود با ترور فکری و سیاسی و شانتاژ از جانب گروههای غیرمسئول و فرصت طلب و با تحریکات مزدوران رژیم سابق مخالفت کرده اند.

ما قویاً از دولت می خواهیم تا با سرعت نسبت به انجام تقاضای برادران مسلمان ما در کردستان اقدام کند. با صراحت و قاطعیت نظر انقلاب اسلامی را در مورد حق خودمختاری آنها در چارچوب جمهوری اسلامی و امت واحد اسلامی ایران اعلام کند.

خواست برادران کرد ما خواست همه ملت ایران است. خواست برادران ترکمن، بلوچ و عرب است.

دولت باید سریعاً در تصفیه ادارات و موسسات دولتی از عناصر ناپاک و وابسته به رژیم سابق اقدام کند. دولت باید نسبت به تقسیم اراضی فتوودالها و ملاکین و غاصبین اراضی بین دهقانان زحمتکش فوراً اقدام کند.

دولت باید اعتبار لازم برای انجام برنامه های رفاهی و اصلاحات فوری در اختیار نمایندگان واقعی و شوراها بگذارد و به دهقانان کمک کند تا زمینهای خود را کشت کنند.

وحدت نیروهای انقلابی مسلمان ضامن پیروزی ماست

به پاسداران انقلاب

فرازبیداری

ای پاسدار
در منتهای سردی شب
بیرون خانه‌ی تن خود ایستاده‌ای
با پلکهای خسته
پرستارانه
تا شهر زخم خورده
از دستبرد مرگ بیاساید

بیداری تو از بلندی ایمان می‌آید
و از صداقت و العصر *
و قصه‌ی شهادت تو
همچون شهادت توده
بی ادعاست
صدا و عکس ندارد
تاریخ و ویژه‌نامه ندارد

ای نور چشم
ای خوب
ای برادر
ای بیدار
تیر هوایی تو در شب
خواب مرا چو می‌شکند
بی اختیار دعوات می‌گویم
ای پاسدار انقلاب رهایی
ای پهلوان تنها
خداست در تنهایی
خداست
در رهگذار خصم شبانه
خداست در همه حال از بلا نگهدار

طاهره صفار زاده
اسفند ۵۷

* سوره‌ی والعصر

"بنام خدا"

بمناسبت ۱۱ اردیبهشت روزگارگر

ای کارگر
ای سرنوشت‌ساز
- ای آنکه سال‌ها
روز پای پرپرست را
شاهد بودی
- ویران شدی ، تا شاد
برگام خود بهشت بسازد
- و قانون گشای شاهی
حلقوم بیگناه ترا

با دست‌های شوم خود
بفشارند !!

- و عدالت را
بر سگوی قضاوت ننگین‌شان
بر چوب سرد دار بیاویزند
- غارت شدی - و تنها
ایمان خویش را مالک بودی
- بر تو هزار تهنیت از ما
در این بهار فتح و ظفر . . .
ما دامنی پر از گل پیروزی
بر همت بلند تو می‌پاشیم
- ای در نماز روز و شب من
ای کارگر ، برادر خوب
- با دشمنان بگو

در سال‌های بیداد
- آیا مقیم ، بر مسند کدام مقام
در اوج زور و زر بودید ؟
و زیستن را ، تفسیرتان چه بود ؟
ایکه ، زیانتان کلید فریب است
ایکه ، دهانتان
دروازه‌ی ریا
و ثروت ،
با واژه‌ی ریا
شعر بلندتان
- ای بردگان ظلم
- ای مردگان قرن
ای سرسپردگان
صف‌های بی فواصل ما
مشتی است بر دهان شما
ای آنکه با قلم
شمشیر در رگاب دشمن خونخوار میزنی
جهت عبث ، بگوب
طبل تنهی را
ای دایه‌ی کریم‌تر از مادر
* * * * *

اما برادر
ما در کنار هم
نابود می‌کنیم
بنیاد این حقیرتر از هیچان
- من تکیه

بر شانه‌ی ستبر تو دارم
تو تکیه بر صداقت من کن
- تا گوه‌های با عظمت را
در پشت خویش
حایل نموده باشیم

- ای کارگر
صف‌های ما فشرده‌تر و بی نفوذ باد
- و تکیه دست‌های من و تو
در هم فرو روند
و متحد شوند
محکمترین

زنجیرهای محکم عالم را
خواهند ساخت
ما در کنار هم
شب‌های ژرف را
شب‌های خوف را
شب‌های شور و شوق شهیدان را
- شب‌های انتظار یتیمان را
شب‌های بینهایت ،
شب را

با خنجر جهاد ، پرده دریدیم
تا آفتاب صبح سعادت را
بر ریشه‌های شب‌گروه کردیم
- ما - محراب عاشقان حقیقت را
بس خالصانه سجده نهادیم

- ما پا بپای هم
میخندان سرد قرون را
در گرمی تبلور (تکبیر) ذوب نمودیم
- اینک بگوب مشت
بر سینه‌ی تکیه‌ی دشمن
این گرگ تیرخورده ، این

روباه حیل‌گر
- با او بگو
- در سرزمین ما که زناش
با پاک‌ی و نجابت (زهرا)
- و همت و شجاعت (زینب)
بیمان بستانند
- و مردانش ، در عرصه‌ی تجلی وحدت
خون حماسه‌ساز حسینی
در رگشان جاری است . . .

- جولانگه‌ی قبیله‌ی شیطان نیست
این خطه‌ی جای لانه‌ی جفدان نیست
- ای کارگر بگو

ما از صفوف پاک شهیدان
ما از حریق باغ شقایق
- با قلب تکه تکه رهیدیم
- ما پابهای هم
از لاله‌زار ژاله خمیدیم
- تا کربلای سرخ وطن را
به سرزمین سبز بدل کردیم
- و سوگ بینهایت‌مان را
- در وادی همیشه بهار آن ، دفن نمودیم
- آگاه و هوشیار
- سر بر محراب اعتقاد خویش نهادیم
- ای خواهر ، ای برادر زحمتکش
- ای خوب - ای حبیب خدا
- این افتخار ، نسل تو بس
که نازنین (پیامبر) ما
بوسه به پینه‌های دست تو میزد . . .
و تو - برادرم - رسالت خود را
هرگز میر ز یاد
- چرخ عظیم میهن خود را
باردگر سریعتر از پیش
- در کارخانه‌ات
این خانه‌ی خدا
با گردش مدام
بچرخان

سپیده کاشانی
فروردین ۵۸

ارتش اسلامی

اگر رژیم افراد مزبور را جدا از مردم و همراه با قطع رابطه کامل سیاسی ، عاطفی و فکری با جامعه نگاهداری نمی‌کرد هرگز قادر نبود آنها را این چنین علیه خلق برانگیزاند و بکار گیرد - افراد ارتش دور از مردم یکسر و تحت تأثیر تلقینات و آموزش‌های حساب شده دولتها قرار می‌گیرند - حقایق خارج از صافی منافع و مصالح قدرت‌های مسلط می‌گذرد و به‌گونه‌ای تفسیر می‌شود که نتایج موردنظر را در ذهن و اندیشه و رفتار افراد بجای گذارد .

قدرتهای امپریالیستی و در دو دهه اخیر بخصوص آمریکا سعی کردند قشرها و طبقات بالای جامعه را که در رأس قوای تصمیم‌گیری و اجرایی و انتظامی قرار داشتند از زمینه فرهنگ ملی و اسلامی خویش جدا کرده و در چارچوبهای فرهنگ استعماری و معرفی سرمایه‌داری قالب‌ریزی کنند برای این منظور فرهنگ و ارزشهای اصیل ملی و مذهبی را نزد آنها خوار و بیمقدار و ارتجاعی و خرافی و مغایر با علم و تمدن و ترقی جلوه دادند و تمسک به ارزشهای فرهنگ تحمیل شده و تقلید از سرمشقهای وارداتی را شرط پیشرفت و اخذ درجه و اشغال مقام قلمداد کردند .

در نظام ارتش اسلامی جدایی بین نیروهای مسلح و مردم وجود ندارد - مردم خود مجاهد و رزمنده و پاسدار مسلح سرزمین و ارزشهای خود هستند - کسی که در همه حال در کنار مردم بسر می‌برد کار می‌کند و در تولید و خدمات اجتماعی شرکت دارد - در ارزشها و اعتقادات و فرهنگ در غم و رنج و شادی مردم سهیم است . وقتی اسلحه بدست می‌گیرد نمی‌تواند به دشمن مردم تبدیل شود - پیوند عاطفی ، عقیدتی بین او و مردم بقدری قوی و نیرومند است که اجازه سو‌استفاده به فرماندهان نمی‌دهد تا اسلحه او را علیه برادرانش بکار گیرند .

۳- برخورد مقطعی با ارتش
در شماره آینده

در اسلام کار .

«مالکیت» می‌آورد

نه «زور»

«لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى»

مواضع فکری سیاسی جنبش مسلمانان مبارز

بسم الله

مقدمه

ریشه های انقلاب اسلامی ایران

انقلاب اجتماعی به معنای دگرگون شدن همه نهادها و غیرنهادهای یک جامعه و برقراری انسان و مناسبات تازه در تمامی زمینه های فرهنگی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی است. انقلاب هرگز نمی تواند به تعمیر روتینها که هدف اصلاحات اجتماعی است اکتفا کند. به عنوان نمونه در جامعه انقلابی توحیدی بحای یول و قدرت که زیرینا و معیار ارزشهای اجتماعی در جوامع طاغوتی است، کاروتقوی سنا قرار میگیرد. انقلاب به عنوان یک پدیده دائمی، تحول تکاملی انسان و جامعه انسانی بسوی الله را میسر می سازد و هیچ نظام بویای اجتماعی از دستخوش تأثیر آن مصون و در امان نیست.

مصادق کامل چنین اندیشه های سخنان پیشوایان امام علی ابن ابی طالب است که هنگام بدست گرفتن زمام امور امت در مدینه فرمود "هو الذی یعنه بالحق لتبلیل بلبله و لتغر بلن غریله و لتساطن سوط القدر حتی یعود اسلمکم اعلمکم و اعلمکم اسفلکه".

"بخدائی که محمد را بحق مبعوث کرد در هم آمیخته شود و غریب گردید و زیر و رو شود همانند برهم زدن کفگیر در دیگ طعام، تا آنکه پست ترین شما جای بلندترین شما و بلندترین شما جای پست ترین را بگیرند."

جنبش های رهایی بخش مردم ایران بعد از طی نشیب و فرازهای بسیار سرانجام در پانزده سال اخیر به یک مرحله انقلابی وارد شد. ظلم و ستم استبداد و سلطه استعماری بیگانه و غارت کشور و استثمار زحمتکشان همراه با اختناق بیرحمانه مردم، تضاد بین خلق و رژیم طاغوتی حاکم را به اوج رسانید. چنانکه مشیت الهی ایجاب می کند اولین شرط اساسی برای بروز دگرگونی و انقلاب در جامعه ما فراهم گردید. بمصادق آیه "و ما کما مهلکی القرای الا اولها هلها ظالمون" قصص ۵۹.

"ما جوامع را بی آنکه اهل آن ستمگر باشند نابود نمی سازیم." ظلم آنچنان همه جا را فرا گرفت که چاره آن جز بوسیله نابودی کامل رژیم و سران جبار و جنایتکار آن میسر نبود. اما بازم به اقتضای سنت الهی در تاریخ رواج ظلم به تنهایی نمی توانست عامل بروز یک انقلاب گردد. زیرا با توجه به این حقیقت که تازیانه عذاب الهی و شلاق مرگ بر نظامات ستمگر و حامیان آنها در این دنیا به دست مردم فرود می آید "قاتلوهم بعدیهم الله بایدیکم و یخزم و ینصرکم علیهم و یشف صدور قوم مؤمنین." توبه ۱۴.

"با آنها بجنگید خدا آنها را بدستهای شما محاربت می کند و خوارشان می کند و شما را علیه آنها یاری می دهد. و قلوب مؤمنان را آرامش می بخشد."

لازم بود ابتدا موجبات قیام مردم فراهم آید. برای آنکه مردم علیه نظامات ستمگر قیام کنند و به مصادق آیه "بل نغذب بالحق علی الباطل فیدمعه" فاذا هو ذاهق.

حق را بر باطل می گویم تا نابود شود پس آنگاه باطل نابود شدنی است. دشمن خود را بشناسد و علل ظلم و فساد و انحراف و مرگ را دریابد و هم به مسئولیت و توانائی خود برای مبارزه با باطل مؤمن گردد. لازم است صفوف حق از باطل جدا شود و مردم ایمان آورند به این که بنا بر اراده خدا باطل هر قدر نیرومند باشد سرانجام محکوم و مغلوب حق است. باید پرده ریا و تزویر از چهره عوامل ظلم و فساد دشمنان حق برداشته شود و تاروپود اوها و خرافه ها و باورهای غلط و اندیشه های شرک که ذهن و اندیشه مردم را اسیر و در زنجیر کرده است از هم بپاشد و مردم با حقایق آشنا شوند. آنگاه که به نیروی خود واقف شدند و برسالت خویش ایمان آوردند و راه خود را بسوی حق و آزادی و عدالت شناختند با خیزشی عظیم و بورشی ناکهانی دشمن را از پای درآوردند و نظام شرک را در یک برهه کوتاه از زمان فروریزند و نابود سازند.

مسئولیت آگاهی دادن و انداز و هدایت و رهنمائی مردم (ناس) را در طول تاریخ نذیران بر عهده دارند و تا آنها بوظیفه خود عمل نکنند و توده را روشنائی و بیداری نسختند و متحد و بسیج نکنند، انقلاب رخ نمی دهد.

"ما اهلکنا من قریة الا لاهلکنا من قریة" شعرا / ۲۸. "جامعای را نابود نساختیم مگر آنکه در میان آنها نذیران قیام کردند." ضرورت قیام و تلاش نذیران که پیشروان فکری مبارزه هستند از آنجاست که برطبق سنت دیگر خداوند در تاریخ "انقلاب بدسال آگاه شدن توده وقوع پیدا می کند"

"دلک ان لم یکن ریک مهلک القری یظلم و اهلها غافلون"

"به این دلیل که پروردگارت جامعه را که مردمش در غفلت و ناآگاهی بسر میبرند نابود نمی سازد."

انقلاب ایران همانند دیگر انقلابات تاریخ برطبق سنت های خداوند تکوین یافت، رشد کرد و به پیروزی رسید. همراه با تشدید ظلم و فساد و رواج فرهنگ شرک، کار نذیران آغاز گردید. در دهه های چهل و پنجاه هجری شمسی سه جریان در بیداری و بسیج و سرانجام قیام مردم نقش اساسی داشتند.

اول

جریان فکری - سیاسی که در نتیجه استنادگی و مبارزه مرچیت تازه مذهبی و روحانیون مبارز و مترقی برهبری امام خمینی ظهور کرد و گسترش یافت. قیام و مبارزه امام وقتی آغاز شد که مبارزه سیاسی آزادخواهان به بن بست رسیده بود و پیشروان مبارزه و احزاب صحنه را یکی پس از دیگری ترک کرده بودند. محاهدتها و روشنگریهای امام و مقاومتهای متقابل رژیم منجر به قیام پانزده خرداد و سرکوبی بیرحمانه و کشتار وسیع هزاران نفر از مردم مبارز و از جان گذشته ما در تهران و شهرستانها گردید. امام خمینی از ایران تبعید شد. اما پرچم مقاومت و پیکار را زمین ننهاد و در نقش مرجع مذهبی بعنوان تجسم مقاومت و فخر انقلابی خلق با استنادگی بی نظیری همچنان برهبری سیاسی مردم پرداخت و با روشنگریها و افشاگریها و هدایت های آشتی ناپذیر خود کوره مبارزه را روشن نگاه داشت و یک لحظه از زمین در آن باز نایستاد تا سرانجام آنرا به پیروزی رهنمون شد.

دوم

وقتی بعد از سرکوبی قیام تاریخی ۱۵ خرداد مبارزه سیاسی به بن بست رسید و رژیم آخرین آثار آزادی و حاکمیت قانون را از بین برد و کمترین محالی برای مبارزه سیاسی و مسالمت آمیز و قانونی باقی نگذاشت. هنگامی که جریان های فکری و سیاسی موجود در صحنه عجز خود را از رهبری مبارزه و کشودن راه حل مسائل سیاسی و انقلابی ایران ثابت کردند، گروهی از جوانان مبارز و پیشتاز و مجاهد با طرح و اقدام به مبارزه مسلحانه سد سکوت و بن بست سیاسی حاکم را شکستند و با فداکاری و تحمل شکنجه و استقیال از مرگ و شهادت، افسانه ضربه ناپذیری رژیم را باطل کردند و روح امید و شهادت و مبارزه جوشی و مقاومت در برابر دشمن را در دل های مردم دمیدند. جهاد مسلحانه بعنوان راه اصلی مبارزه یا رژیمی که کمترین حقی برای مردم قائل نیست و به عنوان شیوه برخورد نهائی حق و باطل و به ویژه تکیه های که مجاهدین بر جهان بینی توحیدی و اصول فکری و اجتماعی اسلام داشتند، جوانان مسلمان و متعهد را بسوی خود جلب کرد و عامل مؤثری شد در رشد زمینه های انقلاب. هیچکس نمی تواند و نباید که ارزش آن فداکاریها و آن جهاد مسلحانه را در تکوین زمینه های ذهنی انقلاب اسلامی ایران نادیده بگیرد.

سوم

انقلاب فرهنگی که از سالها قبل توسط متفکران مسلمان آغاز شده بود و در این مرحله در نتیجه موضع گیری انقلابی، مرجعیت مذهبی امام خمینی و تلاشهای روشنفکرانه روحانیون مترقی وارد مرحله تازه ای میشد با کار روشنفکران مسلمان و مجاهد ما در زمینه شناساندن جهان بینی توحیدی و مکتب اصیل اسلام به نسل جوان، عمق و ابعاد تازه ای یافت. جدا کردن بینش و رفتار اسلامی درست از بینش و رفتار

اسلامی مسخ شده همانگونه که در رفتار و عمل رهبر و مرجع مجاهد و مقاومت و پیکار مبلغین مذهبی مترقی و مبارز و مجاهدین مسلمان ما انعکاس یافت در نوشته ها و گفتار معلمان و متفکران پیشرو در معرض دید و قضاوت توده، بخصوص نسل جوان قرار گرفت و یک غلبان و تحول فکری و احساسی پدید آورد. احساس و بینش توده سست به مسئولیت های انسانی و اسلامی دگرگون گشت و جوانان روشنگر ما به بینش تازه ای از اسلام و مکتب توحید دست یافتند و در پرتو این بینش تازه شخصیت و تولد جدیدی پیدا کردند. پیشگام این تحول و انقلاب فکری در سالهای آخر دهه چهل و آغاز دهه پنجاه هجری و متفکر مجاهد برادر دکتر علی شریعتی بود. وی با شمشیر قلم و زبان تیز و اندیشه برنده و نافذ خویش پرده تزویر از چهره فرهنگ شرک پس زد و پوستین وارونه شده اسلام را بصورت اصیل خود بازگردانید. چهره های تابناک و انسانی قهرمانان و پیشوایان مذهبی را از گرد و غبار مسخ و دگرگونی زدود و به نسل ما فرصت داد تا بی مانع و رداعی به گوهر پاک توحید و خویششان اصیل خویش باز گردند. تلاش شریعتی و انقلاب فرهنگی را به اوج رسانید. در نتیجه این روشنگریها زمینه ذهنی انقلاب اجتماعی ما بر پایه جهان بینی توحیدی و مکتب اسلام فراهم گردید. مجموعه این عوامل تضادهای عینی، سیاسی و اقتصادی را در قالب تعالیم اسلامی ذهنیت بخشید و راه حل آنها را بر پایه مسئولیت های اسلامی هر مسلمان، بصورت نفی کامل رژیم سلطنتی و نظام طاغوتی و استقرار کامل نظام اسلامی فرا راه مبارزان خلق ما قرار داد.

ویژگیهای انقلاب ایران

هر انقلابی در عین حال که تابع سنتها و قوانین عام است که نمونه آن در مقدمه آمد دارای ویژگیهایی است که از شرایط خاص اجتماعی و فرهنگی آن جامعه ناشی میشود چند ویژگی عمده انقلاب ایران که اهمیت اساسی دارند عبارتند از:

اول - مبانی فکری انقلاب

پایه فکری انقلاب، جهان بینی توحیدی و نظام اسلامی است که به خلق مستعصف ایران در مبارزه علیه رژیم وحدت بخشید که به آنها نیروی ایمان و انگیزه مقاومت و شوق جهاد و شهادت داد که با نفی کامل همه مظاهر رژیم (سیاسی - اجتماعی - اقتصادی و فرهنگی) ماهیتی انقلابی به جنبش بخشید که نسل جوان و پیشرو ما را با یک ایدئولوژی انقلابی در برابر رژیم مسلح کرد. سرانجام طرحی برای استقرار یک نظام نوین در اختیار گذاشت.

دوم - کیفیت و مشخصات رهبری

ادغام رهبری مذهبی و سیاسی (که ناشی از جدا نبودن دین از زندگی در بینش اسلامی است) در یک مرکزیت و اینکه امام خمینی با تقوی، ایمان، صداقت و زهد انقلابی خویش و همچنین مقاومت، ستیزه جوشی، سازش ناپذیری و درایت و خردمندی بصورت مظهر قهر انقلابی خلق علیه رژیم و پیشوا و مرجع واقعی امت در رأس جنبش قرار گرفت، عامل بزرگی شد در بسیج مردم و اتحاد و همبستگی آنها علیه دشمن. این کیفیت رهبری نه تنها جبران ضعف سازمانی و تشکیلاتی جنبش را در حرکت آوردن توده نمود، بلکه مبارزه را انگیزه های قوی بخشید. بطوریکه مبارزه و جانبازی و فداکاری برای مردم یک ضرورت نبود که یک وظیفه مذهبی و رسالت انسانی و راهی برای رسیدن به رستگاری و وصول به مقام والای شهادت به شمار می رفت.

سوم - وضعیت نیروی پیشتاز جنبش:

استقرار رژیم پلیسی و سالها اختناق و سرکوبی فرصت انداد تا تشکیلات و سازمانهای حزبی اصیل و مردمی بشکل مؤثر و با دوامی در ایران پا گیرند. این شرایط بویژه بعد از ۱۵ خرداد ۴۲ بطور جدی تری مانع از رشد و توسعه تشکیلات پیشتاز و مردمی گردید. مبارزان دلیر از جان گذشته جنبش در سخت ترین شرایط پلیسی دور از چشمهای مأموران دستگاههای جاسوسی دشمن کار میکردند در حالیکه خطر بازداشت و شکنجه و قتل و اعدام سایه به سایه آنها حرکت میکرد.

هر چه مستحکم تر باد وحدت خلقهای امت اسلامی ایران

دهها سازمان و گروه مبارز کشف و نابود شدند و صدها مبارز رزمنده در شکجه‌گاهها و پای چوبه‌دار یا در معابر و خیابانها به شهادت رسیدند. تحت این شرایط رشد کمی و حتی کیفی سازمانهای پیشین با محدودیت همراه بود. روشنگران مسلمان و توده آگاه نتوانستند درون سازمانهای خود متشکل شوند. در نتیجه حبش در داخل از یک رهبری تشکیلاتی گسترده و سازمان یافته محروم ماند از این رو در شرایط سخت اختناق با وجود آنکه توده مردم قهر انقلابی خود را حفظ و با رژیم از در آشتی دریامده و حمایت خود را از مبارزان پیشین خود اعلام نمودند، اما نتوانستند عملاً نقش مؤثری در مبارزه بر عهده گیرند. لذا مبارزان پیشین در آن سالهای سخت در میدان جنگ با دشمن مردم را نه در کنار که در پشت سر داشتند. در این حال عاملی که مردم را بهم پیوند میداد ایمان مشترک مذهبی و رهبری واحدشان بود. با تشدید فشار اقتصادی - سیاسی بر مردم و ادامه کشتار فرزندان خلق حالت انفجاری جامعه افزایش یافت.

حفظ و گسترش رابطه ذهنی بین مردم و رهبری در خارج از کشور مردم را در حالت هشجاری و آمادگی نگاه میداشت و انتظار آنها برای آغاز مبارزه تیزتر میکرد. سرانجام وقتی زیر فشار سنگین و توانگری قهر توده آثار اولین شکاف و تزلزل در رژیم مشهود گردید درباری عظیم خشم و مبارزه جویی که در پشت آن سد عظیم انتظارهایی می‌کشید از شکافها براه افتاد.

هدف مشترک مذهبی مردم از یکسو و اعتماد مشترک و عمیق آنها به رهبری واحد و بلامنزاع امام خمینی از سوی دیگر سبب وحدت و حرکت دستجمعی مردم و آغاز مرحله جدید از جنبش گردید در حالیکه سازمانهای پیشین، زیر ضربات سخت رژیم و نفاق افکنیهای فرصت طلبان جان سختی میکردند خلق مسلمان بر رهبری امام مجاهد خود با کوله‌باری از تجربیات ۱۵ سال مقاومت و مبارزه و شهادت فرزندان قهرمان خویش و آگاهی و هشجاری، تهاجم خود را علیه رژیم آغاز کرد. از این پس خلق با همان تور نامرئی اتحاد در حالیکه امام یکقدم پیشاپیش آن حرکت میکرد پیشگام مبارزه شد و این موقعیت را تا پیروزی انقلاب همچنان حفظ کرد. اکنون توده محروم و خلق مستضعف است که صف مبارزه با دشمن را تشکیل میدهد و مقاومت و فداکاری و جانبازی آنهاست که توطئه‌ها، طرحهای فریبکارانه آشتی را یکی پس از دیگری خنثی میکند و راه هرگونه سازش با دشمن را مسدود مینماید. مردمنده که از مبارزه دست نمیکشند با اعتصاب یا تظاهرات و با شهادت قدرت خصم را متزلزل و در صفوف آن شکاف میاندازند. مردم گوش بفرمان رهبر مذهبی - سیاسی خویش همه عادات و محاسبات دشمن را در هم میریزند، توده‌های چند میلیونی خیابانها را اشغال میکنند و رژیم از لحاظ اقتصادی - اجتماعی و سیاسی فلج میشود و اکنون نوبت آخرین پایگاه او یعنی ارتش است که بفرمان امام و تحت تأثیر مقاومت خلق شکاف بر میدارد و دست به شورش میزند و ظرف مدت کوتاهی او را وادار به تسلیم و قبول شکست میکند.

نقاط ضعف و قوت انقلاب

جنبش با این ویژگیها، سریع و پیش از موقع به پیروزی میرسد در حالیکه از یک قدرت تشکیلاتی پیشین در داخل کشور محروم است. از همین رو قادر نیست به آسانی خلاء قدرت را با عناصر انقلابی و ورزیده پر کند ناچار عناصر آزادبخواه که فاقد تجربه و پیشین انقلابی هستند بیشتر مراکز قدرت و تصمیم‌گیری را اشغال میکنند. همین ضعف پیشین سازمان یافته مانع از آن میشود که کار تصفیه عناصر رژیم پیشین و درهم کوبیدن ضدانقلاب به آسانی و سرعت لازم پیشرفت کند. مسئولین امور از انسجام لازم برخوردار نیستند و تناقضات موجود تأثیری منفی بر پیشرفت انقلاب باقی نگذارد. در عوض انقلاب از دو عامل پر قدرت و اساسی یعنی رهبری امام و نیروی مردم بهره‌مند است بطوریکه فقط با تکیه به این دو عامل میتوان بر ضعفها و دشواریهای موجود غلبه کرد. تقوی و صداقت و پیشین انقلابی امام و اعتماد عمیق و علاقه شدیدی وی به توده و عشق پر شورش به اسلام همراه با خصلت‌های مردمی و دفاع همیشگی از مستضعفان یک عامل نیرومند در جهت ادامه حرکت انقلابی و بازدارنده در برابر حرکت‌های ارتجاعی است. پیروزی زور در سبب شد بسیاری عناصر ضدانقلاب در صحنه باقی بمانند و یا در صفوف مبارزان نفوذ کننده سبب شد بسیاری نهادها دست نخورده بمانند و در راه پیشرفت انقلاب مانع و دشواری بوجود آورند، سبب شد نیروهای ارتجاعی و فرصت طلبان میدان فعالیت مساعدی بدست آورند، سبب شد تغییرات اساسی و انقلابی در خصلت‌ها و شخصیت همه مبارزان رخ ندهد و بسیاری از قشرهای مردم با همان انگیزه‌ها و علایق سابق در برابر انقلاب قرار گیرند. پیروزی سریع فرصت نداد تا نیروهای اصیل و انقلابی که در داخل کشور و در زیر ضربات پلیس در حال اختناق بسر میبردند در

صحنه ظهور کنند و در نتیجه انقلاب از باری مؤثر بسیاری از فرزندان بی‌بام و نشان خود محروم است.

فرصت نداد تا تشکیلات اصیل بوجود آید و رشد کند و همه مبارزان اصیل و مسلمان را در صفوف خود جای دهد در نتیجه معیارهای شناخته شده و مورد قبول عام برای ارزیابی صلاحیت افراد و میزان صداقت و اصالتشان در اختیار مردم نیست و از این رو زمینه برای رشد و نمو شخصیت‌های فرصت طلب، ریاکار و متظاهر، منافق و انقلابی نما مساعد است.

موضع جنبش در برابر دولت موقت انقلاب

باتوجه به ویژگی انقلاب و چگونگی پیروزی آن لازم بود بلافاصله بعد از پیروزی یک شورای رهبری انقلاب به انتخاب امام از عناصری که دارای پیشین انقلابی و ایمان و آگاهی اسلامی و تجربه مبارزه و کار با مردم دارند. مسئولیت تصمیم‌گیری را زیر نظارت مستقیم ایشان بدست گیرد و با قاطعیت با مسائل گوناگون انقلاب برخورد کند و دولت موقت مجری فرامین و تصمیمات شورای رهبری انقلاب باشد.

یک شورای واقعی انقلابی می‌توانست نه فقط کار انتقال قدرت از رژیم سابق بلکه انجام تغییرات اساسی و اولیه در نهادها و مناسبات نظام پیشین را هم بر عهده گیرد و علاوه بر مبارزه با ضدانقلاب و سرکوبی کامل آن و تصفیه ارتش و سازمانهای اداری پایه‌های اساسی نظام اسلامی را بنیان نهد. شورای رهبری انقلاب بریاست امام می‌توانست در نقش مجلس نمایندگان خلق تصمیمات قانونی به منظور تغییر زیربنای سیاسی - اقتصادی و فرهنگی جامعه اتخاذ کند و چهارچوب‌های پیشین را درهم بشکند و دشمن را از پایگاههای خود در ساخت سیاسی - اداری - اقتصادی و فرهنگی جامعه محروم نماید و با اینکار از تشکیل شتابزده مجلس نمایندگان بی‌نیاز گردد.

در شرایطی که هنوز مناسبات رژیم طاغوتی با برجاست در شرایطی که هنوز بسیاری از مردم فرصت آگاه شدن بر معیارهای تشخیص و انتخاب نمایندگان واقعی خود را بدست نیاورده‌اند و اکثریت خلق از یک شکل اصیل حزبی محروم‌اند و هنوز سربازان و افراد ارتش و بسیاری کارمندان دولتی و قشرهای وسیعی از دهقانان به اندازه کافی با ارزشهای انقلاب آشنا نشده‌اند، و در حالیکه هنوز عناصر ضدانقلاب و مزدوران رژیم سابق، امپریالیسم، ارتجاع و فرصت طلبان شدت فعالند انتخاب نمایندگان واقعی مردم که مظهر و نماینده راستین انقلاب اسلامی باشند، دشوار و تقریباً غیرممکن است. تحقق این منظور احتیاج به فرصت دارد که ضمن آن انقلاب فرهنگی ادامه و گسترش یابد توده‌ها در شکل‌های اصیل و انقلابی سازمان یابند و با موازین فکری نظام اسلامی آشنا گردند و در شوراهای اسلامی که در تمامی سطوح تشکیل میشود به شور و تصمیم‌گیری بپردازند و از این راه تدریجاً قدرت و حاکمیت خود را بر سر نوشت کشور اعمال نمایند. تنها پس از این تجربه ضروری و سازنده است که تشکیل مجلسی از نمایندگان واقعی ملت ممکن میگردد و در این فاصله مراجعه به آراء عمومی برای تصویب نظام جمهوری اسلامی چنانکه انجام شد - مطلوب می‌باشد.

هم چنین قانون اساسی باید با فرصت کافی در معرض قضاوت عموم و بحث و شور در شوراهای اسلامی خلق گذاشته شود و حتی بعضی بخشهای آن در عمل تجربه و آزمایش شده و سپس برای تصویب از جانب مردم یا مجلس مؤسسان آماده گردد.

اکنون چنانکه از آثار و ظواهر امر پدیداست ما از یک شورای انقلابی و فعال و پیشرو که نقش رهبری و تصمیم‌گیری خود را با قدرت و قاطعیت اجرا کند، محروم هستیم. در حال حاضر وظایف دولت موقت به انتقال قدرت از رژیم سابق و استقرار قدرت انقلاب و سرکوبی ضد انقلاب محدود شده است. گرچه بدلائلی که گذشت این دولت دارای خصلت‌های انقلابی نبوده، از انسجام لازم برخوردار نیست. اما در برابر وظایف حساسی که بر عهده دارد باید در برابر ضد انقلاب مورد حمایت قرار گیرد. ما ضمن حفظ آزادی عمل خود در بیان ضعفها و نارسائیها و ارائه طریق هر اقدامی که دولت را در انجام وظایفش در برابر ضد انقلاب ضعیف کند محکوم می‌کنیم. در عین حال معتقد نیستیم که تا انتقال قدرت بیک دولت دائمی، باید از انجام هرگونه اقدام و تغییر انقلابی پرهیز کرد برعکس فکر می‌کنیم انجام بعضی تغییرات بنیادی که در این مرحله هم مقدور است و هم دشمن را از مواضع و پایگاههای خود محروم میکند و مردم را در پیوند عمیق‌تری با رهبری انقلاب قرار میدهد ضروری می‌باشد. علاوه تاخیر در انجام تغییرات انقلابی نه تنها روحیه گذشت و ایثار بلکه هیجان خدمت و سازندگی را که در جریان انقلاب رشد کرده از قشرهای ستمدیده مردم بازمی‌ستاند. یکی از اهداف اصلی انقلاب تغییر مبانی ارزشی خلق مسلمان و حرکت مداوم و خلاق جامعه فعلی بطرف جامعه توحیدی است. از این رو توقف یا کندی در این حرکت زبان‌بخش بوده و کاهش شتاب با سرعت حرکت

به طرف جامعه توحیدی بدون تردید خطراتی جدی دربر دارد. ضرورت مداوم خلاقیت انقلابی در مرد فرد مردم احباب می‌کند، کار تصفیه دستگاههای اجرایی از عناصر ناپاک و تغییر مناسبات استبدادی و غیر اسلامی بی‌وقفه ادامه یابد و مردم بطور وسیعی در جریان پیشرفت کارها و بحث در باره مسائل جاری انقلاب و طرحهای قانون اساسی و اجرای آزمایش بعضی پیشنهادات آن، شرکت داده شوند، تا رفته رفته پایه‌های بنای فرهنگ انقلاب اسلامی بی‌زبری شود و هرگز فراموش نکنیم که هدف عمده ما استقرار نظام و ارزشهای توحیدی اسلام در شخصیت افراد و در نظام اجتماعی است، لذا هیچ فرصتی را برای ایجاد این تغییرات از طریق مشارکت دادن مردم در تصمیم‌گیریها و اقدامات اساسی نباید از دست داد.

بکمک این اقدامات است که شور و هیجاری انقلابی توده کماکان در سطح بسیار بالایی نگاهداشته میشود. فروکش کردن آگاهی و شور انقلابی خلق - حبش را از بزرگترین عامل پیش برنده‌اش محروم میسازد.

موضع ما در برابر ضد انقلاب

جنبه ضدانقلاب متشکل است از: مزدوران و عوامل رژیم سابق، امپریالیسم آمریکا و وابستگان به آن، ارتجاع و فرصت طلبان که در مجموع در ضدیت با انقلاب منافع مشترک دارند و در این راه تلاش می‌کنند.

در سرکوبی مزدوران و عوامل رژیم، پاسداران و دادگاههای انقلابی تلاش گران قدری انجام داده‌اند، سازداشت و مجازات جانیکاران و خائسین و مزدوران رژیم سابق با موفقیت پیش می‌رود. لازم بیادآوری است که هنوز هم بزرگترین و فوری‌ترین خطری که انقلاب ما را تهدید می‌کند از جانب آمریکا و مزدوران استعمار است که با انواع توطئه‌چینها و دامن زدن به آشوبها و اختلافات و حکمهای داخلی سعی دارد انقلاب ما را از درون متلاشی سازد. و ضربه سختی را که انقلاب ایران بر منافع حیاتی آن وارد ساخته است، بنحوی حیوان سازد. توطئه‌های جدید کارتر در خاورمیانه و سازش خیانتکارانه سادات با اسرائیل جزئی از یک توطئه آمریکائی علیه خلق فلسطین و انقلاب ایران است. ما نقشی را که استعمار بیگانه در منحرف ساختن نهضت مشروطه‌خواهی و شکست نهضت ملی ایران بازی کرد فراموش نمی‌کنیم. استعمار توسط عوامل خود و بکمک طرحهای پیچیده‌ای میکوشد زمام انقلاب را از دست مردم و رهبری اصیل آن خارج سازد و نیروهای ارتجاعی و عوامل دست‌شانده خود را بر آن مسلط سازد. دشمن میکوشد با ضربه زدن بر وحدت رهبری، انقلاب را از مهمترین پایه حیاتی آن محروم سازد.

آنها می‌دانند که در شرایط حاضر اگر امام خمینی نماند با رهبری بی‌اعتبار گردد تشتت و نفاق و چنددستگی به آسانی زمینه را برای تسلط ارتجاع و یا عناصر فرصت طلب مساعد می‌نماید.

آمریکا وقتی نتوانست ارتش را بیکارچه در مقابل انقلاب وادارد، سعی کرد نفوذ و تسلط خود را در آن حفظ کند و آنرا حتی المقدور دست نخورده نگاه دارد تا در آینده به عنوان پایگاهی برای تسلط بر انقلاب از آن سود جوید. تصفیه ارتش از عناصر مزدور و نامطمئن و تغییر مناسبات و روابط دولتی و بیرونی آن چنانکه بسیار کم پیشرفت کرده است، توطئه امپریالیسم را خنثی و نقش بر آب خواهد ساخت. ما در بنایه اخیر، موضع خود را نسبت به ارتش صریحاً اعلام کرده‌ایم. تبدیل ارتش بیک نیروی در خدمت انقلاب با تغییر سریع مناسبات استبدادی و استعماری حاکم بر آن و هم چنین ادامه تصفیه از عناصر نامطمئن و سیاسی کردن هرچه وسیعتر و عمیق‌تر آن امکان پذیر است. در آن صورت این نیرو قادر خواهد بود از انقلاب در برابر توطئه‌های ضدانقلاب حمایت نماید.

امپریالیسم بسرکردگی آمریکا با دامن زدن به تناقضات و اختلافات قومی و مذهبی و مسلکی سعی در تضعیف انقلاب و تجزیه کشور دارد. آنها نه فقط به مزدوران ساواک و جاسوسان سیا و عوامل فرصت طلب چشم امید دوخته‌اند بلکه روی قدرتهای ارتجاعی در داخل کشور و در منطقه هم حساب می‌کنند. برخورد قاطع و انقلابی با خواستهای برحق همه اقوام مختلف و شرکت دادن دادن همه قشرهای خلقی‌های ایران در تصمیم‌گیری و تعیین سر نوشت کشور در چارچوب نظام اسلامی و با حفظ وحدت رهبری و همراه با آن افشاکاری وسیع در باره توطئه‌های بیگانه و سوء استفاده عناصر فرصت طلب به مصداق آیه "ان کید الشیطان کان ضعیفا" جلوی اجرای نقشه‌های ضدانقلابی امپریالیسم را خواهد گرفت. آمریکا و متحدین استعمارگش تسلط کامل بر اقتصاد و فرهنگ و سیاست ما بدست آورده بودند.

در جمهوری اسلامی ظلم نیست، فقیر و غنی وجود ندارد،

ضرباتی که انقلاب بر پایگاههای سیاسی و نظامی آنها وارد میآورد باید با ضربه بر پایگاههای اقتصادی و فرهنگی آنان دنبال و تکمیل شود. خلع ید از سرمایه‌داران وابسته به امپریالیسم و قطع وابستگی ارتش، اقتصاد و سایر نهادهای مازیکانه و اشاعه هرچه وسیعتر فرهنگ انقلابی توحیدی میتواند به عنوان اولین گام مؤثر در این جهت تلقی شود. سیاست اقتصادی کشور باید نحوی تنظیم و اجرا شود که قدم به قدم ما را از وابستگی به قدرتهای سرمایه‌داری بیگانه آزاد سازد. حفظ یا تثبیت این وابستگیها در آینده به بازگشت مجدد سلطه سیاسی و فرهنگی امپریالیسم به میهن ما منجر خواهد شد.

ارتجاع داخلی متحد طبیعی استعمار و بزرگترین مانع رشد و تکامل نهضت‌های آزادی‌بخش در میهن ما بوده است. هدف اصلی نیروهای ارتجاعی آنست که مناسبات پیشین و منافع و امتیازات مادی و غیرمادی خود را در پوشش نظم انقلابی جدید حفظ کند. کاری که اشرافیت بنی‌امیه در صدر اسلام کردند. در مشروطه باز هم بدست اشراف و عمده استبداد و مالکین و خانها و مزدوران استعمار تکرار گردید و اکنون هم نیروهای ارتجاعی همان راه اسلاف خویش را می‌پیمایند. آنان رودرروی انقلاب نمی‌ایستند، بلکه در کنار و پیشاپیش آن قرار گرفته آنرا از مسیر تکاملی اش منحرف می‌کنند. قدرت را تدریجاً از دستهای انقلابیون راستین خارج می‌سازند و با دم زدن از انقلاب و جانبداری ظاهری از آن، شعارها و اصول انحرافی طرح می‌کنند. سعی می‌کنند از تغییرات بنیادی و انقلابی جلوگیری کرده به انجام بعضی تغییرات سطحی و روپوشائی اکتفا نمایند.

نیروهای ارتجاعی که وابستگی به عوامل رز و رور هستند در پی اندیشه حفظ منافع مادی و سیاسی خویش می‌باشند. غالب اوقات از پوشش مذهب استفاده می‌کنند و میخواهند همان منافع مادی و روابط استثمار و مالکیت‌های انحصاری را در لواء انقلاب اسلامی حفظ کنند مایلند مناسبات استبدادی و موقعیتهای برتر و مسلطی را که پیش از این داشته‌اند در نظام جدید نگاهدارند. ارتجاع اگر هم نخواهد و تکیه بر استعمار نداشته باشد در مبارزه با انقلاب حیران به دامن استعمار میافتد و در خدمت منافع آن قرار می‌گیرد.

فرصت‌طلبان کسانی هستند که یا در انقلاب نقشی نداشته و یا نظریاتشان غلط از آب درآمده و در حالیکه پایگاهی در بین مردم نداشته و ندارند به جای برخورد صادقانه با مسایل میخواهند قدرت را از انقلابیون راستین بگیرند. بخشی از فرصت‌طلبان کسانی هستند که در رژیم پیشین از راه خدمت مستقیم و غیرمستقیم به قدرتهای طاغوتی به قدرت و ثروت رسیده‌اند و بنحوی در غارت کشور و استثمار مردم سهیم بوده‌اند و لذا پیوستگی با مبارزه مردم و انقلاب نداشته‌اند. اما با مشاهده و ظهور آثار پیروزی وارد میدان شده و خواهان سهم در میراث انقلاب خلقند. با طرح شعارهای فرسینده و استغادهای سچگانه جنبش را تضعیف و برای خود کسب موقعیت می‌کنند. بخشی دیگر از فرصت‌طلبان کسانی هستند که از روی تنگ‌نظری تنها عقاید و مکتب فکری خود را پیشتر و پیشگام می‌دانند و ایدئولوژی اسلامی را، به نحوی ارتجاعی معرفی می‌نمایند. آنان کمتر برخورد صادقانه و آزاد با اسلام داشته‌اند و غالباً از پشت عینک نظریات کلیشه‌ای و تقلیدی به آن تکیه کرده‌اند و چون نظریات و خط‌مشی‌های عملی آنان بیگانه با واقعیات تنظیم و تدوین شده است، قادر نبوده‌اند تأثیر سازنده‌ای در پیشبرد جنبشهای اصلی و آزادی‌بخش مردم برجای بگذارند، که به‌عکس بیشتر نقش بازدارنده و انحرافی داشته با تلاش برای بدست گرفتن رهبری از راههای غیراصولی در راه پیشرفت نهضت‌ها و انقلابات، مانع ایجاد کرده‌اند. جدا از تنگ‌نظری فکری و برداشتهای کلیشه‌ای، ریشه دیگر فرصت‌طلبی را عامل وابستگی و تابعیت کورکورانه از سیاستهای غیر-ملی تشکیل میدهد که به سهم خود بخصوص در گذشته در انحراف از مسیر توده و سرانجام کشاندن آنها به موضع فرصت‌طلبی تأثیر فراوان کرده است. تاریخ معاصر از صدر مشروطه تاکنون مشحون از تجربیات تلخ از این نوع سیاستهای انحرافی و فرصت‌طلبانه می‌باشد. دنبال کردن این روشها به جدا شدن این گروهها از توده و از دست دادن پایگاههای مردمی می‌انجامد و چون از قافله انقلاب عقب می‌مانند و به انزوا کشیده میشوند، آنان اگر بجای تصحیح نظریات و خط‌مشی‌ها، صرفاً برای کسب وجهه و قدرت، دست‌به‌دامن فرصت‌طلبی بزنند، چه‌بسا که در کنار نیروهای ارتجاعی و وابسته به استعمار و ضدانقلاب قرار گیرند. برخورد با پدیده فرصت‌طلبی باید بر پایه افنگری استوار باشد. چنانکه تجربیات گذشته ثابت کرده است این روش در صورتیکه همراه با ادامه پیشگامی در حل مسائل انقلاب و مبارزه با دشمن باشد، بسرعت فرصت‌طلبان را به انزوا می‌کشاند.

اگر انقلابیون مسلمان همانند گذشته نقش پیشتاز خود را حفظ کنند، سیمپاشی‌های عناصر فرصت‌طلب تأثیری در اذهان توده‌خواهد گذاشت بدیهی است اگر اینگونه عناصر رسماً در خدمت ضدانقلاب

درآمده علیه انقلاب دست به توطئه‌چینی بزنند، همانند ضدانقلاب با آنها مقابله خواهد شد. از طرف دیگر ارتجاع و مزدوران استعمار مایلند که انقلاب را وارد میدان مبارزه با فرصت‌طلبان کرده، در آن حبه مشغول دارند. زیرا در این صورت میتوانند مواضع پیشین خود را حفظ کرده، منافع و موقعیت ناروای گذشته را از خطر نابودی نجات دهند. و حتی با پیشقدمی در این حبه که خود به گشودن آن کمک کرده‌اند رهبری انقلاب را بدست گیرند و انقلابیون اصیل را طرد کنند و به آرزوی خود که دفن کردن انقلاب در مرداب ارتجاع و استعمار است دست یابند.

در همین‌جا یادآور می‌شویم که اولاً، هر موضع انتقادی نسبت به دولت را نباید به حساب فرصت‌طلبی گذاشت، ثانیاً مبارزه با ضد انقلاب هرگز نباید بهانه سلب آزادی عقاید و تشکل و بیان قرار گیرد. زیرا اختناق فکری و سیاسی با اصول آزادی‌بخش توحیدی مخالف است و جلوی شکوفائی استعدادها و ظهور نظریات و راه‌حل‌های کامل و موثرتر را می‌گیرد و در هرحال به زیان رشد حق است.

وظایف مبرم انقلاب

به اعتقاد ما هدف اصلی انقلاب اسلامی آنستکه جامعه را بسوی استقرار کامل نظام توحیدی پیش براند. اصل تاریخی امامت و وراثت مستضعفان و متقیان ایجاب میکند که حاکمیت و مالکیت از قدرتهای غیرمردمی سلب گردد، و بنا به اصل حاکمیت و مالکیت الله بدست مردم سپرده شود. حاکمیت الله ایجاب میکند که در همه حال اصول ناشی از اراده و سنن الهی مبنای عمل و تصمیم‌گیری قرار گیرد. قانون اساسی انقلاب باید بر مبنای این اصول اساسی تدوین گردد. یعنی اعتراف کند به اینکه تنها قوانین الهی و سنتهای لایتنیر وی مطلقند و مبنای معیار قانونگذاری و قضاوت و ارزشیابی و اینکه مردمند که به وکالت از جانب خدا باید حق حاکمیت الله را اعمال کرده و در چارچوب اصول الهی تصمیم بگیرند. هیچ عاملی نباید این حق را خدشه‌دار کند و اینکه امت در راه حرکت بسوی هدفهای خود به پیشوا و امامی احتیاج دارد که راهنما و مظهر و مصداق عملی تمام ارزشهای عالی توحیدی می‌باشد.

اصالت دادن به مردم در تصمیم‌گیری بر مبنای اصول ثابت الهی و رعایت اصل امامت و وراثت مستضعفان ایجاب میکند که قدرت از طریق شوراهای اسلامی خلقی در تمام سطوح به مردم واگذار گردد. در نظام سیاسی آینده باید تسهیلاتی پیش‌بینی شود که به کمک آنها تمامی مردم از اصول و قوانین اساسی اسلامی آگاه و با ضوابط و معیارهای انتخاب و تصمیم‌گیری آشنا باشند و مراجع قدرت و تصمیم‌گیری در وسیعترین حد ممکن بین مردم توزیع شود و از تمرکز آن در یک یا چند مرکز جلوگیری شود.

تمرکز ثروت و قدرت در دستهای یک فرد یا گروه و یا طبقه به هر نحو که باشد با اصول فوق مغایر بوده و سرانجام به استبداد و استثمار میکشد.

در نظام آینده دولت باید نقش راهنما، نظارت و هم‌آهنگ کننده داشته باشد. مجلس نمایندگان مردم که مبعوث شوراهای اسلامی خلق در شهر و روستا در محله‌ها و کارخانه‌ها و ادارات و ارتش و مدارس و دانشگاهها و مزارع و دهکده‌ها هستند، عالیترین مقام قانونگذاری و تصمیم‌گیری محسوب میشود. قوه اجرایی همانند کوه تصمیم‌گیری در تمام سطوح و بین شوراهای اسلامی خلقی توزیع میگردد و چنانکه گذشت دولت مرکزی در بیشتر موارد به برنامه‌ریزیهای اساسی و نظارت و راهنمایی و ایجاد هم‌آهنگی خواهد پرداخت. قوه قضائی باید کاملاً مستقل از قوه مجریه باقی بماند.

موضع جنبش در برابر مسئله خودمختاری اقوام.

مسئله خودمختاری اقوام و ملیتها بر مبنای اصول فوق قابل‌حل است. قرآن و ویژگیهای خاص هر قوم و ملتی را در داخل امت واحد اسلامی برسمیت می‌شناسد و آنرا وسیله شناسائی و روابط متقابل بین اقوام قرار میدهد و در همان حال هیچ نوع رابطه‌ای که بر اساس برتری و سلطه یک قوم یا ملت بر اقوام و ملل دیگر باشد تأیید نمیکند. "انا خلقناکم من ذکر وانثی و جعلناکم شعوبا" و قبائل لتعارفوا ان اکرمکم عبدالله تعظیم" شما را از یک مرد و زن آفریدیم و بصورت ملل و اقوام قرار دادیم تا یکدیگر را بازشناسید. گرامی‌ترین شما نزد پروردگار با تقوی‌ترین شماست".

یا توجه به اصل فوق یعنی قبول و احترام به ویژگیهای اقوام و ملیتهای امت اسلام و اصل اعطای حق تصمیم‌گیری در چارچوب اصول اساسی و مصالح مشترک امت. هر قوم و ملیت و هر ایالتی بطورکلی میتواند با حفظ ویژگیهای ملی و قومی و فرهنگی و مقتضیات محلی تصمیماتی که معیار با قوانین اساسی و اصول مشترک نبوده و با مصالح امت واحد اسلامی ایران در تضاد نباشد اتخاذ نماید و حق حاکمیت خود را اعمال کند.

اصول مبنای در برخورد با مسئله خودمختاری و حق حاکمیت اقوام و ملیتها بقرار زیرند.

اول، تصمیم‌گیری در چارچوب قوانین اساسی مشترک که اراده و حاکمیت الله ناشی میشود.

دوم، رعایت و احترام به ویژگیهای قومی و فرهنگی و حق تصمیم‌گیری برای هر قوم و ملیت و ایالتی بر مبنای مقتضیات محلی و شرایطی که با اصول اساسی مشترک و با وحدت امت واحد اسلامی ایران مغایرت نداشته باشد.

سوم، قبول حق تصمیم‌گیری از جانب مردم بر اساس اصل امامت و وراثت مستضعفان.

چهارم، رعایت مصالح و منافع مشترک امت واحد اسلامی ایران و وابستگی متقابل سرنوشت همه اقوام و ملیتهای ایرانی از لحاظ اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی و سیاسی و دفاعی. بر این اساس ایالات و اقوام و ملیتها در عین حال که حق تصمیم‌گیری در امور داخلی دارند لازم است از یک سیاست خارجی و دفاعی واحد و خط‌مشی اقتصادی - اجتماعی مشترک پیروی کنند و تابع ضوابط و معیارهای مشترک فرهنگی اسلامی باشند.

استثمار و سرمایه‌داری وابسته

اصول اقتصاد توحیدی اسلام بطور قاطع و صریحی با هر نوع مالکیت انحصاری بر منابع تولید و ثروتهای طبیعی مخالفت دارد و کار خلاق و مثبت را مبنای استفاده از حقی میدانند که عموم مردم در نعمتهای خدادادی زمین دارند. سهم هرکس در نعمتهای جهان محدود به مقدار است که با کار خویش بدست میآورد و بدان نیازمند است. احتکار و تکاثر و اسراف و تذبذب و کنز مردود است و ربا که بر پایه استثمار و بهره‌کشی از کار دیگران قرار دارد و برای پول و سرمایه و ابزار کار سهمی اضافه بر ارزش واقعی و ثابت آن در محصول قابل است قویاً تحریم شده است. اسلام در عین حال مانع خلاقیت فردی نشده است و آنرا در چارچوب ضوابط تعیین شده تشویق میکند بنا به آیه "سیئلونک ماذا یبتغون، قل‌العفو" اصل بر این است که هرکس به میزان احتیاج از نتیجه کار خود بهره‌مند شود و مازاد بر آن را در راه مصالح و نیازمندیهای جامعه صرف کند. اسلام در این زمینه از کاربرد زور خودداری میکند. زیرا تکامل شخصیت فرد و رسیدن به تقوی و نزدیک شدن به خدا منوط به انتخاب آزاد فرد در موقعیت‌هاییست که پیش میآید. در همان حال حفظ مصالح جامعه و ضرورت رفع نیازمندیهای اساسی همه افراد تا آنجا اهمیت دارد که حکومت اسلامی میتواند در مواقع ضروری مازاد بر احتیاج را در اختیار گیرد.

استقلال و رشد اقتصادی

آزاد شدن از وابستگی اقتصادی به امپریالیسم و سرمایه‌داری جهانی، مستلزم خلع ید از سرمایه‌داری وابسته داخلی و احیای اقتصاد اصیل ملی در زمینه کشاورزی و صنعت است. احیای کشاورزی و دامپروری برای رسیدن به خودکفائی از اولویت خاصی بهره‌مند است. در این رابطه انحلال و مصادرته شرکت‌های استعماری در صنعت و تجارت و کشاورزی و همچنین بانکهای خصوصی و لغو مناسبات ربوی در امر بانک‌داری و معاملات باید در دستور کار دولت قرار گیرد. در زمینه صنایع، به‌ریزی بنیادی یک صنعت و تکنولوژی اصیل که بر پایه منافع و قدرت فنی و انسانی داخلی استوار باشد و ما را از وابستگی به اقتصاد مسلط بیگانه آزاد کند اهمیت اساسی دارد.

در پیشبرد این هدف باید این اصل راهنمای برنامه‌ریزی صنعتی و تجاری ما باشد که جز در موارد ضروری تنها کالا و محصولی را مصرف کنیم که خود میسازیم. در برنامه‌ریزی رشد و توسعه اقتصادی بجای وارد شدن در میدان رقابت آزاد سرمایه‌داری که ما را به جرگه ممالک سرمایه‌دار جهان خوار با سوسیالیستهای توسعه‌طلب میاندازد، و نتیجه جدی آن یا وابستگی و تحت سلطه بودن است یا سلطه‌جویی. تأمین

همه باید برادر وار با هم باشند.

تشکیل شوراها به مردم فرصت می‌دهد تا بعد از هزاران سال که از جانب رژیم‌های استبدادی مورد بی‌اعتنائی قرار گرفتند، به تبادل نظر آزاد بنشینند و امور خویش را خود سامان دهند. قدرت مردم در درون شوراها متبلور می‌شود و مسئولیت ساختن جامعه اسلامی آینده و مبارزه با دشمنان رنگارنگ انقلاب و دفاع از دستاوردهای آن مستقیماً به آنها واگذار می‌شود. کار دستجمعی در شوراها سبب رشد روحیه اشتراک و همدردی و تعاون و همکاری در بین مردم می‌گردد. بیگانگی و جدائی بین مردم و مسئولین امور از بین می‌رود و از مسیر آن مردم در جریان کلیه امور سیاسی، اجتماعی و اقتصادی کشور خویش قرار می‌گیرند. مستقیماً با مسایل ملکتی آشنا شده به امکانات و همچنین دشواریها پی می‌برند و با همه توان و ایمان انقلابی خویش در رفع آنها می‌کوشند. و در همانحال بر جریان امور سپهر خویش و نحوه کار مسئولین، نظارت دقیق و مستمر خواهند داشت. فرصتی که برای تبادل نظر و مشورت در یک محیط برادرانه و در برتو اخلاق اسلامی در داخل شوراها فراهم می‌شود، به ازین رفتن خصلت‌های غیرتوحیدی (نظیر خودخواهی، جاه‌طلبی و روحیه سلطه‌جویی...) کمک کرده - امر خودسازی انقلابی و رسیدن به تقوی و زهد اسلامی را امکان‌پذیر می‌سازد. تشکیل شوراها نباید در سطح ایالتی محدود نماید بلکه موفقیت آن موکول به گسترش آن در تمامی سطوح است. به آن معنا که لازم است بلافاصله امر تشکیل شوراها محلی، شوراها کارخانه و کارگاه، اداره و روستا و نظائر آن در دستور کار قرار گیرد - روشن است که شوراها ایالتی و ولایتی در پیشبرد اهداف خود در صورتی موفق خواهند شد که در چهارچوب ضوابط و قوانین اساسی اسلامی که توسط رهبری انقلاب تعیین می‌شود و همچنین در محدوده مصالح مشترک امت اسلامی ایران، با اختیارات کافی عمل کنند. همکاری همه مردم و در پیامپیش آنها نیروهای مبارز و مسلمان در پیشبرد این طرح انقلابی ضرورت تام دارد - جنبش مسلمانان مبارز همه امکانات فکری و انسانی خود را برای تحقق بخشیدن به این تصمیم بزرگ رهبری انقلاب امام خمینی، در اختیار آیت‌الله طالقانی می‌گذارد و از همه سازمانهای مبارز اسلامی دعوت می‌کند به ندای رهبر انقلاب پاسخ مثبت دهند و این فرصت گرانبهارا برای انجام یک تجربه از همکاری و تعاون در پیشبرد یکی از مهمترین هدفهای انقلاب اسلامی غنیمت شمارند. بدون تردید تشکیل موفقیت‌آمیز شوراها به بسیاری از مشکلات و نابسامانیهای کنونی در گوشه و کنار مملکت پایان می‌دهد و زمینه را برای حرکت سریعتر بسوی استقرار نظام توحیدی هموار می‌کند.

جنبش مسلمانان مبارز - ۱۳۵۸/۲/۳

برای

آزادی

شیخ ابوطیر

بکوشیم

شیخ ابوطیر، عالم مجاهد فلسطینی در سال ۱۹۷۴ بجرم عضویت درالفتح و شرکت درنهضت مقاومت علیه اشغالگران اسرائیلی دستگیر و روانه شکنجه خانه‌های صهیونیستی و سپس در مقابل بیدادگاههای فرمایشی محکوم به ۳۷ سال زندان گردید.

ما از همه خواهان و برادران و نیروهای مترقی و انقلابی و هواداران صلح و آزادی و عدالت خواستاریم که از هیچ کوششی در جهت آزادی عالم مجاهد شیخ ابوطیر فرزند خلف شیخ عزالدین قسام بنیانگذار جنبش مسلحانه درفلسطین و سایر زندانیان فلسطینی دریغ نمایند.

لطفاً وجوه نثریات امت را به حساب جاری شماره ۴۰۰ بانک صادرات شعبه تخت طاووس روزولت واریز نمایند.

دوم - از ناحیه مبارزاتی که اسیر ضعفها و خصلت‌های منفی شخصیت خود هستند. کسانی که بطور حدی در متن مبارزه شرکت نکرده‌اند و یا فرصت لازم برای خودسازی و رسیدن به مرحله تقوا بدست نیاورده‌اند. اصل وراثت متقین مبین این حقیقت است که تنها نیروی شایسته رهبری انقلاب و معماری جامعه توحیدی متقین هستند که از ضعفها و غلبات ضد توحیدی و انگیزه‌های ضد اجتماعی شخصی پاک شده‌اند. فعال ماندن محرک‌های شخصی قدرت‌طلبی، جاه‌طلبی، مال‌دوستی، برتری‌جویی در کسانی که داعیه رهبری و به عهده گرفتن مسئولیت‌های حساس دارند باید بعنوان یکی از خطرناکترین سرچشمه‌های انحراف تلقی شود. وجود این محرک‌ها در اشخاصی که نقش حساس در رهبری انقلاب دارند و مسئولیتهایی بر عهده‌شان گذاشته می‌شود منبع دوم تکوین و رشد ضد انقلاب است. منبع سوم افراد سطحی و ناآگاه از اصول و معیارهای حق‌اند. جهل و قشری‌نگری سبب انحراف این افراد و ضدیتشان با انقلاب می‌شود. لذا شایسته است انقلابیون اصیل و مسلمان با شدت تمام با هر نوع قدرت‌طلبی فردی و تسلط و برتری‌جویی شخصی یا گروهی و حزبی مبارزه کنند و در شاعه آگاهیها و معرفی معیارها و اصول به مردم از هر کوششی فروگذار ننمایند. انقلاب اسلامی را هر سه منبع فوق از راه منحرف کردند و به شکست کشاندند. هم اشرافیت اموی که بازمانده رژیم پیشین بودند و از تیغ انتقام و قصاص انقلاب اسلامی جان بدر بردند و در لباس تزویر (اسلامیت) به قدرت رسیدند و هم عناصر جاه‌طلب مال‌دوست و خودخواهی نظیر طلحه و زبیر که از باران انقلاب بودند اما به تقوی نرسیده و بعداً به انگیزه کسب قدرت و مال و رسیدن به جاه و رهبری به رقابت با حق برخاسته و سرانجام به دامن ضد انقلاب غلطیدند و علیه حق موضع گرفتند و سومین منبع خطر کسانی بودند که بدلیل جهل و عدم آگاهی از معیارهای حق و هدفهای اصیل انقلاب بیراهه را از راه تشخیص ندادند. با وجود داشتن ایمان به اسلام و صمیمیت در گفتار و صداقت در عمل چون شناخت عمیق نسبت به اصول و معیارهای حق بدست نیاوردند و در نگرش با امور سطحی و قشری بودند سرعت فریب خوردند و بی‌آنکه بخواهند و نغی داشته باشند جاه و مقام را طالب باشند، علیه حق موضع گرفتند و چون انگیزه شخصی نداشتند و صادقانه در راه غلط شمشیر میزدند، با جان زدند و از هیچ عاملی نترسیدند و لذا بیش از دو گروه فوق‌الذکر قلب علی مظهر حق و انقلاب را بدر آوردند. خوارج نماینده این گروه بودند و منبع سوم تکوین و رشد ضد انقلاب.

ما امروز با هر سه آفت بزرگ انقلاب یعنی قاسطین، ناکثین، و مارقین زمان مواجه هستیم و باید که صادقانه و با قاطعیت و احساس مسئولیت از راه تبلیغ و افشاکاری و معرفی موازین حق و شکل و اتحاد مردم و آموزش و در یک کلمه، یک انقلاب فرهنگی در برتو تعالیم اخلاق توحیدی و حقایق مکتب و واقعیات تاریخ با آنها بجنگیم و در این راه هرگز حقیقت را فدای مصلحت‌اندیشی شخصی و گروهی نکرده و فراموش نکنیم که هدف اصلی انقلاب ما احیای حق و میراندن باطل است و همه چیز در این رابطه وسیله و راه است و نباید که ارزشها و هدفهای اصلی یعنی حقیقت را حتی یک لحظه قربانی مصالح شخصی کنیم. چنانکه پیشوای بزرگان قهرمان حقیقت‌جویی علی "ع" نکرد.

۱۳۵۸/۱/۲۷

جنبش مسلمانان مبارز

بیانیه جنبش مسلمانان مبارز

درباره شوراهای ایالتی و ولایتی

بسم الله الرحمن الرحيم

تصمیم رهبر انقلاب امام خمینی دایر بر تشکیل شوراهای ایالتی و ولایتی و قبول مسئولیت اجرای این اقدام بزرگ و انقلابی را توسط مجاهد عالیقدر آیت‌الله طالقانی - به عنوان یک گام اساسی در راه استقرار حاکمیت مردم و زدودن آثار شوم مناسبات استبدادی می‌ستائیم. این تصمیم در جهت تحقق بخشیدن به یکی از مهمترین اصول بنیادی نظام اسلامی، اتخاذ شده است - اصلی که برطبق آن آزادی مسئولیت انسان در تعیین سرنوشت و اصالت وی در تحقق بخشیدن به حاکمیت الله مورد تأکید قرار می‌گیرد و شورا به عنوان پایه و اساس شیوه اعمال حق حاکمیت مردم تأیید می‌شود.

در رابطه با ویژگی انقلاب اسلامی ایران و نقش بسیار اساسی که قدرت خلق مسلمان در شکست نظام شاهنشاهی ایفا کرد و ضرورت بسیج کامل نیروی مردم برای انجام تغییرات انقلابی و نغی حاکمیت و مالکیت ناروای طبقه حاکم پیشین و ضرورت شکوفا کردن استعدادها و بی پایان مردم برای غلبه بر موانع و دشواریهای اقتصادی - اجتماعی و استمرار انقلاب، بخصوص در بعد فرهنگی آن، - از آغاز روی ضرورت تشکیل فوری شوراهای مردمی در تمامی سطوح تأکید داشته‌ایم.

نیازمندیهای اساسی مردم باید اصل قرار گیرد و تولید برای مصرف و یا مبادله بازم بمنظور تأمین نیازمندیهای اساسی دیگر باشد و سه برای کسب سود و توسعه نفوذ و استعمار و استثمار خلیفها و سرزمینها اصول انسانی توحیدی اقتضا میکند که اضافه تولید در راه تأمین نیازمندیهای سایر ملت‌ها و کمک به جنبشهای آزادی‌بخش و پیشبرد هدفهای عالی انسانی و گسترش نظام توحیدی و کشف حقایق علمی بکار رود. نه آنکه بصورت سرمایه جهت کسب سود و ثروت بیشتر از راه استثمار صادر شود و یا حربه‌ای گردد برای تسلط بر دیگران و استضعاف ملت‌ها.

همراه خلق پسند از سرمایه‌داری وابسته غارتگر و از بین بردن تدریجی مناسبات استعماری در تمامی رشته‌های تولید صنعتی و سپردن امور کارخانه‌ها به شوراهای مهندسان و کارگران و زیر نظارت مراکز برنامه‌ریزی اقتصادی و صنعتی. لازم است حق دهقان بر زمینی که روی آن کار میکند مورد تأکید قرار گیرد. و مناسبات سرمایه‌داری ررضی که در رژیم پیشین رواج و توسعه یافت ملغی شود. دست سرمایه‌داری از اراضی کوتاه شود و شوراهای متشکل از دهقانان و مهندسان و کارگران کشاورز که مستقیماً در کار تولید شرکت دارند، اداره امور مربوط به آنرا بر عهده گیرند.

برعهده دولت است که ابزار و لوازم و سرمایه اولیه کشاورزی در اختیار دهقانان نیازمند بگذارد. و با این کار آنها را از ترک کشت و رها کردن یا فروش زمین و یا اجاره دادن به غیر مانع شود.

زمین کشاورزی منحصر" در اختیار کسانی قرار داده شود که میخواهند شخصاً روی آن کار کنند. و برای بکار انداختن موسسات تولیدی توسط شوراهای کارگران و مهندسان و زیر نظارت دولت و ایجاد کار، باید اولاً " از سرمایه تراکم صاحبان صنایع و سرمایه‌داران وابسته و مزدوران رژیم و خاندان پهلوی و حتی از بخشی از درآمد نفت استفاده شود، ثانیاً " از همه مردم برای کمک به رشد صنعت و کشاورزی تقاضای همکاری و مشارکت بعمل آید. رشد اجتماعی و مذهبی مردم عامل موفقیت این طرح و جلب همه امکانات مادی و معنوی خلق مسلمان ما خواهد بود. بسیج نیروهای انسانی و ذخیره‌های مادی توده‌ها در اجرای طرحهای ضربتی اقتصادی در موفقیت‌های انقلابی ضرورتی تام دارد. اقدام انقلابی امام در دعوت از مردم به شرکت در نهضت خانه‌سازی برای مستضعفان نمونه برجسته‌ای از این نوع بسیج توده‌ای است.

از آنجا که با استقرار نظام سیاسی مبتنی بر شوراهای اسلامی و سیاست عدم تمرکز و دادن حق تصمیم‌گیری به مردم نیازی به دیوان - سالاری گسترده و زائد موجود نیست، لازم است همراه با رشد و توسعه موسسات تولیدی در آینده بطور تدریج کارکنان زائد اداری به بخشهای تولید منتقل شوند. حجم سازمانهای دولتی به حداقل لازم که مناسب با نقش نظارت و هدایت و برنامه‌ریزی است تقلیل پیدا میکند. با تأسیس یک شورای اسلامی تجارت، به عنوان یک هدف کوتاه‌مدت و فوری - مناسبات ربوی از معاملات حذف و قیمت‌ها بر اساس منافع تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان و ارزشهای کار و عدالت تعیین گردد و منافع جامعه در امر مبادلات تجاری تأمین و راه برای برقراری مناسبات توحیدی در امر تجارت هموار شود.

وظایف مبرم مادر شرایط کنونی

حفظ دستاوردهای انقلاب را فوری‌ترین وظیفه هر انقلابی راستین میدانیم. ادامه مبارزه قاطع و همه‌جانبه با ضد انقلاب و دستگیری و مجازات مزدوران و عوامل رژیم پیشین و جاسوسان و کارگزاران استعمار بیگانه در درجه اول اهمیت قرار دارد. لازمه موفقیت در مبارزه با تثلیث استبداد و استثمار و استعمار پایان دادن به حاکمیت زر و زور و تزویر است.

از آنجا که غلبه ما بر استبداد سلطنتی با قدرت متحد مردم در زیر چتر رهبری واحد و با کفایت آن میسر شد در مبارزه با عوامل ضد انقلاب و ارتجاع و مزدوران استعمار و فرصت‌طلب هم جز به نیروی مردم نمیتوان تکیه کرد. لذا وظیفه همه انقلابیون مسلمان آگاه کردن و بسیج و متحد ساختن مردم برای تداوم بخشیدن به انقلاب و غلبه بر دشمنان تاریخی آن است. زودرسی انقلاب ادامه انقلاب فرهنگی را بشدت ضروری میکند. زیرا در شرایط موجود خطر نوعی رجعت به نظام پیشین در قالب و پوشش نوین قویاً وجود دارد. رشد ضد انقلاب در بطن انقلاب به صورت آفتی که همه انقلابات تاریخ را تهدید کرده‌است از سه منبع ممکن است. اول باقی‌مانده‌های عناصر و نهادها و مناسبات پیشین و یا روابط اجتماعی - اقتصادی و سیاسی و فرهنگی که با برجا می‌مانند و یا تجدید حیات پیدا می‌کنند، عناصر ارتجاعی و وابسته به رژیم سابق که در لباس تزویر از تیغ انقلاب جان بدر می‌برند، و مناسبات کهنه ضد توحیدی منشاء رشد ضد انقلاب می‌شوند.

۱۱ اردیبهشت (روز کارگر)

بقیه از صفحه اول

مناسبات سرمایه‌داری در کشاورزی قشر وسیعی از روستائیان را بی-خانمان و آواره مراکز صنعتی و شهرها ساخت و نیروی کار آنها را سه ارزانه‌ترین قیمت در خدمت تکثیر طلبی سرمایه‌داران قرار داد.

با دخالت دولت بعنوان دستگاه اعمال قهر حریان بر پیچ و خم و خون‌آلود تغییر مناسبات فئودالی به مناسبات سرمایه‌داری، حاکمیت مطلقه یافت.

سرمایه‌داری با سلب مالکیت از توده‌های زحمتکش شهر و روستا و جدا کردن آنها از ابزار تولید و نتایج آن ابزار و بکار مزدوری و داشتن صاحبان دیروزین کارگاههای کوچک، تولید را اجتماعی نمود و سطح تولید را بالا برد، در صورتیکه مالکیت آن ابزار، اجتماعی نشده و تحت مالکیت خصوصی سرمایه‌داران قرار داشت.

تضاد حاصله از دوگانگی فوق، تجمع کارگران بشکل سیاسی در کارخانجات، انضباط آهنین محظوظکار که لازمه بهره‌وری هر چه بیشتر صاحبان سرمایه بود، آشنایی با صنایع جدید که خود نیازمند آشنایی با پاره‌ای از علوم بود و استثمار شدید کارگران و ضرورت تجمع در سندیکاها و اتحادیه‌های کارگری برای دفاع از ابتدائی‌ترین حقوق انسانی، طبقه کارگر را مالا مجهز به بینش سیاسی مینمود و همچنین نقش عظیمش در تولید او را پیش‌تاز تغییرات ژرف و بنیادین قرن ما ساخت.

تاریخچه طبقه کارگر از بدو تولدش تا امروز منحون از نبردهای حماسه‌آفرین جهت دفاع از حقوق صنفی و سیاسی خود که نهایتاً در پرتو جهان‌بینی توحیدی به از خود بیگانگی زدائی انسانی می‌انجامد، می‌باشد.

* روز اول ماه مه ۱۸۸۶ پلیس شیکاگو بسوی کارگران اعتصابی شلیک کرد

از حمله پس از تشکیل کمون پاریس در ۱۸۷۱ از جنبش کارگران آمریکا جهت تحصیل ۸ ساعت کار در روز از اوایل ۱۸۸۶ میتوان نام برد. این جنبش در شهرهای بزرگ چون نیویورک، شیکاگو، سن لوئیز، بالتیمور، میل‌واکی و... جریان داشت. در روز اول ماه مه ۱۸۸۶ پلیس شیکاگو بسوی اعتصاب‌کنندگان شلیک کرد، در این میان چند کارگر جان سپردند و تعداد فراوانی نیز زخمی گردیدند. در سوم ماه مه همین سال که کارگران برای مراسم تدفین برادران مقتول خود به قبرستان رفته بودند بکاره به معاصره پلیس صد خلقی درآمدند و طی زدو خوردی عده‌ای مقتول و جمعی نیز مجروح گردیدند.

دژخیمان عده‌ای را نیز رهسپار زندانها نمود و شش تن از ایشان را در یک محکمه فرمایشی با عدام محکوم ساختند که چهار نفر از آنها بدار آویخته شدند. کارگران آمریکا یکسال بعد از اول ماه مه ۱۸۸۶ به خاطر بزرگداشت این حماسه بزرگ دست به اعتصاب زدند.

فدراسیون کار آمریکا (Americ. Feder. of Labor) در دسامبر ۱۸۸۸ سه‌نگام برگزاری کنگره خود در سن لوئیز تصمیم گرفت که تظاهرات مشابهی در روز اول ماه مه ۱۸۹۰ برگزار کند و طی پیشنهادی در ژوئیه ۱۸۸۹ به کنگره بین‌المللی کارگران (۱۴-۲۱ ژوئیه ۱۸۸۹) منعقد در پاریس که کنگره مؤسس انترناسیونال دوم بود پیشنهاد نمود که اول ماه مه روز کارگر اعلام شود. کنگره با این پیشنهاد موافقت و قطعنامه‌ای بتصویب رسانید دابر به تعیین روز اول ماه مه به عنوان روز همبستگی کارگران جهان. متن قطعنامه بشرح زیر است:

"هر ساله در روز عینی تظاهرات عظیمی بر پا خواهد شد بترتیبی که در آن واحد در تمام کشورها و تمام شهرها در روز مورد توافق، کارگران مقامات دولتی را به وضع قانون تقلیل ساعات کار در روز فرا خواهند خواند."

اول ماه مه بعدها از جانب جامعه ملل نیز برسمیت شناخته شد. تولد و رشد این طبقه دوران‌ساز در ایران هم‌پا و هم‌زمان با تولد و رشد پرلتاریای غربی نیست. جنگهای مکرر، عدم ثبات و امنیت، صرف سرمایه‌ها در راههای غیر تولیدی، موقعیت استراتژیک ایران و قرار گرفتن بین روسیه تزاری و انگلیس و بالطبع وجه‌المصالحه قرار گرفتن ایران در دوران قاجاریه جهت حفظ منافع قدرتهای بزرگ، حاکمیت استبداد سلطنتی، عدم استقلال سیاسی، ورود کالاهای خارجی به میهن ما جلوی رشد صنایع داخلی را گرفته و آنان را بورطه ورشکستگی کشانید و حاکمیت مناسبات ارباب رعیتی (فئودالی) و ایلی-عشیره‌ای (پدرسالاری) نبودن سیاست‌گمرکی پشتیبان صنایع داخلی، عدم طرق و شوارع و وسائل نقلیه مناسب و... مانع از بوجود آمدن صنایع ملی و رشد طبقه کارگر گردید.

کارگران در زمان رضاخان

در اوایل دوره رضاخان جز کارگران نفت جنوب که بتعداد آنها

تدریجاً افزوده میشد، کارگر صنعتی دیگری یعنی واقعی آن در ایران وجود نداشت. کارگران ایران در این زمان عبارت بودند از: کارگران مطابع (خصوصاً تهران)، کارگران قالی‌باف (خصوصاً کرمان) باربران سادر و کارگران شلات (انزلی) کارگران انواع صنایع دستی (تهران، اصفهان، رشت، تبریز، مشهد، قزوین، زنجان و...).

پیشینه اولین اعتصاب کارگری در ایران به ۱۹۰۷ بازمی‌گردد که کارگران مطابع دست با اعتصاب زدند پس از آن تاریخ دسته‌گرفته با فعالیتهای کارگری مواجه می‌شویم تا اینکه در زمان رضاخان به علت رهنه‌سازی، بین‌المللی مناسب و تسهیلاتی که رضاخان برای اتحادیه‌های کارگری بوجود آورده بود و معارزه‌ای که با روسیه تزاری مینمود تا پایه‌های حکومتش را محکمتر گرداند، فعالیتهای اتحادیه‌های کارگری اوج گرفت.

ظهوریکه در سال ۱۲۹۹، سال کودتای رضاخان، در تهران پانزده اتحادیه و شورای اتحادیه‌های تهران تشکیل شده بود. به ابتکار این شورا برای نخستین بار در تهران و دیگر شهرهای ایران جشن اول‌ماه مه برگزار شد.

دوران سالهای ۱۳۰۰-۱۳۰۴ دوران تشدید مبارزه زحمتکشان علیه کارفرمایان بود. رضاخان پس از نشستن بر تخت سلطنت سیمای واقعی و حقیقی خود را که مدرس شهید و مصدق بزرگ از قبل برای توده‌های مردم ترسیم کرده بودند، لیکن عوامل روسیه تزاری و رخنه‌کنندگان در جنبش کارگری می‌کوشیدند تا آنرا با وسعه و سرمایه‌برک کنند و از چشمها دور بدارند عریان ساختن و جنبش اعتراضی و اعتصابی کارگران را در کارگاههای نفت جنوب در سال ۱۳۰۶ تا ۱۳۰۸ به کمک ارتش و نیروی دریائی انگلیس به خاک و خون کشید.

در دوره دوم حکومت رضاخان اگر چه تأسیس راههای شوسه، راه‌آهن و کارخانجات مختلف جهت تولید فرآورده‌های مصرفی باعث افزایش تعداد کارگران گردید، لیکن تمامی این تأسیسات در خدمت سیاست اقتصادی و نظامی امپریالیسم انگلیس قرار داشت و هرگونه فعالیت صنفی و سیاسی به شدیدترین وجهی درهم کوبیده می‌شد.

اولین باریکه کارگران ایرانی بعنوان یک نیروی توده‌ای وسیع پا برعهه سیاست ایران گذاشتند، پس از دوران ارتجاع سیاه خانی بود. فقر و استثمار شدید کارگران، وجود شرایط کمابیش دموکراتیک برای فعالیت سیاسی، اهم عواملی بودند که دست در دست هم، در اندک مدتی کارگران ایران را در سندیکاهای کارگری متشکل نمود و نه تنها در مبارزات اقتصادی بلکه در مبارزات سیاسی نیز آنها را وارد ساخت.

در این دوران عدم وجود یک تشکیلات اسلامی انقلابی معتقدو مومن به جهان‌بینی توحیدی و ایدئولوژی مستضعفین - اسلام - که بتواند طبقه کارگر را تا برقراری یک جامعه توحیدی فارغ از استثمار، استثمار، استبداد، استعمار و استکبار رهبری کند، نه تنها مانع به ثمر رسیدن کوششها و فعالیتهای خستگی‌ناپذیر این طبقه گردید، بلکه به رهبری وابسته به بیگانه و فرصت طلب حزب توده این امکان را نیز داد تا با برافراشتن پرچم دروغین دفاع از طبقه کارگر، بارها و بارها بخشی از کارگران میهن ما را علیه منافع حقیقی خود آنها و ملت تحت ستم ایران به تظاهرات و دفاع از امتیاز و اکذاری نفت شمال و تظاهرات و اخلاص علیه حکومت ملی دکتر مصدق و... بکشاند.

خوشبختانه حقانیت نهضت ملی و خجانتیهای رهبری حزب توده شرایطی را بوجود آورد تا طبقه کارگر باران صدیق و پشتیبانان واقعی خرد را بشناسد.

اعتصابات کارگری بعد از ۲۸ مرداد

با کودتای آمریکائی ۲۸ مرداد و حاکمیت رعب و وحشت و اختناق بر میهن ما با حرکتیهای پراکنده اعتراضی کارگری مواجه بودیم که علیرغم حرکتشان در چهارچوب قوانین دولتی توسط رژیم سرکوب می‌گردیدند، از جمله:

اعتصاب کارگران نفت جنوب در ۳۳

اعتصاب کارگران مسجد سلیمان و آغاچاری در تابستان و پائیز ۳۶

اعتصاب کارگران کارخانه نساجی اصفهان در ۳۷

اعتصاب کارگران ریسایف اصفهان در ۳۸

اعتصابات و تظاهرات قهرمانانه کارگران کوره‌پزخانه‌های جنوب تهران در سال ۱۳۳۸ که تحت فرماندهی رئیس وقت سازمان امنیت تیمور بختیار جلال، بخون کشیده شد و ضمن آن بیش از ۶۵ کارگر زحمتکش بقتل رسید.

و مبارزات و اعتصابات وسیع کارگران اصفهان و آبادان و کارخانجات چیت و تاکسیرانی تهران در سالهای ۳۹ تا ۴۲.

انقلاب سفید آمریکائی که رسالتش غارت هرچه بیشتر منابع میهن ما و ایجاد بازار فروش برای کالاهای ساخته شده سرمایه‌داری و ادغام اقتصاد ایران در سیستم اقتصادی جهان‌خواران بود، کشاورزی ما را

بیش از پیش نابود و خیل روستائیان آواره را بحانب شهرها روانه ساخت تا از نیروی کار ارزان آنها در صنایع مونتاز و شرکتیهای مختلط استفاده کرده و سرمایه‌های آفریده شده توسط بازوان کارگران میهن ما را به مراکز تمرکز قدرت مالی جهان صادر کند.

در این دوران طبقه کارگر ایران سش از بیش مورد استثمار شدید سرمایه‌های خارجی و داخلی قرار می‌گرفت، از حقوق انسانی و صنفی و سیاسی، حق استفاده از بیمه و... محروم بود، مسئله تورم مداوم که دستمزد کارگران و حقوق ماهیانه مستضعفین را مثل موربانه می‌خورد و افزایش دائمی اجاره بها، و کمبود مسکن، نبود امنی و بهداشت در محلهای کار، استثمار مضاعف زنان و کودکان کارگر گوشه‌ای اوج‌رخبهای بشمار این طبقه بود.

حیاه‌های رژیم‌شاه سابق

رژیم شاه خائن برای جلوگیری از رشد فزاینده اعتراضات و اعتصابات کارگری دست به حیله‌های مختلفی زد از جمله:

پیش کشیدن طرح "سهیم کردن کارگران در سود کارخانه‌ها که درحقیقت چیزی جز افزایش میزان تولید و مرغوب شدن محصول و در نهایت افزایش سود سرمایه‌دار نبود.

و "فروش سهام کارخانجات" که آن نیز نیرنگی بیش نبود. و همچنین تشکیل اتحادیه‌های زرد از قبیل "اتحادیه شورای مرکزی کارگران و پیشه‌وران و کشاورزان ایران"، "کنگره اتحادیه‌های کارگران ایران" و "سازمان کارگران ایران" که حزب توده به کارگران پیشنهاد عضویت در این سازمانهای فرمایشی و آریامبری را می‌نمود. (۱)

و تبلیغات تخدیرکننده و مسموم‌کننده و برنامه‌های "کارگری" رادیو و...

هنگامیکه رژیم شاه تمامی این حیله را نقش بر آب می‌دید و طبقه کارگر را که نبود و کمبود مسکن، بهداشت، خوراک و محرومیت از همه حقوق انسانی در مقابل خود برافروخته میافت، آنان را باتهام "اقدام علیه امنیت کشور" بزدانها گسیل می‌داشت و هرگاه که این توده مستضعف تحت فشار مضایب بخود جرأت می‌داد تا فریاد خود را به گوش هموطنانش برساند، همچون تظاهرات پنجشنبه ۹ اردیبهشت ۵۰ کارگران چیت جهان بدنهای ایشان را با گلوله‌های اربابان آمریکائی و اسرائیلیش متشک می‌ساخت.

و با تنظیم "آئین نامه‌های انضباطی" و کماشتن افسران و درجه داران بازنشسته بنمایندهای از جانب ساواک در کارخانه‌ها، کوشش می‌نمود تا سکوت مرگباری را بر محیط کارخانه، این نض گرم شهرها حاکم سازد تا کمپانیهای چند ملیتی و سرمایه‌های مالی خارجی و سرمایه‌داران دلال صفتی چون رضائیا، لاجوردیها، نیکپورها، کورسها، مهدویها، خیامیها، ارجمندها، القانیها، خسرو شاهپیا، اخوانها، نایتها، تیمورتاشها، وهاب‌زاده‌ها، فرمانفرمایانها و در راس آنها خاندان کثیف پهلوی میلیونها دلار از دسترنج مستضعفین بغارت برند و به زندگی‌های افسانه‌ای بپردازند.

ترقی ناهنگام و چندبرابر قیمت نفت در سال ۱۹۷۳ با درآمد سالیانه ۲۵ میلیارد دلار نه تنها دردی از دردهای کارگران ما را دوا ننمود بلکه مصرف این پولها در بخشهای غیر تولیدی و خدمات و خرید ابزار جنگی و عیاشی و جشنواره و حفاظت از منافع سرمایه‌داری جهانی در خلیج و... تورم وحشتناکی را بوجود آورد که پیش‌ازپیش زندگی را برای کارگران ما مشکل ساخت. رشد اعتصابات و تظاهرات کارگری در طی این سالها خود مؤید این بیان می‌باشد.

در چنین شرایطی که زمینه عینی انفجار و انقلاب موجود بود جنبش اسلامی بعنوان یگانه‌یابور راستین مستضعفین برهبری امام خمینی پس از ۱۵ سال نبرد بی‌امان علیه امپریالیسم، رژیم استبدادی شاه و سرمایه‌داران وابسته و ارتجاع، توده‌های خلق ما را وارد نبردی تاریخ ساز نمود. در این نبرد تاریخساز طبقه کارگر ایران همانطور که امام بارها اشاره فرموده‌اند نقش بسیار عظیمی ایفا نموده خصوصاً "برادران نفتگر که با قطع جریان نفت به بازارهای جهانی شاهرگ رژیم ددمنش پهلوی را قطع نمودند".

اهداف کوتاه مدت انقلاب اسلامی

در این زمان امام خمینی به مثابه ترجمان خواستها، نیازها و آمال و آرزوهای توده مستضعف، اهداف کوتاه مدت جنبش انقلابی خلق مسلمان ما را در نکات ذیل خلاصه فرمودند:

- ۱- قطع بد احانب و امپریالیستها از هر رنگ و مکتب.
 - ۲- سرنگونی رژیم شاه و عمالش بعنوان نوکران داخلی امپریالیستها و کارتلها و تراستهای نفتی و سازندگان ابزار جنگی و صادرکنندگان کالا بقیمتهای چند برابر و محاکمه و مجازات آنان.
 - ۳- برقراری جمهوری اسلامی.
- رژیم شاه و نوکرانش شریف امامی، ازهارای، بختیار کوشیدند تا

پیش بسوی شوراهای ... بقیه از صفحه اول

افراد جامعه بطریقی در نظر خواهی و شعور و تصمیم گیری شرکت داده شوند. برای این منظور به نهادها و سوره‌هایی از عمل احتیاج داریم که مردم را در تمام سطوح گرد هم آورد و در جریان تصمیم گیری شرکت دهد.

شوراها باین هدف جامعه عمل می‌پوشانند. از آنجا که امکان تشکیل شوراها در همه جا وجود دارد هیچ قشری از مردم جامعه کنار گذاشته نمی‌شوند و رابطه آنها با مراکز تصمیم گیری قطع نمی‌شود. در ترتیب نمایندگی که تنها یک مجلس یا یک گروه در مرکز که گرچه به انتخاب مستقیم مردم باشد - می‌نشیند و برای مدتی بوکالت از جانب مردم تصمیم گیری می‌کند. هرگز نمی‌تواند اصل حق مردم در تعیین سرنوشت را رعایت کنند. آن گروه حتی اگر در ابتدای کار از اعتماد مردم برخوردار باشد از کجا معلوم که این صلاحیت را برای تمام دوران بوکالت حفظ کند.

تازه بسیاری از آنها هرگز از جانب مردم بدرستی شناخته نیستند و به ضرب و فشار تبلیغات، تلقینات و از مجرای روابط غیرمستقیم، رأی مردم را جمع آوری می‌کنند - بعد هم رابطه وکیل با مردم بکلی قطع می‌شود و او بدون اطلاع و حتی علاقه به مسایل مجلس و مولکلی خود رأی می‌دهد و اظهار نظر می‌نماید. در این شکل از نمایندگی مردم معمولاً در کنار و بیگانه با امور باقی می‌مانند و از کم و کیف جریانات سر در نمی‌آورند، تدریجاً این بیگانگی با اموری که به حال به سرنوشت آنها بستگی دارد، سبب حدائی و بیگانگی آنها از نمایندگان می‌شود و علاقه آنها را به سرنوشت کشور قطع می‌کند. بدین ترتیب نمایندگان و اداره کنندگان مملکت به قشری جدا از مردم تبدیل می‌شوند که قادر نخواهند بود، همکاری عمیق و گسترده مردم را در پیشبرد برنامه‌های مملکت جلب نمایند.

بگذریم از اینکه تمرکز تصمیم گیری خود سرمنشاء چه انحرافات و ستیز و تضادی در جامعه و بین مردم می‌شود و یک مرکز قدرت بوجود می‌آورد که به مردم متکی نیست بلکه بر مردم تکیه می‌شود و تدریجاً برای حفظ قدرت در مقابل آنها قرار می‌گیرد. از طریق شوراها مردم حضور خود را در صحنه امور سیاسی و اجتماعی کشور ثابت می‌کنند و رابطه‌ای دائمی و فعال و خلاق بین مردم و مجریان امور برقرار می‌شود - شوراها فرصت لازم را برای بروز استعدادها، ابتکارات و خلاقیت‌های توده فراهم می‌آورند. شوراها امکان می‌دهند که در تصمیم گیریها مقتضیات محلی و ویژگیهای قومی و ناحیه‌ای و جغرافیایی و جمعیتی مد نظر قرار گیرند و همه امکانات مادی و معنوی و انسانی در سراسر کشور بخوبی شناخته شده، فعال و مورد استفاده و بهره برداری قرار گیرند. شوراها به مردم یاد می‌دهد که چگونه با هم تبادل نظر کنند و چگونه مسایل را بشناسند و با مشکلات آشنا شوند و راه غلبه بر آنها را یاد بگیرند، وقتی مردم از نزدیک شخصاً واقفیات امور و دشواری مسایل را لمس کردند، در گشودن آنها و مبارزه با موانع مشارکت کامل می‌نمایند و بدینوسیله و سواً ظن جای خود را به اعتماد و همکاری متقابل می‌دهد.

شوراها باید همه‌جا تشکیل شوند! شوراهای کارگران و کارکنان کارخانه‌ها، اداره امور کارگاه را بر عهده گیرند. حدود و وظایف شوراها در هر جا باید بر طبق مقتضیات مؤسسه در آئین نامه‌هایی تنظیم و تدوین شود. مثلاً شوراهای اسلامی کارخانجات، امور کارگاه را در چارچوب سیاست عمومی اقتصادی و صنعتی که توسط مراکز برنامه ریزی کشوری تعیین می‌شود، اداره میکند و حق ندارد مغایر با آن عمل نماید زیرا هر مؤسسه ضمن حفظ استقلال باید توجه داشته باشد که جزئی جدا نشدنی از کل جامعه است و آثار کار و تصمیمات آن در سرنوشت همه افراد جامعه دخالت دارد - از این رو شوراهای ایالات و مؤسسات اقتصادی - اجتماعی و محلی هم چارچوب قوانین اساسی (اسلامی) و هم مصالح و سیاست عمومی کشور را مدنظر می‌گیرند. به همین ترتیب شوراهای اسلامی روستاها تشکیل می‌شود تا بر طبق همین ضوابط امور کشاورزی مسایل رفاهی و اقتصادی - اجتماعی ده را اداره نماید.

شوراهای محله‌ها و شورای ادارات و مراکز آموزشی همه واحدهای زیرین نظام تصمیم گیری و اجرایی کشورند - در رأس این شوراها در هر ایالت یک شورای اسلامی ایالتی با انتخاب مستقیم مردم تشکیل می‌شود. فرمانداران و استانداران هر شهر و ایالت از میان نامزدهای معرفی شده از طرف این شوراها یا از بین اعضای شورای ایالتی توسط دولت مرکزی انتخاب و تعیین می‌گردند.

شوراهای ایالتی باید در چارچوب ضوابط و سیاست عمومی و قوانین اساسی با اختیارات کافی عمل کنند - این شوراها را بآن دلیل اسلامی می‌نامیم که مشخص شود مابنی عمل و تصمیم گیری و اجرایی آنها اصول اسلام و قوانین اساسی قرآن و جمهوری اسلامی است. انتخابات شورای شهر سندیچ که بدنبال سفر موفقیت آمیز حضرت

آیت الله طالقانی در باره آن توافق شده و اکنون علیرغم دشواریها و موانع و کارشکنی‌ها بخوبی انجام گرفته است، نمونه خوبی است که نشان می‌دهد کار گسترش شوراها در همه جا امکان پذیر است. وقتی در کردستان که در این ایام در شرایط بحرانی بسر می‌برد و عوامل نفاق - افکن و فرصت طلب و توطئه‌های امپریالیسم در صدد ایجاد بلبلا و آشوب و سببائی و اقدام علیه انقلاب بودند، کار انتخاب شورای شهر با آن درجه از موفقیت انجام می‌شود میتوان انتظار داشت که با استفاده از تجربیات سندیچ در سایر نقاط ایران با نتایج و با شیوه بهتری انجام گیرد.

انتخابات سندیچ اولین آزمایش شوراها

انتخابات شورای شهر سندیچ نشان داد در یک شرایط آزاد و فارغ از سلطه دیکتاتوری و استبداد، حتی اگر گروهی با شیوه‌های غیردموکراتیک به تحمیل رأی و نظر خود بپردازند و بخواهند با تحال و تبلیغات دروغین و اغفال، رأی مردم را در یک جو غیرعادی بسوی خود جلب کنند - باز هم موفقیت ندارند و مردم ما که تجربه مبارزه با دشمن خونخوار استبداد و امپریالیسم را پشت سر دارند و با تمام وجود از انقلاب خود حمایت خواهند کرد و با هشیاری راه اصیل انقلاب را برای تغییر دادن جامعه و استقرار نظام قسط اسلامی و تحول بسوی جامعه توحیدی - پیش خواهند گرفت - ما به مردم قهرمان سندیچ و به برادران دلیر و مسلمان کرد خود درود می‌فرستیم و پیروزی آنها را در اولین آزمایش تشکیل شوراها تبریک می‌گوئیم و مطمئن هستیم با رشد فکری و با ایمان یاکلی که به انقلاب اسلامی دارند قادر خواهند بود گامهای بلندی در جهت حل مسائل و مشکلات مردم کردستان بردارند و سرمشتقی خوب برای هموطنان خود در سایر ایالات جمهوری اسلامی ایران باشند. اکنون وظیفه مقامات اجرایی است که هرچه سریعتر مقدمات انتخابات شوراهای اسلامی را در کلیه سطوح و در تمامی ایالات فراهم آورند و از این راه به مردم فرصت دهند تا با بسیج و مشارکت کامل بر بحران و دشواریهای اقتصادی - اجتماعی و سیاسی که از توطئه‌های دشمن و عوامل وابسته یعنی سرمایه داری وابسته، ارتجاع، فرصت طلبان ناشی می‌شود، غلبه کنند.

به مردم فرصت دهید و بآنها اعتماد کنید و مطمئن باشید با خلاقیت عظیم - کارهایی خواهند کرد که بی شباهت با معجزه نخواهد بود - چنانکه غلبه آنها بر استبداد محمدرضا شاهی و سلطه امپریالیستی به زعامت قائد کبیر امام خمینی اقدامی معجزه آسا بود.

* * *

۱۱ اردیبهشت (روز کارگر)

بقیه از صفحه ۵

با طرح خواسته‌های رفاهی و اقتصادی طبقه کارگر و توده‌های مستضعف ما را از جنبش انقلابی اسلامی و رهبری آن جدا سازند، گروه‌های چپ نما نیز بنا بر ماهیتشان، ترسان از پیروزی جنبش خلق بهنگامیکه توده‌های مردم فریاد "مرگ بر امپریالیسم آمریکا"، "نابود باد سلطنت"، "استقلال، آزادی، جمهوری اسلامی" را در چهارسوی کشور صدامیدادند، علم "نان، مسکن، آزادی" را برافراشتند!!

لیکن طبقه کارگر مسلمان میهن ما تحت زعامت امام خمینی دست رد بر سینه این خائنین به منافع ملت زد و مبارزه را تا سرنگونی رژیم شاه و بیرون ریختن اجانب و برقراری جمهوری اسلامی ادامه داد. امسال برای اولین بار در تاریخ ایران طبقه کارگر میهنمان همراه با توده‌های مستضعف ۱۱ اردیبهشت (اول ماه مه) را در محیطی آزاد از سلطه خارجی و استبداد داخلی جشن می‌گیرد.

۱۱ اردیبهشت را در حالی جشن می‌گیرد که دیگر ایران بهشت سرمایه‌های خارجی نیست و بفرمان خدا و امام و بخواست خلق تبعیض ملی شدن این سرمایه‌ها در حال فرود آمدن است و سایه شوم سرمایه - داران زالوصفت و دلال بیگانه و همچنین عمال امنیتی شاه بر سر آنان سنگینی نمی‌کند.

۱۱ اردیبهشت را در حالی جشن می‌گیرد که بدنبال فرمان امام دایر بر تشکیل انجمنهای ایالتی و ولایتی و شوراها، می‌تواند آزادانه و بی هراس دست به تشکیل شوراهای اسلامی کارگران جهت حفظ حقوق خود و بالا بردن آهنگ تولید مجتمع اسلامی و ممانعت از حیف و میل اموال امت بزند و شرایط تحقق اصل قرآنی "مستوی علی سوهه" برپای خود ایستی جامعه اسلامی در تمامی زمینه‌ها را فراهم آورد.

۱۱ اردیبهشت را در حالی جشن می‌گیرد که مسئولیت سنگین دفاع از دستاوردهای انقلاب اسلامی و خنثی ساختن توطئه‌های خائنین را بخوبی بر دوش خود احساس می‌کند.

۱۱ اردیبهشت را در حالی جشن می‌گیرد که معتقد است تحت حکومت جمهوری اسلامی از امکانات سرشار ایران:

منابع زیر زمینی

جمعیت و نیروی انسانی

بازار وسیع برای جذب محصولات و همچنین تأمین نیروی کار امکانات مالی غنی و ارز خارجی لازم و مهمتر از همه شور و شوق انقلابی و ایمان اسلامی خلق وسیع توده‌ها بر اساس تشکیل شوراها می‌تواند حداکثر استفاده را در جهت برقراری مناسبات توحیدی و حاکمیت اصول قرآنی: "لیس الانسان الا ماسعی" و "لکل درجات مما عملوا" بعمل آورد.

وظیفه دولت موقت اسلامی است که در آستانه عید مستضعفین بعنوان قدمی در راه تحقق اصول قرآنی و اوامر امام خمینی و عسکری به توده‌های مستضعف ما مؤسسات ربوی (بانکها)، شرکت‌های خارجی (۲) و همچنین سرمایه‌های غارت شده توسط سرمایه‌داران وابسته را ملی اعلام دارد.

تا طبقه کارگر میهن ما و توده‌های مستضعف با ایمان به انقلاب خلافت در راه ساختمان امتی نمونه بکوشش بپردازند و توطئه‌های ضد انقلاب، ارتجاع و عناصر فرصت طلب را در هم شکنند. پیروز باد مبارزات طبقه کارگر ستون فقرات انقلاب اسلامی خلق مسلمان ایران.

۱ - مجله دنیا شماره ۵ آبان ۵۳

۲ - معمولاً شرکت‌های خارجی در سالهای اخیر سرمایه وارد ایران نمی‌ساختند و از بانکهای داخلی جهت فعالیت وام می‌گرفتند و تاکنون میلیاردها دلار از دسترنج این ملت مستضعف از میهن ما خارج ساخته‌اند.

ارتش اسلامی

بقیه از صفحه ۷

چند صد هزار نفر از افراد فعال جامعه در نیروهای مسلح و انتظامی و در مؤسسات وابسته بدان مشغول بودند؟ با توجه به اینکه این گروه عظیم وابسته به دولت‌ها هستند و از حقوق و مزد دولتی ارتزاق می‌کنند طبعاً در خدمت هدفها و خواسته‌های دولتها قرار می‌گیرند - بین آنها و مردم بیبندی که نیست هیچ - مردم آنها را سرباز و باری بر دوش می‌دانند.

پیوند ارتش و مردم

وقتی ارتش مزدور نباشد - از خلق جدا نمی‌شود. در جامعه اسلامی ارتش و مردم یکی هستند - بجاهد در همان حال که سرباز است کارگری است که در کارخانه و کارگاه تولید می‌کند، دهقانی است که در مزرعه خود به کشت و زرع مشغول است، وکیل و طبیب و مهندس و معلم و قاضی است که در دفتر و مطب و کلاس و محکمه در حال خدمت به مردم است و یا محصل و دانشجویی است که پشت نیمکت‌های مدرسه و دانشکده درس می‌خواند - ارتشهای غیراسلامی که مزدور همیشگی دولتها و قدرتها می‌شوند. معمولاً از افرادی تشکیل می‌شوند جدا شده از مردم و بریده از متن زندگی توده و کار خلاق و مولد و خدمت واقعی اجتماعی.

حدائی از مردم و از کار تولیدی و خدمت اجتماعی تدریجاً به بیگانگی آنها از خلق و از کار می‌انجامد. پیوندهای مشترک که معمولاً مردم را بهم مربوط و همدل می‌سازد، سست و ضعیف می‌گردد، عاطفه و همدردی مشترک تدریجاً جای خود را به عدم تفاهم و احساس بیگانگی و سرانجام نفرت و خصومت می‌دهد همفکری به تضاد دراندیشه و قضاوت و بینش تبدیل می‌شود و وحدت فرهنگی بین آنها از بین می‌رود، این گسیختگی فرهنگی بویژه در ارتشهای تحت سلطه استعمار و فرهنگ استعماری قابل مشاهده است. آثار شوم این جدائیها و خصومت‌ها در سرنوشت یک ملت قابل تردید نیست - برخورد کینه - جویانه بسیاری از نظامیان با مردم از این نفرت گواهی می‌دهد.

در قسمتهایی از ارتش که رژیم فاسد پهلوی موفق شده بود، به کمک مشاوران امپریالیست خود، برنامه‌های خود را با موفقیت پیاده کند - در بین افراد آن کمترین پیوند مشترکی با مردم و آرمانها و خواسته‌های مردم مشاهده نمی‌شد - این گروه‌های ویژه در برخورد با مردم چنان رفتار می‌کردند که گویی با کینه تیزترین و نفرت انگیزترین دشمن روبرو هستند.

مشابه آن یورشها و تهاجمهای وحشیانه و درنده‌خوئی و کینه - توزی را در کمتر موارد دیگر می‌توان شناخت - خصومت و سبعیتی که این گروه از مأموران در برخورد با دانشجویان و یا با مردم عادی تظاهرکننده نشان می‌دادند بر مراتب سخت‌تر و شدیدتر از رفتاری بود که سربازان اسرائیل در مقابل فدائیان فلسطین در یک ضدحمله انتقامجویانه ظاهر می‌ساختند.

بقیه در صفحه ۴

ارتش اسلامی بر چه موازینی استوار است؟

دکتر حبیب‌اله بیمان

(۲)

برخلاف آنچه که در مورد منشا و تشکیل ارتش ایران دیدم، اولین ارتش اسلامی بوسیله یاران انقلابی پیغمبر و در ضمن مبارزه با شرک و کفر و برای برقراری نظام توحیدی بنا نهاده شد - هرکس به نهضت اسلام می‌پیوست بالقوه سربر مجادله می‌شد که در هر فرصت آماده بود برای مبارزه با دشمن و دفاع از قلمرو توحید سلاح برگیرد و به میدان رزم بشتابد - در حقیقت اولین هسته‌های ارتش اسلامی در مدینه منعقد گشت - وقتی شرایط حاکم در مکه برای زندگی و ادامه فعالیت پیغمبر و یاران مسلمانش بغایت دشوار گردید و موجودیت انقلاب در خطر افتاد - پیامبر مقدمات هجرت را فراهم کرد - جنگ علیه دشمن در داخل مکه با توجه به قلت و ضعف مسلمین و قدرت جنگی قریش بدون تردید با شکست مسلمین تمام می‌شد - از سوی دیگر رشد مبارزه پیامبر با دشمن به درجه‌ای رسید، که برخورد مسلحانه اجتناب‌ناپذیر می‌نمود در غیر این صورت پیغمبر می‌باید شاهد و ناظر نابودی مسلمانان و در نتیجه مرگ نهضت باشد - از این رو در یکی دو سال آخر عمده هم پیامبر متوجه جستجوی پایگاهی در خارج از مکه برای ادامه مبارزه و دعوت بود - سرانجام هسته‌هایی از مسلمانان در یثرب بوجود آمد و زمینه برای ورود پیامبر و مسلمین به آنجا مساعد گشت - پیامبر پس از استقرار در مدینه بلافاصله به تشکیل گروه‌های پارتیزان جهت حمله به مواضع دشمن همت گماشت - در آن روزگار همه افراد جامعه که ساختی عشایری داشت طرز استفاده از اسلحه را یاد می‌گرفتند و با فنون جنگ آشنا می‌شدند.

ضرورت تشکیل گروه‌های مسلح برای مقابله با توطئه‌های قریش و درهم شکستن محاصره اقتصادی و سیاسی و نظامی مدینه و برانداختن قدرت ستمگر و متجاوز و کفرپیشه قریش و آزاد کردن مردم از سیطره آنها بود - بنابراین هدف گروه‌های مسلح از همان ابتدا به تعبیر امروز شرکت در جنگ‌های آزادیبخش و مبارزه علیه شرک و استقرار نظام توحیدی در عقیده و جامعه بود.

گروه‌های مسلح را مجاهدینی تشکیل می‌دادند که قبلاً در مکتب اسلامی سیستم آموزش دیده و هرکدام چندین سال در کنار پیامبر با اسلام آشنا و برای پیشبرد آن مبارزه کرده بودند - پیامبر با تشکیل دسته‌های چریک آغاز کرد.

در وهله اول همه می‌دانستند برای چه هدفی مبارزه می‌کنند - آگاهانه و از روی اخلاص و در کمال آزادی به آرمان‌هایی دل بسته و بدان ایمان آورده بودند، که دنبال کردن آنها مستلزم تن دادن به رنج و سختی و استقبال از مرگ بود - پس مجاهد برخلاف سرباز ارتش شاهنشاهی به زور و از راه جبر به سربازی فرا خوانده نمی‌شد - مجاهد داوطلبانه و با شناخت اسلام - به نهضت پیوسته، آماده هرگونه فداکاری در راه آن بود - از این رو افراد مسلح اسلام را مجاهدان داوطلب و مؤمن و آگاه تشکیل دادند - آنان برای مبارزه با دشمنی آماده و مسلح می‌شوند که بخوبی می‌شناختند و می‌دانستند برای چه مقصودی عازم جنگ می‌شوند آنان ابتدا عقیده و ایمان و ارزشهای توحیدی را از روی آزادی و با بینش و شناخت انتخاب کرده، تدریجاً آگاهی و ایمان در وجود آنها ریشه عمیق پیدا کرده بود.

هر گروه چریک مسلح که پیامبر ترتیب می‌داد یک نفر را بر آنها به فرماندهی میکشید و در همان ابتدا جانشینی هم برایش تعیین می‌کرد تا در صورت کشته شدن هر گروه بدون فرمانده و سرپرست نماند.

ملاك تعيين فرمانده

ملاك تعيين فرمانده نزد پیامبر در وهله اول شایستگی و صلاحیت اخلاقی و نظامی بود.

فرمانده با راهنماییها و دستورات دقیق در باره هدف و ابعاد درگیری و وضعیت دشمن عازم مأموریت می‌شد - همه اصول انضباط و مخفی‌کاری که لازمه فعالیت‌های نظامی و چریکی است رعایت می‌شد - گاه پیامبر - هدف اصلی مأموریت را در نامه‌ای سر بسته بدست فرمانده می‌داد و از او می‌خواست تا پس از دور شدن از مدینه در فلان نقطه بگشاید و از مضمون آن مطلع شود و برطبق آن عمل کند.

فرمانده موظف بود در انتخاب تاکتیک‌های مناسب برای انجام مأموریت خود با افراد گروه مشورت کند و از رأی و نظر همه استفاده نماید. این شیوه - یعنی مشورت در امر انتخاب تاکتیکها و روشهای مبارزه و نبرد را پیغمبر شخصاً در کلبه موارد بکار می‌برد.

از این رو در عین حال که فرمانده صلاحیت بیشتری برای اجرای مأموریت دارد - بی‌نیاز از اندیشه و نظر و ابتکار افراد خود نیست و حاکمیت مطلق پیدا نمی‌کند - اما تصمیم نهایی با او بود که می‌باید مسئولیت سرنوشت نبرد را قبول کند و به انجام رساند.

پیامبر روی انضباط و رعایت اصول آن در جارجوب موازین فوق تاکید بسیار می‌فرمود.

در عین حال پیامبر در هر مأموریت سعی می‌کرد افراد تازه‌ای را سمت فرماندهی دهد تا شایستگی افراد برای قبول مسئولیت‌های مختلف هماهنگ رشد یابد - فرماندهی هرگز در انحصار افراد معینی باقی نمی‌ماند و ارتباطی با نسب و سابقه و سن و سال و موقعیت اجتماعی یا قبیله‌ای نداشت - و صرفاً از روی ارزشهای فرد تعیین می‌شد. ارزشهایی که مبتنی بر تقوی، ایمان، و شایستگی و داشتن صفات لازم برای انجام مأموریت خاص بودند.

سربازی و جنگ با دشمن به صورت تخصصی در نمی‌آمد به عبارت دیگر افرادی صرفاً برای جنگ و افرادی برای اداره شهر تربیت نمی‌شدند - هرکس باید آماده باشد تا در صورت لزوم و داشتن شایستگی مأموریت‌های مختلف جنگی و غیرجنگی قبول کند - به همین جهت پیامبر یاران را در پست‌های فرماندهی مجاهدان و سرپرستی و اداره امر رشد یا سرپرستی هیئت‌های نمایندگی برای انجام ندادارکات سیاسی، توأم می‌گماشت. و با این شیوه از یک بعدی شدن افراد جلوگیری می‌کرد - در ارتش‌های امروزی و لاقفل چنانکه در ارتش ایران دیدیم در تربیت نظامیان تنها به پرورش استعداد و آگاهی‌های نظامی توجه می‌شود و از دادن آگاهیها و معلومات در زمینه‌های دیگر و تربیت سایر استعدادها از افراد جلوگیری بعمل می‌آید - همین کیفیت سرچشمه اصلی تبعیت کوران و بی‌چون و چرای افراد نظامی از فرماندهان ارتش و اصول مأموریت‌هایی است که مقتضاً به زبان ملت و کشور و علیه همان قانون اساسی است که به حفظ آن سوگند خورده‌اند.

سعی مسئولان ارتش ایران این بود که نظامیان جز در زمینه تخصصی خویش کار و و اندیشه نکنند و سر در نیآورند و مطالعه نکنند - این که نظامیان بینش و آگاهی در زمینه امور سیاسی و کشورداری و اوضاع و احوال جهان نداشتند سبب می‌شد در تشخیص علت مخالفت مردم با دولت و شاه عاجز بمانند و ریشه نارضایتی‌ها و مشکلات و نابسامانیهای کشور و فقر و محرومیت مردم، اختلاف و ستیز و کشمکش را در نیابند - به آسانی تلقینات و آموزشهای دروغین فرماندهان را بپذیرند که مخالفین شاه جزء معدودی بیگانه‌پرست و خرابکار هستند که هدفشان تجزیه ایران است - یا بپذیرند که عربها چشم به خاک ما دوخته‌اند و پلیدترین دشمنان ما محسوب می‌شوند و بپذیرند که مثلاً جمال عبدالناصر و قذافی دیکتاتورهایی هستند دست‌نشانده شوروی که در اندیشه تجاوز به سرزمین ما و تصرف ثروتهای ما هستند و اینکه شاه دلسوزترین فرد کشور است و حاضر شده است بخاطر مردم از اراضی و ثروت خود بگذرد و اینکه آمریکا فقط در مقابل ما کمونیس در کنار ماست و مقاصد و منافع دیگری ندارد و اینکه برای مقابله با دشمنان خطرناکی که در کمین مانده‌اند به اینهمه سلاحهای مدرن و گرانقیمت احتیاج داریم - و ناچار از وابستگی به آمریکا و شرکت در پیمانهای نظامی هستیم - اگر فرماندهان بزرگ ارتش بدلیل ماهیت پلید و فساد شخصیت تن به ننگ و خیانت می‌دادند - تبعیت بسیاری از افراد پائین و افسران یک قسمت نتیجه جهل و بی‌خبری از حقایق بود - بی‌دلیل نیست که آندسته از افسرانی که موفق می‌شدند حصار ضخیم ارتش را بشکنند و برای تحصیل عازم ممالک خارجه شوند و یا در دانشگاهها به تحصیل اشتغال ورزند و لذا فرصتی برای مصاحبت با مردم و مشاهده و درک حقایق بدست آورند به نسبت از ذهن بازتری برخوردار بوده - قضاوت‌های درست‌تری نسبت به امور داشتند و بهتر از همقطاران خود قادر به درک حقایق بودند - این حقیقت که افراد نیروی هوایی زودتر از دیگر افراد و بخصوص نیروی زمینی بر ماهیت خیانتکارانه سلطنت پهلوی بی‌برند و خود را در کنار مردم و آرمانهای برحق خلق مسلمان یافتند. تاحدی مربوط به آگاهی‌هایی است که ضمن تحصیل در خارج و تماس بیشتر با مردم بدست آوردند.

در نظام اسلامی سرباز در وهله اول یک مجاهد انقلابی آگاه به مکتب است - که بیش از هرکس نسبت به سرنوشت جامعه خود احساس مسئولیت می‌کند - شخصیتی یک‌بعدی ندارد تا بهر صورت خواستند از او استفاده کنند و نا آگاه مورد سوء استفاده صاحبان قدرت قرار گیرد.

در نظام اسلامی سربازی نه از روی اجبار است که داوطلبانه‌واز روی عقیده و اخلاص و به‌عنوان یک وظیفه در قبال عقیده و ایمان انجام می‌گیرد - بی‌ریزی ارتش ایران، اساس خدمت اجباری افراد در ارتش ما سبب شد از همان آغاز مردم که انگیزه‌ای و شوقی برای خدمت به دیکتاتور مزدور خارجی نداشتند با نامگذاری نظام اجباری، آگاه خود را از خدمت در آن نشان دهند. ارتشی که بر پایه زور و آگاه و نفرت بنا شود جز با زور و براساس آگاه و نفرت اداره نمی‌شود و بکار نمی‌رود. مجاهد مسلمان سرباز مومن و آگاه و پرشوری است که داوطلبانه به میدان رزم می‌شتابد و برای عقیده‌ای می‌جنگد که می‌شناسد و بدان ایمان دارد. با دشمنی می‌جنگد که می‌شناسد. هیچ عاملی جز عقیده و آگاهی او را به پیش نمی‌راند - به همین جهت در

برابر سرباز مزدور ارتشهای استعاری و ضد مردمی شاهنشاهی ایران و امپراطوری روم برتری مطلق دارد و پیروز می‌شود. سرباز ایرانی ارتش شاهنشاهی را باید با رنجبر در میدان جنگ نگاهدارند. اما مجاهدان مسلمان برای درآغوش کشیدن همای شهادت بر یکدیگر سفت می‌جویند.

یک ارتش مزدور و اجباری دیر یا زود به ابزار بی‌اراده دست فرماندهان و حکام تبدیل می‌شود و در راه مطامع و دفاع از منافع و پیشبرد مقاصد آنان بکار می‌رود - و این کاری است که از یک ارتش داوطلب و آگاه نمی‌توان انتظار داشت.

سرباز مسلمان برای هدفی سلاح برمی‌دارد که از آن آگاه است و به فرمان پیشوا و فرماندهی حرکت می‌کند که به وی اعتماد دارد و با او بیعت کرده است. اگر امیر و فرماندهی از اعتماد مردم برخوردار نباشد قادر به جمع‌آوری سرباز و تشکیل سپاه نیست.

این کیفیت از اهمیت حیاتی برخوردار است - بنحوی که بصورت یک عامل باردارنده در مقابل انحراف حکومتها یا حکومتهای منحرف قد علم می‌کند - حاکم و امیری که از راه "راست" منحرف می‌شود اعتماد و تبعیت و وفاداری مردم را از دست می‌دهد زیرا وفاداری و تبعیت مسلمانان به حاکم مشروط است، مشروط به اینکه در راه اجرای اصول قرآن و سنت رسول خدا قدم بردارد و لذا هر مسلمان به خود حق می‌دهد اگر حاکم از اصول و موازین قرآن و شیوه پیامبر منحرف شد تبعیت خود را بشکند و از او اطاعت نکند و اگر اکثریت مسلمانان بچنین نتیجه‌ای رسیدند به خود حق می‌دهند علیه چنان حاکم منحرف و ظالمی قیام کنند و بر او بشورند.

بر همین روال مردم برای حاکمی حاضرند سربازی کنند و در صف ارتش او متشکل شوند که به حقانیت وی معتقدند و او را در راه مستقیم می‌یابند - اما اگر اطمینان آنها از بین رفت و حاکم را منحرف و ظالم یافتند - از دعوت او سر باز می‌زنند و تنهایش می‌گذارند - تحت چنان نظمی دولت قادر نیست در صورت انحراف از مسیر درست و مصالح امت و موازین قرآن و سنت همچنان بر اریکه قدرت باقی بماند و اعتراض مردم را بهیچ بشمارد و پاسخ غیرمنطقی دهد و در صورت اصرار با اسلحه جواب گوید و ارتش مزدور را علیه مردم بکار گیرد تا قدرت او محفوظ و عمر حکمفرمایش دراز بماند.

امام برحق علی بن ابیطالب کسی را مجبور نمی‌کرده ارتش وی به پیوندد و حتی از پیوستن آنها به صف دشمن جلوگیری نمی‌کرد - وقتی تعدادی از افسران و افرادی تحت تاثیر خدعه و عروص از ادامه جنگ با معاویه سر باز زدند، علی با همه اطمینانی که نسبت به پیروزی قطعی خود در صورت ادامه جنگ و با ایمانی که به حقانیت خود و نیرنگ دشمن مکار داشت برا متقاعد کردن یاران خود فقط از قدرت استدلال کمک گرفت و زور بکار نبرد. بعدها خوارج را که غالباً سربازان سیاه او بودند اجازه داد موضع خویش را تغییر دهند و تا وقتی فتنه و آشوب آغاز نکردند و بروی مسلمین آتش نگشودند بمقابله با ایشان نپرداخت.

ارتش مزدور - سرباز نیروهای مولد جامعه است

بنا به اصل وجوب جهاد برای عقیده و دفاع از حریم عقیده و مصالح امت اسلامی - همه شهروندان سرزمین اسلامی بالقوه یک سرباز یا افسر و فرمانده‌اند - که در حال عادی مشغول به انجام یک خدمت اجتماعی یا کار تولیدی اقتصادی هستند - و تنها در مواقعی که ضرورت مبارزه، دفاع یا جهاد مطرح می‌شود اسلحه برداشته آماده جنگ می‌شوند.

در ارتشهای مزدور - همیشه قسمت قابل توجهی از نیروهای مولد جامعه بصورت عاطل درآمده و سرباز سایر گروه‌های مولد می‌شوند. جامعه مجبور است سالهای سال بار سنگین تامین هزینه‌های صدهزار سپاهی را تامین کند و آنها بدون اینکه کاری انجام دهند درون سربازخانه‌ها وقت به بظالت می‌گذرانند تا احیاناً روزی ضرورت نبرد پیش آید - تحت این قاعده نه فقط فعالترین قشرهای جامعه از کار خلاص و مولد باز می‌مانند بلکه چنانکه رفت تأمین زندگی و نگاهداری آنان که معمولاً رقم بزرگی در بودجه مملکت است. بر تولیدکنندگان تحمیل می‌شود اگر به ارقام نجومی که صرف هزینه نگاهداری ارتشهای مزدور در کشورهای مختلف می‌شود توجه کنیم و در همانحال وضع فلاکت بار زحمتکشان و تولیدکنندگان و فقر و محرومیت میلیونها مردم فاقد مسکن و خوراک و بهداشت و پوشاک را در نظر آوریم به عمق فاجعه‌ای که نتیجه یکجکچین سیستمی است بی‌بریم - چند درصد درآمد ملی ما صرف تامین هزینه‌های جاری نیروهای مسلح می‌شد؟ و چه مقدار پول در هر سال بابت خرید اسلحه به کشورهای خارجی پرداخت می‌گردید. ۲

بقیه در صفحه ۶

درود بر مجاهد نستوه آیت الله طالقانی

بزرگداشت روز کارگر

جنبش مسلمانان مبارز طی بیانیه‌ای ضمن بیان موضع اسلام در مسئله کار و کارگری آمادگی خود را برای شرکت در مراسم بزرگداشت روز کارگر اعلام کرده است.

بر طبق اعلامیه‌ای که از طرف ستاد هم‌آهنگی برگزاری روز کارگر منتشر شده است مناسبت این روز تاریخی مراسم ویژه‌ای در بعد از ظهر روز ۵۸/۲/۱۱ در تهران در محلی که بعداً اعلام خواهد شد برگزار خواهد شد.

ضمناً از شهرستانها، اخبار حاکی از آن است که از طرف انجمن‌های اسلامی مراسم ویژه روز کارگر با شکوه هرچه بیشتر برگزار خواهد شد.

برگزاری مراسم روز کارگر

مساکارگران که سهم مهمی از این بار بدوش داشتیم داشتیم و از این پس بعنوان گردانندگان چرخهای اقتصادی اینک رسالت خویش می‌دانیم تا نابودی کامل امپریالیسم و بقایای اقتصادی - سیاسی و نظامی رژیم منحل و فاسد گذشته از پای ننشینیم و رهروان خستگی‌ناپذیر راه خون و پیام‌یاری راه حسین و زینب باشیم و ما کارگران با پیروی از رهبر انقلابیمان امام خمینی که با مشی اسلامی و انقلابی خویش نشان داده است که بحق وارث راستین علی و حامی سرسخت مستضعفین است می‌کوشیم تا این فرمان امام را مبتنی بر نابودی مستکبرین بنفع مستضعفین تا با آخر جامه عمل بیوشانیم و آن چنان کنیم که مملکت از آن زاغ‌نشینان باشد.

... ما امروز در کنار خونهایی که دیگر یار پوزه غارتگران را به خاک مالیده است گرد می‌آیم تا پیمانی از آن سوی اقیانوسها را بر بیکر تمامی استثمارگران فریاد کنیم و اتحاد رنجبران را تجسم بخشیم تا روز کارگر را گرامی بداریم. بدین منظور برای هماهنگی و تدارک امکانات و اقدامات ستادی تشکیل و از کلیه شوراهای و سندیکاهای کارگری و سایر زحمتکشان و گروههای علاقمند به همکاری دعوت میکنیم تا برای برگزاری هر چه باشکوهتر این مراسم ما را یاری نمایند.

آدرس - خیابان آینه‌ساز - روبروی دبیرستان عاصمی - ستاد هماهنگ‌کننده برگزاری مراسم روز کارگر. تلفن ۹۱۸۲۰۲ ساعت مراجعه ۷-۵ بعد از ظهر

دعوت جنبش مجاهدین

بخش کارگری جنبش ملی مجاهدین در اطلاعیه‌ای به مناسبت فرارسیدن روز جهانی کارگر (یازدهم اردیبهشت) از نمایندگان کارگران کلیه کارخانهها دعوت کرده است تا تاریخ هفتم اردیبهشت پیشنهادات خود را در زمینه برگزاری مراسم و نمایشگاه عکس شهدای کارگر به جنبش ملی مجاهدین ارائه دهند.

اطلاعیه پس از توضیح در باره فلسفه روز جهانی کارگر و نقش آن در زنده نگاهداشتن آرمان حکومت جهانی مستضعفین اشاره می‌کند بدون شک کارگران ایرانی که در سایه انقلاب اسلامی خلق ایران به رهبری امام خمینی از قید دیکتاتوری ننگین پهلوی رهایی یافته‌اند اسامی تلاش خواهند کرد با شکوه هرچه بیشتر این روز را گرامی بدارند.

دعوت به راهپیمایی

برای تجلیل از نقش زحمتکشان در پیشبرد اهداف انقلاب اسلامی ایران روز سه شنبه یازدهم اردیبهشت ۱۳۵۸ یک راهپیمایی همگانی بطرف میدان امام حسین (ع) (فوزیه سابق) انجام خواهد شد. حزب جمهوری اسلامی از عموم برادران و خواهران خواستار است که جهت برگزاری هر چه باشکوهتر مراسم روز کارگر و تجلیل از زحمتکشان میهنمان در این راهپیمایی شرکت فرمایند. شروع راهپیمایی از ساعت ۸ صبح و مبدأ حرکت از سه نقطه (میدان شوش، میدان ۲۴ اسفند و میدان منطقه نارمک - فرج سابق) خواهد بود.

"ناس"

ماهنامه کارگران منتشر شد

اولین شماره ماهنامه "ناس" که یک نشریه سیاسی - ایدئولوژیک اسلامی است از طرف انجمن کارگران و دانشجویان در ۳۲ صفحه منتشر شد. انتشار "ناس" گاهی موثر در راه پیوند مستحکم کارگران با روشنفکران متعهد و مسئول ایران است.

بزرگداشت خاطره شهدا

سی‌ام و سی‌ویکم فروردین مصادف با سالگرد شهادت مجاهدین شهید، علی‌باکری - علی‌میهندوست - ناصر صادق - محمدبازرگانی - علی‌اصغر منتظر حقیقی - کاظم ذوالانوار و مصطفی جوان خوشدل بود. جوانانی که درسخت‌ترین شرایط زمانی که دشمن تا دندان مسلح خلق همه راههای مسالمت‌آمیز و قانونی مبارزه را مسدود کرده بود، زمانی که شب ستم تا درون قلبها نفوذ کرده بود و "تکمیل" برومندان - ترین شیوه "ماندن" بود و زمانی که رهبران قدیمی هر یک به نحوی سیاست "صبر و انتظار" پیش گرفته بودند، در دستی قرآن و در دیگر دست سلاح، نبرد را آغاز کردند که جرقه‌اش به خرمن خاموشی و رخوت خلق افتاد و شعله‌هایش تا چهارسوی این دشت گسترده گشت. نبرد عادلانه و منبعث از جهان‌بینی توحیدی، علی‌میهندوست درباره این نبرد و ضرورتش چنین گفت: "ما جنگ عادلانه آزادی‌بخش را تا زمانیکه دشمن وجود دارد و تجاوزش از بین‌ترشته بیکاری عادلانه می‌دانیم؛ تا استثمار بطور کلی از بین برود".

آنها چه در میدان نبرد و چه به هنگام اسارت و در بیدادگاههای رژیم مزدور تجسم عینی سازش‌ناپذیری و آزاده انقلابی خلق ایران بودند چنان که علی‌اصغر منتظر حقیقی پس از دریافت اسلحه‌سازمان می‌گفت "اکنون با آرامش خاطر بیشتری کار می‌کنم و شک ندارم که دشمن بدون برداشتن زخمهای متعدد بمن دست نخواهد یافت".

بی‌شک در آن زمان عده‌ای معدود به حقانیت راهشان و آینده‌ای که ما امروز شاهد آن هستیم ایمان داشتند اما در چشم آنان پیروزی نزدیک بود، در چشم آنان شفق سرخ‌فام بود و آینده از آن مستضعفین آنچنانکه ناصر صادق در آخرین دفاع خود گفت "ای توده‌های خلق! اگر امروز فرزندان شما بدست دست‌نشانندگان امپریالیسم و زیر رگبار گلوله‌ها جان می‌سپارند و یا در زیر شلاقهای رژیم به فریاد درآمده‌اند، اگر شرایط موجود بسیار سخت و غم‌افزاست اما ما به شما نوید میدهم، ما به شما طلوع فجر را در شب تاریک‌مژده می‌دهیم، ما طلوع صبح را می‌بینیم، ما دعاغه کشتی پیروزی را در افق اقیانوس توده‌ها می‌بینیم، ما پیروزی خلق را می‌بینیم، ما پیروزی توحید را می‌بینیم". درود برون پاکشان

تعیین تکلیف مالکیت های بزرگ

بارعایت کامل معیارهای اسلامی

دولت اعلام کرد (اول اردیبهشت‌ماه) تکلیف مالکیت‌های بزرگ صنعتی و کشاورزی را، با رعایت کامل "معیارهای انقلاب اسلامی"، ظرف سه ماه تعیین خواهد کرد.

ضمن ابراز خرسندی از این تصمیم دولت، لازم دیدیم دو اصل خدشه‌ناپذیر اقتصاد اسلامی را که ناظر بر این نوع مسائل است، مطرح نمائیم:

۱ - حاکمیت و مالکیت الله - آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است از آن خداست (الحمد لله الذی له مافی السموات و مافی الارض) (ماخذ سوره سبأ آیه ۱)

یعنی نفی هر نوع حاکمیت و مالکیت سازمانی، گروهی، فردی و یا دولتی بر انسان و بر طبیعت، بدین ترتیب در نظام توحیدی - تحقق و رشد نظام سرمایه‌داری بهیچ وجه مقدور نیست.

۲ - لیس انسان الا ما سعی - برای انسان جز حاصل تلاش و کوشش (کار) وی چیزی نیست. این اصل بیانگر حدود مالکیت انسان به مفهوم "امانت" و برای رفع نیاز می‌باشد که تنها از طریق کار و کوشش بدست می‌آید. به عبارت دیگر، مالکیت‌های صنعتی و کشاورزی، در نظام توحیدی، از آن کسانی است که در امر تولید آن واحد صنعتی یا کشاورزی دخالت و شرکت دارند.

ما اعتقاد راسخ داریم "رعایت کامل معیارهای انقلاب اسلامی" در تعیین تکلیف مالکیت‌های بزرگ، تنها با اجرای دقیق و آگاهانه دو اصل فوق تحقق پذیر است. امیدواریم دولت بتواند با برخوردی قاطع و انقلابی، از سرمایه‌داران خلق ید کرده، به کمک توده‌های آگاه و با ایمان، و در سایه شور انقلابی کارگران و زحمتکشان، همه ذخیره‌های مادی و انسانی خلق را به کار اندازد و بحران اقتصادی را به‌طور صحیح مهار کند.

باپوزش از خوانندگان عزیز دنباله مصاحبه با استاد محمد تقی شریعتی در شماره آینده منتشر خواهد شد.

همه باید نیروی خود را در اختیار انقلاب و رهبری متحدان قرار دهند

بعلت اهمیت اعلامیه جنبش مسلمانان مبارز در رابطه با غیبت اعتراضی امیر حضرت آیت‌الله طالقانی که در تاریخ ۵۸/۱/۲۸ منتشر شده است، ما قسمتی از آنرا برای اطلاع خواهران و برادران در ذیل درج می‌نمائیم.

برادران و خواهران حوادث چند روز اخیر که به دنبال بازداشت چندساعته فرزندان مجاهد کبیر حضرت آیت‌الله طالقانی، و غیبت اعتراضی امیر ایشان، رخ داده است، اکنون ابعاد تازه‌ای می‌گیرد که برای انقلابیون آگاه و همه مبارزان صادق و راستین، نگران کننده است.

... بخوبی پیداست که عناصر وابسته بدشمن و فرصت‌طلبان از اوضاع بسرعت مشغول بهره‌برداری بنفع اهداف ضد مردمی خویش‌اند آنها با تکیه بر اعتراض بجای مجاهد کبیر آیت‌الله طالقانی، کل جنبش و رهبری آنرا مورد سؤال و انتقاد قرار داده سعی می‌کنند آنرا به تجزیه و شکاف دچار کنند - دقت در موضع‌گیری گروهها و عناصر دست‌اندرکار حقیقت فوق را بخوبی اثبات می‌کند. چه کسانی از بی‌اعتبار شدن رهبری انقلاب سود می‌برند؟ چه کسانی از تشدید اختلافات و ایجاد درگیری و نزاع بین انقلابیون و بین رهبران انقلاب زمینه را برای رشد کدام جریانات آماده می‌سازد؟ مگر نه این است که شکاف در رهبری انقلاب قدرت مقابله وصف یکپارچه ما را در برابر دشمن تضعیف می‌کند و این امر در شرایط حساس و آسیب پذیر کنونی، فاجعه‌است. فاجعه‌ای که سرآغاز آن بروز جنگهای داخلی و آغاز اغتشاشات و پایان آن تسلط امپریالیسم و استبداد خونخوار بر ملت است. کودتای ۲۸ مرداد را بیاد آوریم که چگونه در حالیکه نیروهای ملی در غفلت و بی‌خبری بودند و تناقضات و اختلافات آنها را ضعیف و بهم مشغول داشته بود و دشمن را ضعیف و خرد پنداشتند و خطر را کوچک شمردند و آمد بسر ما آنچه نمی‌بایست بیاید. اگر جبران آن ضربه ۲۵ سال طول کشید و هزاران قربانی و آنهمه ضایعات و مصائب که هرگز قابل اندازه‌گیری نیستند، مطمئناً "ابعاد ضایعاتی که در نتیجه تسلط احتمالی مجدد دشمن زخم‌خورده بر ما وارد خواهد شد، وحشتناک است. ما به همه مبارزان و انقلابیون صادق هشدار می‌دهیم و به کسانی که ندانسته دامن به آتشی می‌زنند که اگر گسترش یافت بیشتر از هر چیز آنرا و دستاوردهای انقلاب و خونهای شهیدان را به خاکستر تبدیل می‌کند.

عناصر فرصت‌طلب که سودشان در تجزیه صفوف انقلابیون و رشد تناقضات و آغاز جنگهای داخلی است تا انقلاب اسلامی شکست بخورد، از روی خام‌خیالی تصور می‌کنند شکست انقلاب آغاز پیروزی آنهاست. این نیز از تنگ‌نظری و اندیشه‌های کودگانه و جزمیت اندیشه و نظریه آنها ناشی می‌شود. آنطور که شکست مصدق نه فقط پیروزی آنها نبود که بکلی نابودشان ساخت. باید بدانند که شکست انقلاب اسلامی حتی شانس فعالیت در یک شرایط آزاد را هم از آنها خواهد گرفت و آنها را با انقلاب بزیر تیغ انتقام خونین خصم خواهد برد.

برادران و خواهران روی سخن با شماست، انقلابی که با خون دهها هزار شهید و صدها هزار زخمی و با فداکاری و ایثار خلقی مبارز و از جان گذشته و محروم و مستضعف بارور شده است باید با جنگ و دندان و با تمام وجود حراست کنیم. ما بر خوردهای نسنجیده با این حادثه را که سبب تشدید تناقضات و رشد آشوب و اغتشاش می‌شود محکوم می‌کنیم. هر موضع‌گیری که وحدت رهبری اصیل انقلاب را خدشه‌دار کند خطرناک می‌شماریم. مجاهد کبیر طالقانی در کنار قائد کبیر امام خمینی است. کوششهایی که از جانب فرصت‌طلبان و مغرضین و عناصر ضد انقلاب برای جدا کردن آنها بعمل می‌آید و بعضی از روی احساس و ندانسته آنها را تأیید میکنند مستقیماً به زیان انقلاب است. همه باید نیروی خود را در اختیار انقلاب و رهبری متحد آن قرار دهند. جدا کردن رهبران از یکدیگر کار انقلابیون مسئول و آگاه نیست...

هفته‌نامه امت شماره: ۲ چهارشنبه ۵ اردیبهشت ۵۸ زیر نظر: شورای نویسندگان امت چاپ شرکت امت - سهامی عام نعت طبرسی - شماره ۳۳۲ - تلفن ۸۳۹۶۶۷

درود بر امام خمینی رهبر انقلابی توده‌های مستضعف ما

مواضع فکری سیاسی جنبش مسلمانان مبارز

بسم الله

مقدمه

ریشه های انقلاب اسلامی ایران

انقلاب اجتماعی به معنای دگرگون شدن همه نهادها و تغییر بنیادینهای یک جامعه و برقراری اساس و مناسبات تازه در تمامی زمینه های فرهنگی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی است. انقلاب هرگز نمی تواند به تغییر رویناها که هدف اصلاحات اجتماعی است اکتفا کند. به عنوان نمونه در جامعه انقلابی توحیدی بجای بول و قدرت که زیر بنا و معیار ارزشهای اجتماعی در جوامع طاغوتی است، کاروتقوی منا قرار میگیرد. انقلاب به عنوان یک پدیده دائمی، تحول تکاملی انسان و جامعه انسانی بسوی الله را میسر می سازد و هیچ نظام بیوایی اجتماعی از دستخوش تأثیر آن مصون و در امان نیست.

مصدق کامل چنین اندیشه های سخنان پیتوایمان امام علی ابن ابی طالب است که هنگام بدست گرفتن زمام امور امت در مدینه فرمود "هو الذی یحتمل الحق لتلیل لیلته و لتغر بلن غربله و لتساطر سوط القدر حتی یعود اسفلکم اعلمکم و اعلمکم اسفلکم".

"خدائی که محمد را بحق مبعوث کرد در هم آمیخته شود و غربال گردید و زیر و رو شود همانند برهم زدن کفگیر در دیگ طعام، تا آنکه پست ترین شما جای بلندترین شما و بلندترین شما جای پست ترین را بگیرند."

جنبش های رهایی بخش مردم ایران بعد از طی نشیب و فرازهای بسیار سرانجام در پانزده سال اخیر به یک مرحله انقلابی وارد شد. ظلم و ستم استبداد و سلطه استعماری بیگانه و غارت کشور و استثمار زحمتکش همراه با اختناق بیرحمانه مردم، تضاد بین خلق و رژیم طاغوتی حاکم را به اوج رسانید. چنانکه مثبت الهی ایجاب می کند اولین شرط اساسی برای بروز دگرگونی و انقلاب در جامعه ما فراهم گردید. بمصدق آیه "و ما کما مهلکی القرای الا اولها هلها ظالمون" قصص ۵۹.

"ما جوامع را بی آنکه اهل آن ستمگر باشند نابود نمی سازیم." ظلم آنچنان همجا را فرا گرفت که چاره آن جز بوسیله نابودی کامل رژیم و سران جبار و جنایتکار آن میسر نبود. اما باز هم به اقتضای سنت الهی در تاریخ رواج ظلم به تنهایی نمی توانست عامل بروز یک انقلاب گردد. زیرا با توجه به این حقیقت که تازمانه عذاب الهی و شلاق مرگ بر نظامات ستمگر و حامیان آنها در این دنیا به دست مردم فرود می آید "فانظروهم یعدبهم الله بایذیکم و یخزمهم و ینصرکم علیهم و یشف صدور قوم مؤمنین." توبه ۱۴.

"با آنها بجنگید خدا آنها را بدستهای شما مجازات می کند و خوارشان می کند و شما را علیه آنها یاری می دهد. و قلوب مؤمنان را آرامش می بخشد."

لازم بود ابتدا موجبات قیام مردم فراهم آید. برای آنکه مردم علیه نظامات ستمگر قیام کنند و به مصداق آیه "بل نقدف بالحق علی الباطل فیدمغه" فاذا هو ذاهق.

حق را بر باطل می گوئیم تا نابود شود پس آنگاه باطل نابود شدنی است. دشمن خود را بشناسد و علل ظلم و فساد و انحراف و مرگ را دریابد و هم به مسئولیت و توانائی خود برای مبارزه با باطل مؤمن گردند. لازم است صفوف حق از باطل جدا شود و مردم ایمان آورند بد این که بنا بر اراده خدا باطل هر قدر نیرومند باشد سرانجام محکوم و مغلوب حق است. باید برده ربا و تزویر از چهره عوامل ظلم و فساد دشمنان حق برداشته شود و تاروپود اوها و خرافه ها و باورهای غلط و اندیشه های شرک که ذهن و اندیشه مردم را اسیر و در زنجیر کرده است از هم بپاشد و مردم با حقایق آشنا شوند. آنگاه که به نیروی خود واقف شدند و برسالت خویش ایمان آوردند و راه خود را بسوی حق و آزادی و عدالت شناختند با خیرشی عظیم و یورش ناگهانی دشمن را از پای در آورند و نظام شرک را در یک برهه کوتاه از زمان فرو ریزند و نابود سازند.

مسئولیت آگاهی دادن و انداز و هدایت و رهنمائی مردم (ناس) را در طول تاریخ نذیران بر عهده دارند و تا آنها بوظیفه خود عمل نکنند و توده را روشنائی و بیداری نسختند و متحد و بسیج نکنند، انقلاب رخ نمی دهد.

"ما اهلکنا من قریة الا لهما مندرون" شعرا / ۲۸، "جامعای را نابود ساختیم مگر آنکه در میان آنها نذیران قیام کردند." ضرورت قیام و تلاش نذیران که پیشروان فکری مبارزه هستند از آنجاست که بر طبق سنت دیگر خداوند در تاریخ "انقلاب بدنبال آگاه شدن توده وقوع پیدا می کند"

"ذلک ان لم یکن ربک مهلک القرى یظلم و اهلها غافلون" "به این دلیل که پروردگارت جامعه را که مردمش در غفلت و ناآگاهی بسر میبرند نابود نمی سازد."

انقلاب ایران همانند دیگر انقلابات تاریخ بر طبق سنت های خداوند تکوین یافت، رشد کرد و به پیروزی رسید. همراه با تشدید ظلم و فساد و رواج فرهنگ شرک، کار نذیران آغاز گردید. در دهه های چهل و پنجاه هجری شمسی سه جریان در بیداری و بسیج و سرانجام قیام مردم نقش اساسی داشتند.

اول

جریان فکری - سیاسی که در نتیجه استادگی و مبارزه مرجعیت تازه مذهبی و روحانیون مبارز و مترقی برهبری امام خمینی ظهور کرد و گسترش یافت. قیام و مبارزه امام وقتی آغاز شد که مبارزه سیاسی آزادخواهان به بن بست رسیده بود و پیشروان مبارزه و احزاب صحنه را یکی پس از دیگری ترک کرده بودند. مجاهدتها و روشنگریهای امام و مقاومت های متقابل رژیم منجر به قیام پانزده خرداد و سرکوبی بیرحمانه و کشتار وسیع هزاران نفر از مردم مبارز و از جان گذشته ما در تهران و شهرستانها گردید. امام خمینی از ایران تبعید شد. اما پرچم مقاومت و بیکار را زمین نهداد و در نقش مرجع مذهبی بعنوان تجسم مقاومت و قهر انقلابی خلق با استادگی بی نظیری همچنان برهبری سیاسی مردم پرداخت و باروشنگریها و افشاگرها و هدایت های آشتی ناپذیر خود کوره مبارزه را روشن نگاه داشت و یک لحظه از دیدن در آن باز نایستاد تا سرانجام آنرا به پیروزی رهنمون شد.

دوم

وقتی بعد از سرکوبی قیام تاریخی ۱۵ خرداد مبارزه سیاسی به بن بست رسید و رژیم آخرین آثار آزادی و حاکمیت قانون را از بین برد و کمترین محالی برای مبارزه سیاسی و مسالمت آمیز و قانونی باقی نگذاشت. هنگامی که جریان های فکری و سیاسی موجود در صحنه عجز خود را از رهبری مبارزه و گشودن راه حل مسائل سیاسی و انقلابی ایران ثابت کردند، گروهی از جوانان مبارز و پیشتاز و مجاهد با طرح و اقدام به مبارزه مسلحانه سد سکوت و بن بست سیاسی حاکم را شکستند و با فداکاری و تحمل شکنجه و استقبال از مرگ و شهادت، افسانه ضربه ناپذیری رژیم را باطل کردند و روح امید و شهادت و مبارزه جوئی و مقاومت در برابر دشمن را در دل های مردم دمیدند. جهاد مسلحانه بعنوان راه اصلی مبارزه با رژیمی که کمترین حقی برای مردم قائل نیست و به عنوان شیوه برخورد نهائی حق و باطل و به ویژه تکیه های که مجاهدین بر جهان بینی توحیدی و اصول فکری و اجتماعی اسلام داشتند، جوانان مسلمان و متعهد را بسوی خود جلب کرد و عامل مؤثری شد در رشد زمینه های انقلاب. هیچکس نمی تواند و نباید که ارزش آن فداکاریها و آن جهاد مسلحانه را در تکوین زمینه های ذهنی انقلاب اسلامی ایران نادیده بگیرد.

سوم

انقلاب فرهنگی که از سالها قبل توسط متفکران مسلمان آغاز شده بود و در این مرحله در نتیجه موضع گیری انقلابی، مرجعیت مذهبی امام خمینی و تلاشهای روشنفکرانه روحانیون مترقی وارد مرحله تازه ای میشد با کار روشنفکران مسلمان و مجاهد ما در زمینه شناساندن جهان بینی توحیدی و مکتب اصیل اسلام به نسل جوان، عمق و ابعاد تازه ای یافت. جدا کردن بینش و رفتار اسلامی درست از بینش و رفتار

اسلامی مسخ شده همانگونه که در رفتار و عمل رهبر و مرجع مجاهد و مقاومت و بیکار مبلغین مذهبی مترقی و مبارز و مجاهدین مسلمان ما انعکاس یافت در نوشته ها و گفتار علمان و متفکران پیشرو در معرض دید و قضاوت توده، بخصوص نسل جوان قرار گرفت و یک غلبان و تحول فکری و احساسی پدید آورد. احساس و بینش توده نسبت به مسئولیت های انسانی و اسلامی دگرگون گشت و جوانان روشنفکر ما به بینش تازه ای از اسلام و مکتب توحید دست یافتند و در پرتو این بینش تازه شخصیت و تولد جدیدی پیدا کردند. پیشگام این تحول و انقلاب فکری در سالهای آخر دهه چهل و آغاز دهه پنجاه معلم و متفکر مجاهد برادر دکتر علی شریعتی بود. وی با شمشیر قلم و زبان تیز و اندیشه برنده و نازد خویش برده تزویر از چهره فرهنگ شرک پس زد و بوستین وارونه شده اسلام را بصورت اصیل خود بازگردانید. چهره های تابناک و انسانی قهرمانان و پیشوایان مذهبی را از گرد و غبار مسخ و دگرگونی زدود و به نسل ما فرصت داد تا بی مانع و رداعی به گوهر پاک توحید و خویش اصیل خویش باز گردند. تلاش شمرخشی و انقلاب فرهنگی را به اوج رسانید. در نتیجه این روشنگریها زمینه ذهنی انقلاب اجتماعی ما بر پایه جهان بینی توحیدی و مکتب اسلام فراهم گردید. مجموعه این عوامل تضادهای عینی، سیاسی و اقتصادی را در قالب تعالیم اسلامی ذهنیت بخشید و راه حل آنها را بر پایه مسئولیت های اسلامی هر مسلمان، بصورت نفی کامل رژیم سلطنتی و نظام طاغوتی و استقرار کامل نظام اسلامی فرا راه مبارزان خلق ما قرار داد.

ویژگیهای انقلاب ایران

هر انقلابی در عین حال که تابع سنتها و قوانین عام است که نمونه آن در مقدمه آمد دارای ویژگیهایی است که از شرایط خاص اجتماعی و فرهنگی آن جامعه ناشی میشود چند ویژگی عمده انقلاب ایران که اهمیت اساسی دارند عبارتند از:

اول - مبانی فکری انقلاب

پایه فکری انقلاب، جهان بینی توحیدی و نظام اسلامی است که به خلق مستعصف ایران در مبارزه علیه رژیم وحدت بخشید که به آنها نیروی ایمان و انگیزه مقاومت و شوق جهاد و شهادت داد که با نفی کامل همه مظاهر رژیم (سیاسی - اجتماعی - اقتصادی و فرهنگی) ماهیتی انقلابی به جنبش بخشید که نسل جوان و پیشرو ما را با یک ایدئولوژی انقلابی در برابر رژیم مسلح کرد. سرانجام طرحی برای استقرار یک نظام نوین در اختیار گذاشت.

دوم - کیفیت و مشخصات رهبری

ادغام رهبری مذهبی و سیاسی (که ناشی از جدا نبودن دین از زندگی در بینش اسلامی است) در یک مرکزیت و اینکه امام خمینی با تقوی، ایمان، صداقت و زهد انقلابی خویش و همچنین مقاومت، ستیزه جوئی، سازش ناپذیری و درایت و خردمندی بصورت مظهر قهر انقلابی خلق علیه رژیم و پیشوا و مرجع واقعی امت در رأس جنبش قرار گرفت، عامل بزرگی شد در بسیج مردم و اتحاد و همبستگی آنها علیه دشمن. این کیفیت رهبری نه تنها جریان ضعف سازمانی و تشکیلاتی جنبش را در بحرکت آوردن توده نمود، بلکه مبارزه را انگیزه های قوی بخشید. بطوریکه مبارزه و جانبازی و فداکاری برای مردم یک ضرورت نبود که یک وظیفه مذهبی و رسالت انسانی و راهی برای رسیدن به رستگاری و وصول به مقام والای شهادت به شمار می رفت.

سوم - وضعیت نیروی پیشتاز جنبش:

استقرار رژیم پلیسی و سالها اختناق و سرکوبی فرصت انداد تا تشکیلات و سازدانه های حزبی اصیل و مردمی بشکل مؤثر و با دوامی در ایران پا گیرند. این شرایط بویژه بعد از ۱۵ خرداد ۴۲ بطور جدی تری مانع از رشد و توسعه تشکیلات پیشتاز و مردمی گردید. مبارزان دلیر از جان گذشته جنبش در سخت ترین شرایط پلیسی دور از چشمهای ما موران دستگاههای جاسوسی دشمن کار میکردند در حالیکه خطر نازداشت و شکنجه و قتل و اعدام سایه به سایه آنها حرکت میکرد.

هر چه مستحکم تر باد وحدت خلقهای امت اسلامی ایران

دهها سازمان و گروه مبارز کشف و نابود شدند و صدها مبارز رزمده در شکنجهگاهها و پای چوبه‌دار یا در معابر و خیابانها به شهادت رسیدند. تحت این شرایط رشد کمی و حتی کیفی سازمانهای پیشتاز با محدودیت همراه بود. روشنفکران مسلمان و توده آگاه توانستند درون سازمانهای خود متشکل شوند. در نتیجه جنبش در داخل از یک رهبری تشکیلاتی گسترده و سازمان یافته محروم ماند از این رو در شرایط سخت اختناق با وجود آنکه توده مردم قهر انقلابی خود را حفظ و با رژیم از در آستی درنیا آمده و حمایت خود را از مبارزان پیشتاز خود اعلام نمودند. اما نتوانستند عملاً نقش مؤثری در مبارزه بر عهده گیرند. لذا مبارزان پیشرو در آن سالهای سخت در میدان جنگ با دشمن مردم را نه در کنار که در پشت سر داشتند. در این حال عاملی که مردم را سهم پیوند میداد ایمان مشترک مذهبی و رهبری واحدشان بود. با تشدید فشار اقتصادی - سیاسی بر مردم و ادامه کشتار فرزندان خلق حالت انفجاری جامعه افزایش یافت.

حفظ و گسترش رابطه ذهنی بین مردم و رهبری در خارج از کشور مردم را در حالت هشيار و آمادگی نگاه میداشت و انتظار آنها را برای آغاز مبارزه تیزتر میکرد. سرانجام وقتی زیر فشار سنگین و توانفرسای قهر توده آثار اولین شکاف و تزلزل در رژیم مشهود گردید دریای عظیم خشم و مبارزه جویی که در پشت آن سد عظیم انتظار رهایی می کشید از شکافها براه افتاد.

هدف مشترک مذهبی مردم از یکسو و اعتماد مشترک و عینیت آنها به رهبری واحد و بلامنازع امام خمینی از سوی دیگر سبب وحدت و حرکت دستجمعی مردم و آغاز مرحله جدید از جنبش گردید در حالیکه سازمانهای پیشتاز، زیر ضربات سخت رژیم و نفاق افکنهای فرصت طلبان جان سختی میکردند خلق مسلمان بر رهبری امام مجاهد خود با کوله باری از تجربیات ۱۵ سال مقاومت و مبارزه و شهادت فرزندان قهرمان خویش و آگاهی و هشيار، تهاجم خود را علیه رژیم آغاز کرد. از این پس خلق با همان تور نامرئی اتحاد در حالیکه امام یکقدم پیشاپیش آن حرکت میکرد پیشگام مبارزه شد و این موقعیت را تا پیروزی انقلاب همچنان حفظ کرد. اکنون توده محروم و خلق مستضعف است که صف مبارزه با دشمن را تشکیل میدهد و مقاومت و فداکاری و جانبازی آنهاست که توطئه‌ها، طرحهای فریبکارانه آستی را یکی پس از دیگری خنثی میکند و راه هرگونه سازش با دشمن را مسدود مینماید. مردمند که از مبارزه دست نمیکشند با اعتصاب یا تظاهرات و با شهادت قدرت خصم را متزلزل و در صفوف آن شکاف میداندازند. مردم گوش بفرمان رهبر مذهبی - سیاسی خویش همه، معادلات و محاسبات دشمن را در هم میریزند، توده‌های چند میلیونی خیابانها را اشغال میکنند و رژیم از لحاظ اقتصادی - اجتماعی و سیاسی فلج میشود و اکنون نوبت آخرین پایگاه او یعنی ارتش است که بفرمان امام و تحت تأثیر مقاومت خلق شکاف بر میدارد و دست به شورش میزند و طرف مدت کوتاهی او را وادار به تسلیم و قبول شکست میکند.

نقاط ضعف و قوت انقلاب

جنبش با این ویژگیها، سریع و پیش از موقع به پیروزی میرسد در حالیکه از یک قدرت تشکیلاتی پیشتاز در داخل کشور محروم است. از همین رو قادر نیست به آسانی خلافت قدرت را با عناصر انقلابی و ورزیده پر کند ناچار عناصر آزادیخواه که فاقد تجربه و بینش انقلابی هستند بیشتر مراکز قدرت و تصمیم گیری را اشغال میکنند. همین ضعف پیشتاز سازمان یافته مانع از آن میشود که کار تصفیه عناصر رژیم پیشین و درهم کوبیدن ضدانقلاب به آسانی و سرعت لازم پیشرفت کند. مسئولین امور از انسجام لازم برخوردار نیستند و تناقضات موجود تأثیری منفی بر پیشرفت انقلاب باقی میگذارد. در عوض انقلاب از دو عامل پر قدرت و اساسی یعنی رهبری امام و نیروی مردم بهره‌مند است بطوریکه فقط با تکیه به این دو عامل میتوان بر ضعفها و دشواریهای موجود غلبه کرد. تقوی و صداقت و بینش انقلابی امام و اعتماد عمیق و علاقه شدیدی وی به توده و عشق پر شورش به اسلام همراه با خصلت‌های مردمی و دفاع همیشگی از مستضعفان یک عامل نیرومند در جهت ادامه حرکت انقلابی و بازدارنده در برابر حرکت‌های ارتجاعی است. پیروزی زور در سبب شد بسیاری عناصر ضدانقلاب در صحنه باقی بمانند و با در صفوف مبارزان نفوذ کننده سبب شد بسیاری نهادها دست نخورده بمانند و در راه پیشرفت انقلاب مانع و دشواری بوجود آورند، سبب شد نیروهای ارتجاعی و فرصت طلبان میدان فعالیت مساعدی بدست آورند، سبب شد تغییرات اساسی و انقلابی در خصلت‌ها و شخصیت همه مبارزان رخ ندهد و بسیاری از قشرهای مردم با همان انگیزه‌ها و علائق سابق در برابر انقلاب قرار گیرند. پیروزی سریع فرصت نداد تا نیروهای اصیل و انقلابی که در داخل کشور و در زیر ضربات پلیس در حال اختناق بسر میبردند در

صحنه ظهور کنند و در نتیجه انقلاب از باری مؤثر بسیاری از فرزندان بی‌نام و نشان خود محروم است. فرصت نداد تا تشکیلات اصیل بوجود آید و رشد کند و همه مبارزان اصیل و مسلمان را در صفوف خود جای دهد در نتیجه مبارزهای شناخته شده و مورد قبول عام برای ارزیابی صلاحیت افراد و میزان صداقت و اصالتشان در اختیار مردم نیست و از این رو زمینه برای رشد و نمو شخصیت‌های فرصت طلب، ریاکار و متظاهر، منافق و انقلابی نما مساعد است.

موضع جنبش در برابر دولت موقت، انقلاب

با توجه به ویژگی انقلاب و چگونگی پیروزی آن لازم بود بلافاصله بعد از پیروزی یک شورای رهبری انقلاب به انتخاب امام از عناصری که دارای بینش انقلابی و ایمان و آگاهی اسلامی و تجربه مبارزه و کار با مردم دارند، مسئولیت تصمیم گیری را زیر نظارت مستقیم ایشان بدست گیرد و با قاطعیت با مسائل گوناگون انقلاب برخورد کند و دولت موقت مجری فرامین و تصمیمات شورای رهبری انقلاب باشد.

یک شورای واقعی انقلابی می‌توانست نه فقط کار انتقال قدرت از رژیم سابق بلکه انجام تغییرات اساسی و اولیه در نهادها و مناسبات نظام پیشین را هم بر عهده گیرد و علاوه بر مبارزه با ضدانقلاب و سرکوبی کامل آن و تصفیه ارتش و سازمانهای اداری پایه‌های اساسی نظام اسلامی را بنیان نهد. شورای رهبری انقلاب بریاست امام می‌توانست در نقش مجلس نمایندگان خلق تصمیمات قانونی به منظور تغییر زیربنای سیاسی - اقتصادی و فرهنگی جامعه اتخاذ کند و چهارچوب‌های پیشین را درهم بشکند و دشمن را از پایگاههای خود در ساخت سیاسی - اداری - اقتصادی و فرهنگی جاسه محروم نماید و با ابتکار از تشکیل شتابزده مجلس نمایندگان بی‌نیاز گردد.

در شرایطی که هنوز مناسبات رژیم طاغوتی پا برجاست در شرایطی که هنوز بسیاری از مردم فرصت آگاه شدن بر معیارهای تشخیصی و انتخاب نمایندگان واقعی خود را بدست نیاورده‌اند و اکثریت خلق از یک شکل اصیل حزبی محروم‌اند و هنوز سربازان و افراد ارتش و بسیاری کارمندان دولتی و قشرهای وسیعی از دهقانان به اندازه کافی با ارزشهای انقلاب آشنا نشده‌اند، و در حالیکه هنوز عناصر ضدانقلاب و مزدوران رژیم سابق، امیرالیسم، ارتجاع و فرصت طلبان بشدت فعالند انتخاب نمایندگان واقعی مردم که مظهر و نماینده راستین انقلاب اسلامی باشند، دشوار و تقریباً غیرممکن است. تحقق این منظور احتیاج به فرصت دارد که ضمن آن انقلاب فرهنگی ادامه و گسترش باید توده‌ها در تشکلهای اصیل و انقلابی سازمان یابند و با موازین فکری نظام اسلامی آشنا گردند و در شوراهای اسلامی که در تمامی سطوح تشکیل میشود به شور و تصمیم گیری بپردازند و از این راه تدریجاً قدرت و حاکمیت خود را بر سرنوشت کشور اعمال نمایند. تنها پس از این نحر به ضروری و سازنده است که تشکیل مجلسی از نمایندگان واقعی ملت ممکن میگردد و در این فاصله مراجعه به آراء عمومی برای تصویب نظام جمهوری اسلامی چنانکه انجام شد - مطلوب می‌باشد.

هم چنین قانون اساسی باید با فرصت کافی در معرض قضاوت عموم و بحث و شور در شوراهای اسلامی خلق گذاشته شود و حتی بعضی بخشهای آن در عمل تجربه و آزمایش شده و سپس برای تصویب از جانب مردم یا مجلس مؤسسان آماده گردد.

اکنون چنانکه از آثار و ظواهر امر پیداست ما از یک شورای انقلابی و فعال و پیشرو که نقش رهبری و تصمیم گیری خود را با قدرت و قاطعیت اجرا کند، محروم هستیم. در حال حاضر وظایف دولت موقت به انتقال قدرت از رژیم سابق و استقرار قدرت انقلاب و سرکوبی ضد انقلاب محدود شده است. گرچه بدلائلی که گذشت این دولت دارای خصلت‌های انقلابی نبوده، از انسجام لازم برخوردار نیست. اما در برابر وظایف حساسی که بر عهده دارد باید در برابر ضد انقلاب مورد حمایت قرار گیرد. ما ضمن حفظ آزادی عمل خود در بیان ضعفها و نارسائی‌ها و ارائه طریق هر اقدامی که دولت را در انجام وظائفش در برابر ضد انقلاب ضعیف کند محکوم می‌کنیم. در عین حال معتقد نیستیم که تا انتقال قدرت بیک دولت دائمی، باید از انجام هرگونه اقدام و تغییر انقلابی برهیز کرد برعکس فکر می‌کنیم انجام بعضی تغییرات بنیادی که در این مرحله هم مقدور است و هم دشمن را از مواضع و پایگاههای خود محروم میکند و مردم را در پیوند عمیق‌تری با رهبری انقلاب قرار میدهد ضروری می‌باشد. علاوه تأخیر در انجام تغییرات انقلابی نه تنها روحیه گذشت و ایثار بلکه هیجان خدمت و سازندگی را که در جریان انقلاب رشد کرده از قشرهای ستمدیده مردم بازمی‌ستاند. یکی از اهداف اصلی انقلاب تغییر مبانی ارزشی خلق مسلمان و حرکت مداوم و خلاق جامعه فعلی بطرف جامعه توحیدی است. از این رو توقف یا کندی در این حرکت زبان بخش بوده و کاهش شتاب یا سرعت حرکت

به طرف جامعه توحیدی بدون تردید خطرانی جدی دربردارد. ضرورت تداوم خلاقیت انقلابی در فرد فرد مردم ایجاب می‌کند، کار تصفیه دستگاههای احرائی از عناصر ناپاک و تغییر مناسبات استبدادی و غیر اسلامی بی‌وقفه ادامه یابد و مردم بطور وسیعی در جریان پیشرفت کارها و بحث در باره مسائل جاری انقلاب و طرحهای قانون اساسی و اجرای آزمایش بعضی پیشنهادات آن، شرکت داده شوند. تا رفته رفته پایه‌های بنای فرهنگ انقلاب اسلامی بی‌ریزی شود و هرگز فراموش نکنیم که هدف عمده ما استقرار نظام و ارزشهای توحیدی اسلام در شخصیت افراد و در نظام اجتماعی است، لذا هیچ فرصتی را برای اتحاد این تغییرات از طریق مشارکت دادن مردم در تصمیم گیریها و اقدامات اساسی نباید از دست داد.

بکمک این اقدامات است که شور و هیساری انقلابی توده کماکان در سطح بسیار بالایی نگاهداشته میشود. فروکش کردن آگاهی و شور انقلابی خلق - جنبش را از بزرگترین عامل پیش برنده اش محروم میسازد.

موضع ما در برابر ضد انقلاب

جنبه ضدانقلاب متشکل است از: مزدوران و عوامل رژیم سابق، امیرالیسم آمریکا و وابستگان به آن، ارتجاع و فرصت طلبان که در مجموع در ضدیت با انقلاب مانع مشترک دارند و در این راه تلاش می‌کنند.

در سرکوبی مزدوران و عوامل رژیم، یاسداران و دادگاههای انقلابی تلاش گران قدری انجام داده‌اند، بازداشت و محاربات جنایتکاران و خائسین و مزدوران رژیم سابق با موفقیت پیش می‌رود. لازم بیادآوری است که هنوز هم بزرگترین و فوری‌ترین خطری که انقلاب ما را تهدید می‌کند از جانب آمریکا و مزدوران استعمار است که با انواع توطئه‌چینیها و دامن زدن به آشوبها و اختلافات و جنگهای داخلی سعی دارد انقلاب ما را از درون مثلثی سازد. و ضربه سختی را که انقلاب ایران بر منافع حیاتی آن وارد ساخته است، بحوی حیران سازد. توطئه‌های جدید کارتر در خاورمیانه و سازش خیانتکارانه سادات با اسرائیل جزئی از یک توطئه آمریکائی علیه خلق فلسطین و انقلاب ایران است. ما نقشی را که استعمار، یگانه در منحرف ساختن نهضت مشروطه خواهی و شکست نهضت ملی ایران بازی کرد فراموش نمی‌کنیم. استعمار توسط عوامل خود و بکمک طرحهای پیچیده‌ای میکوشد زمام انقلاب را از دست مردم و رهبری اصیل آن خارج سازد و نیروهای ارتجاعی و عوامل دست‌نشانده خود را بر آن مسلط سازد. دشمن میکوشد با ضربه زدن بر وحدت رهبری، انقلاب را از مهمترین پایه حیاتی آن محروم سازد.

آنها می‌دانند که در شرایط حاضر اگر امام خمینی نباشد یا رهبری بی‌اعتبار گردد تشتت و نفاق و چنددستگی به آسانی زمینه را برای تسلط ارتجاع و یا عناصر فرصت طلب مساعد می‌نماید.

آمریکا وقتی نتوانست ارتش را بیکارچه در مقابل انقلاب وادارد، سعی کرد نفوذ و تسلط خود را در آن حفظ کند و آنرا حتی المقدور دست نخورده نگاه دارد تا در آینده به عنوان پایگاهی برای تسلط بر انقلاب از آن سود جوید. تصفیه ارتش از عناصر مزدور و نامطمئن و تغییر مناسبات و روابط درونی و بیرونی آن چنانکه بسیار کم پیشرفت کرده است، توطئه امیرالیسم را خنثی و نقش بر آب خواهد ساخت. ما در بنیانه اخیر، موضع خود را نسبت به ارتش صریحاً اعلام کرده‌ایم. تبدیل ارتش بیک نیروی در خدمت انقلاب با تغییر سریع مناسبات استبدادی و استعماری حاکم بر آن و هم چنین ادامه تصفیه از عناصر نامطمئن و سیاسی کردن هرچه وسیعتر و عمیق‌تر آن امکان پذیر است. در آن صورت این نیرو قادر خواهد بود از انقلاب در برابر توطئه‌های ضدانقلاب حمایت نماید.

امیرالیسم بسرکردگی امریکا با دامن زدن به تناقضات و اختلافات قومی و مذهبی و مسلکی سعی در تضعیف انقلاب و تجزیه کشور دارد. آنها نه فقط به مزدوران ساواک و جاسوسان سیا و عوامل فرصت طلب چشم امید دوخته‌اند بلکه روی قدرتهای ارتجاعی در داخل کشور و در منطقه هم حساب می‌کنند. برخورد قاطع و انقلابی با خواسته‌های برحق همه اقوام مختلف و شرکت دادن همه قشرهای خلق‌های ایران در تصمیم گیری و تعیین سرنوشت کشور در چارچوب نظام اسلامی و با حفظ وحدت رهبری و همراه با آن افشاگری وسیع در باره توطئه‌های بیگانه و سوءاستفاده عناصر فرصت طلب به مصادق آیه "ان کید الشیطان کان ضعیفاً" جلوی اجرای نقشه‌های ضد انقلابی امیرالیسم را خواهد گرفت. آمریکا و متحدین استعمارگرش تسلط کامل بر اقتصاد و فرهنگ و سیاست ما بدست آورده بودند.

در جمهوری اسلامی ظلم نیست، فقیر و غنی وجود ندارند،

صربانی که انقلاب بر پایگاههای سیاسی و نظامی آنها وارد میآورد باید با ضربه بر پایگاههای اقتصادی و فرهنگی شان دنبال و تکمیل شود. خلع پد از سرمایه داران وابسته به امپریالیسم و قطع وابستگی ارتش، اقتصاد و سایر نهادهای ما از بیگانه و اشاعه هرچه وسیعتر فرهنگ انقلابی توحیدی میتواند به عنوان اولین گام مؤثر در این جهت تلق شود. سیاست اقتصادی کشور باید بنحوی تنظیم و اجرا شود که قدم به قدم ما را از وابستگی به قدرتهای سرمایه داری بیگانه آزاد سازد. حفظ یا تثبیت این وابستگیها در آینده به بازگشت مجدد سلطه سیاسی و فرهنگی امپریالیسم به میهن ما منجر خواهد شد.

ارتجاع داخلی متحد طبیعی استعمار و بزرگترین مانع رشد و تکامل نهضت های آزادی بخش در میهن ما بوده است. هدف اصلی نیروهای ارتجاعی آنست که مناسبات پیشین و منافع و امتیازات مادی و غیرمادی خود را در پوشش نظم انقلابی جدید حفظ کند. کاری که اشرافیت بنی امیه در صدر اسلام کردند. در مشروطه بارهم بدست اشراف و عظمه استبداد و مالکین و خانها و مزدوران استعمار تکرار گردید و اکنون هم نیروهای ارتجاعی همان راه اسلاف خویش را می بینیم. آنان رودرروی انقلاب نمی ایستند، بلکه در کنار و پیشاپیش آن قرار گرفته آرا از مسیر تکاملی اش منحرف می کنند، قدرت را تدریجا از دستهای انقلابیون راستین خارج می سازند و با دم زدن از انقلاب و جانبداری ظاهری از آن، شعارها و اصول انحرافی طرح می کنند. سعی می کنند از تغییرات بنیادی و انقلابی جلوگیری کرده به انجام بعضی تغییرات سطحی و روپوشائی اکتفا نمایند.

نیروهای ارتجاعی که وابستگی به عوامل زر و زور هستند در پی اندیشه حفظ منافع مادی و سیاسی خویش می باشند - غالب اوقات از پوشش مذهب استفاده می کنند و میخواهند همان منافع مادی و روابط استثمار و مالکیت های انحصاری را در لواء انقلاب اسلامی حفظ کنند مایلند مناسبات استبدادی و موقعیتهای برتر و مسلطی را که پیش از این داشته اند در نظام جدید نگاهدارند. ارتجاع اگر هم نخواهد و تکیه بر استعمار نداشته باشد در مبارزه با انقلاب حیرا" به دامن استعمار می افتد و در خدمت منافع آن قرار می گیرد.

فرصت طلبان کسانی هستند که با در انقلاب نقشی نداشته و با نظریاتشان غلط از آب درآمده و در حالیکه پایگاهی در بین مردم نداشته و ندارند به جای برخورد صادقانه با مسایل میخواهند قدرت را از انقلابیون راستین بگیرند. بخشی از فرصت طلبان کسانی هستند که در رژیم پیشین از راه خدمت مستقیم و غیرمستقیم به قدرتهای طاغوتی به قدرت و ثروت رسیده اند و بنحوی در غارت کشور و استثمار مردم سهیم بوده اند و لذا پیوندی با مبارزه مردم و انقلاب نداشته اند. اما با مشاهده و ظهور آثار پیروزی وارد میدان شده و خواهان سهم در میراث انقلاب خلقتند. با طرح شعارهای فریبده و انتقادهای بجهگانه جنبش را تضعیف و برای خود کسب موقعیت می کنند. بخشی دیگر از فرصت طلبان کسانی هستند که از روی تنگ نظری تنها عقاید و مکتب فکری خود را پیشتر و پیشگام می دانند و ایدئولوژی اسلامی را، به نحوی ارتجاعی معرفی می نمایند. آنان کمتر برخورد صادقانه و آزاد با اسلام داشته اند و غالباً از پشت عینک نظریات کلیشه ای و تقلیدی به آن نگریسته اند و چون نظریات و خط مشی های عملی آنان بیگانه با واقعیات تنظیم و تدوین شده است، قادر نبوده اند تأثیر سازنده ای در پیشبرد جنبشهای اصیل و آزادی بخش مردم برجای بگذارند، که به عکس بیشتر نقش بازدارنده و انحرافی داشته با تلافی برای بدست گرفتن رهبری از راههای غیراصولی در راه پیشرفت نهضت و انقلابات، مانع ایجاد کرده اند. جدا از تنگ نظری فکری و برداشتهای کلیشه ای، ریشه دیگر فرصت طلبی را عامل وابستگی و تابعیت کورکورانه از سیاستهای غیر ملی تشکیل میدهد که به سهم خود بخصوص در گذشته در انحراف از مسیر توده و سرانجام کشاندن آنها به موضع فرصت طلبی تأثیر فراوان کرده است. تاریخ معاصر از صدر مشروطه تاکنون مشحون از تجربیات تلخ از این نوع سیاستهای انحرافی و فرصت طلبانه می باشد. دنبال کردن این روشها به جدا شدن این گروهها از توده و از دست دادن پایگاههای مردمی می انجامد و چون از قافله انقلاب عقب می مانند و به انزوا کشیده میشوند، آنان اگر بجای تصحیح نظریات و خط مشی ها، صرفاً برای کسب وجهه و قدرت، دست به دامن فرصت طلبی بزنند، چه بسا که در کنار نیروهای ارتجاعی و وابسته به استعمار و ضد انقلاب قرار گیرند. برخورد با پدیده فرصت طلبی باید بر پایه افنگری استوار باشد. چنانکه تجربیات گذشته ثابت کرده است این روش در صورتیکه همراه با ادامه پیشگامی در حل مسائل انقلاب و مبارزه با دشمن باشد، سرعت فرصت طلبان را به انزوا می کشاند.

اگر انقلابیون مسلمان همانند گذشته نقش پیشتر خود را حفظ کنند، سمپاتی های عناصر فرصت طلب تأثیری در اذهان توده نخواهد گذاشت بدیهی است اگر اینگونه عناصر رسماً در خدمت ضد انقلاب

درآمده علیه انقلاب دست به نوطه چینی بزنند، همانند ضد انقلاب با آنها مقابله خواهد شد. از طرف دیگر ارتجاع و مزدوران استعمار مایلند که انقلاب را وارد میدان مبارزه با فرصت طلبان کرده، در آن جبهه مشغول دارند. زیرا در این صورت میتوانند مواضع پیشین خود را حفظ کرده، منافع و موقعیت ناروای گذشته را از خطر نابودی نجات دهند. و حتی با پیشقدمی در این جبهه که خود به کشودن آن کمک کرده اند رهبری انقلاب را بدست گیرند و انقلابیون اصیل را طرد کنند و به آرزوی خود که دفن کردن انقلاب در مرداب ارتجاع و استعمار است دست بیاورند.

در همین جا یادآور می شویم که اولاً، هر موضع انتقادی نسبت به دولت را نباید به حساب فرصت طلبی گذاشت، ثانیاً مبارزه با ضد انقلاب هرگز نباید بهانه سلب آزادی عقاید و تشکل و بیان قرار گیرد. زیرا اختیای فکری و سیاسی با اصول آزادی بخش توحیدی مخالف است و جنوی شکوفائی استعدادها و ظهور نظریات و راه حل های کامل و موثرتر را می گیرد و در هرحال به زبان رشد حق است.

وظایف میرم انقلاب

به اعتقاد ما هدف اصلی انقلاب اسلامی آنستکه جامعه را بسوی استقرار کامل نظام توحیدی پیش براند. اصل تاریخی امامت و وراثت مستضعفان و متقین ایجاب میکند که حاکمیت و مالکیت از قدرت های غیرمردمی سلب گردد، و بنا به اصل حاکمیت و مالکیت الله بدست مردم سپرده شود. حاکمیت الله ایجاب میکند که در همه حال اصول ناشی از اراده و سنن الهی مبنای عمل و تصمیم گیری قرار گیرد. قانون اساسی انقلاب باید بر مبنای این اصول اساسی تدوین گردد. یعنی اعتراف کند به اینکه تنها قوانین الهی و سنتهای لایتمری وی مطلقند و مبنای معیار قانونگذاری و قضاوت و ارزشیابی و اینکه مردمنده که به وکالت از جانب خدا باید حق حاکمیت الله را اعمال کرده و در چارچوب اصول الهی تصمیم بگیرند. هیچ عاملی نباید این حق را خدشه دار کند و اینکه امت در راه حرکت بسوی هدفهای خود به پیشوا و امامی احتیاج دارد که راهنما و مظهر و مصداق عملی تمام ارزشهای عالی توحیدی می باشد.

اصالت دادن به مردم در تصمیم گیری بر مبنای اصول ثابت الهی و رعایت اصل امامت و وراثت مستضعفان ایجاب میکند که قدرت از طریق شوراهای اسلامی خلقی در تمام سطوح به مردم واگذار گردد.

در نظام سیاسی آینده باید تسهیلاتی پیش بینی شود که به کمک آنها تمامی مردم از اصول و قوانین اساسی اسلامی آگاه و با ضوابط و معیارهای انتخاب و تصمیم گیری آشنا باشند و مراجع قدرت و تصمیم گیری در وسیعترین حد ممکن بین مردم توزیع شود و از تمرکز آن در یک یا چند مرکز جلوگیری شود.

تمرکز ثروت و قدرت در دستهای یک فرد یا گروه و یا طبقه به هر نحو که باشد با اصول فوق مغایر بوده و سرانجام به استبداد و استثمار میکشد.

در نظام آینده دولت باید نقش راهنما، نظارت و هم آهنگ کننده داشته باشد. مجلس نمایندگان مردم که مبعوث شوراهای اسلامی خلق در شهر و روستا در محله ها و کارخانه ها و ادارات و ارتش و مدارس و دانشگاهها و مزارع و دهکده ها هستند، عالیترین مقام قانونگذاری و تصمیم گیری محسوب میشود. قوه اجرائی همانند قوه تصمیم گیری در تمام سطوح و بین شوراهای اسلامی خلقی توزیع میگردد و چنانکه گذشت دولت مرکزی در بیشتر موارد به برنامه ریزیهای اساسی و نظارت و راهنمایی و ایجاد هم آهنگی خواهد پرداخت. قوه قضائی باید کاملاً مستقل از قوه مجریه باقی بماند.

موضع جنبش در برابر مسئله خودمختاری اقوام.

مسئله خودمختاری اقوام و ملیتها بر مبنای اصول فوق قابل حل است. قرآن ویژگیهای خاص هر قوم و ملتی را در داخل امت واحد اسلامی برسمیت می شناسد و آنرا وسیله شناسائی و روابط متقابل بین اقوام قرار میدهد و در همان حال هیچ نوع رابطه ای که بر اساس برتری و سلطه یک قوم یا ملت بر اقوام و ملل دیگر باشد تأیید نمیکند. "انا خلقناکم من ذکر و انثی و جعلناکم شعوبا" و قبائل لتعارفوا ان اکرمکم عندالله اتقیکم" شما را از یک مرد و زن آفریدیم و بصورت ملل و اقوام قرار دادیم تا یکدیگر را بازشناسید. گرمای ترین شما نزد پروردگار با تقوی ترین شماست."

بانوحه به اصل فوق یعنی قبول و احترام به ویژگیهای اقوام و ملیتهای امت اسلام و اصل اعطای حق تصمیم گیری در چارچوب اصول اساسی و مصالح مشترک امت، هر قوم و ملیت و هر ایالتی بطورکلی میتواند با حفظ ویژگیهای ملی و قومی و فرهنگی و مقتضیات محلی تصمیمی که معیار یا قوانین اساسی و اصول مشترک نبوده و با مصالح امت واحد اسلامی ایران در تضاد نباشد اتخاذ نماید و حق حاکمیت خود را اعمال کند.

اصول مبنای در برخورد با مسئله خودمختاری و حق حاکمیت اقوام و ملیتها بقرار زیرند.

اول، تصمیم گیری در چارچوب قوانین اساسی مشترک که اراده و حاکمیت الله ناشی میشود.

دوم، رعایت و احترام به ویژگیهای قومی و فرهنگی و حق تصمیم گیری برای هر قوم و ملیت و ایالتی بر مبنای مقتضیات محلی و شرایطی که با اصول اساسی مشترک و با وحدت امت واحد اسلامی ایران مغایرت نداشته باشد.

سوم، قبول حق تصمیم گیری از جانب مردم بر اساس اصل امامت و وراثت مستضعفان.

چهارم، رعایت مصالح و منافع مشترک امت واحد اسلامی ایران و وابستگی متقابل سرنوشت همه اقوام و ملیتهای ایرانی از لحاظ اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی و سیاسی و دفاعی. بر این اساس ایالات و اقوام و ملیتها در عین حال که حق تصمیم گیری در امور داخلی دارند لازم است از یک سیاست خارجی و دفاعی واحد و خط مشی اقتصادی - اجتماعی مشترک پیروی کنند و تابع ضوابط و معیارهای مشترک فرهنگی اسلامی باشند.

استثمار و سرمایه داری وابسته

اصول اقتصاد توحیدی اسلام بطور قاطع و صریحی با هر نوع مالکیت انحصاری بر منابع تولید و ثروتهای طبیعی مخالفت دارد و کار خلاق و مثبت را مبنای استفاده از حقی میداند که عموم مردم در نعمت های خدادادی زمین دارند. سهم هرکس در نعمتهای جهان محدود به مقدار است که با کار خویش بدست میآورد و بدان نیازمند است. احتکار و تکاثر و اسراف و تبذیر و کنز مردود است و ربا که بر پایه استثمار و بهره کشی از کار دیگران قرار دارد و برای پول و سرمایه و ابزار کار سهمی اضافه بر ارزش واقعی و ثابت آن در محصول قابل است قویاً تحریم شده است. اسلام در عین حال مانع خلاقیت فردی نشده است و آنرا در چارچوب ضوابط تعیین شده تشویق میکند بنا به آیه "یسئلونک ماذا ینفقون، قل العفو" اصل بر این است که هر کس به میزان احتیاج از نتیجه کار خود بهره مند شود و مازاد بر آن را در راه مصالح و نیازمندیهای جامعه صرف کند. اسلام در این زمینه از کاربرد زور خودداری میکند. زیرا تکامل شخصیت فرد و رسیدن به تقوی و نزدیک شدن به خدا منوط به انتخاب آزاد فرد در موقعیتهایست که پیش میآید. در همان حال حفظ مصالح جامعه و ضرورت رفع نیازمندیهای اساسی همه افراد تا آنجا اهمیت دارد که حکومت اسلامی میتواند در مواقع ضروری مازاد بر احتیاج را در اختیار گیرد.

استقلال و رشد اقتصادی

آزاد شدن از وابستگی اقتصادی به امپریالیسم و سرمایه داری جهانی، مستلزم خلع پد از سرمایه داری وابسته داخلی و احیای اقتصاد اصیل ملی در زمینه کشاورزی و صنعت است. احیای کشاورزی و دامپروری برای رسیدن به خودکفائی از اولویت خاصی بهره مند است. در این رابطه انحلال و مصادره شرکت های استعماری در صنعت و تجارت و کشاورزی و همچنین بانکهای خصوصی و لغو مناسبات ربوی در امر بانکداری و معاملات باید در دستور کار دولت قرار گیرد. در زمینه صنایع، بی ریزی بنیادی یک صنعت و تکنولوژی اصیل که بر پایه منابع و قدرت فنی و انسانی داخلی استوار باشد و ما را از وابستگی به اقتصاد مسلط بیگانه آزاد کند اهمیت اساسی دارد.

در پیشبرد این هدف باید اصل راهنمای برنامه ریزی صنعتی و تجاری ما باشد که جز در موارد ضروری تنها کالا و محصولی را مصرف کنیم که خود میسازیم. در برنامه ریزی رشد و توسعه اقتصادی بجای وارد شدن در میدان رقابت آزاد سرمایه داری که ما را به جرگه ممالک سرمایه دار جهان خوار یا سوسیالیستهای توسعه طلب میاندازد، و نتیجه جدی آن یا وابستگی و تحت سلطه بودن است یا سلطه جوئی. تأمین

همه باید برادر وار باهم باشند. امام خمینی

نیازمندیهای اساسی مردم باید اصل قرار گیرد و تولید برای مصرف و یا ماده بازم بمنظور تأمین نیازمندیهای اساسی دیگر باشد و نه برای کسب سود و توسعه نفوذ و استعمار و استثمار حلقها و سرزمینها اصول اساسی توحیدی اقتضا میکند که اضافه تولید در راه تأمین نیازمندیهای سایر ملتها و کمک به جنبشهای آزادیبخش و پیشبرد هدفهای عالی انسانی و گسترش نظام توحیدی و کشف حقایق علمی بکار رود. نه آنکه بصورت سرمایه جهت کسب سود و ثروت بیشتر از راه استثمار صادر شود و یا حربه‌ای گردد برای تسلط بر دیگران و استضعاف ملتها.

همراه خلق بیدار سرمایه‌داری وابسته غارتگر و از بین بردن تدریجی مناسبات استعماری در تمامی رشته‌های تولید صنعتی و سپردن امور کارخانه‌ها به شوراهای مهندسان و کارگران و زیر نظارت مراکز برنامه‌ریزی اقتصادی و صنعتی، لازم است حق دهقان بر زمینی که روی آن کار میکند مورد تأکید قرار گیرد. و مناسبات سرمایه‌داری ارضی که در رژیم پیشین رواج و توسعه یافت طمعی شود. دست سرمایه‌داری از اراضی کوتاه شود و شوراهای متشکل از دهقانان و مهندسان و کارگران کشاورز که مستقیماً در کار تولید شرکت دارند، اداره امور مربوط به آنرا بر عهده گیرند.

برعهده دولت است که ابزار و لوازم و سرمایه اولیه کشاورزی در اختیار دهقانان نیازمند بگذارد. و با این کار آنها را از ترک کشت و رها کردن یا فروش زمین و یا اجاره دادن به غیر مانع شود.

زمین کشاورزی منحصرماً در اختیار کسانی قرار داده شود که میخواهند شخصاً روی آن کار کنند. و برای بکار انداختن موسسات تولیدی توسط شوراهای کارگران و مهندسان و زیر نظارت دولت و ایجاد کار، باید اولاً "از سرمایه تراکم صاحبان صنایع و سرمایه‌داران وابسته و مزدوران رژیم و خاندان پهلوی و حتی از بخشی از درآمد نفت استفاده شود، ثانیاً "از همه مردم برای کمک به رشد صنعت و کشاورزی تقاضای همکاری و مشارکت بعمل آید. رشد اجتماعی و مذهبی مردم عامل موفقیت این طرح و جلب همه امکانات مادی و معنوی خلق مسلمان ما خواهد بود. بسیج نیروهای انسانی و ذخیره‌های مادی توده‌ها در اجرای طرحهای ضربتی اقتصادی در موفقیت‌های انقلابی ضرورتی نام دارد. اقدام انقلابی امام در دعوت از مردم به شرکت در نهضت خانه‌سازی برای مستضعفان نمونه برجسته‌ای از این نوع بسیج توده‌ای است.

از آنجا که با استقرار نظام سیاسی مبتنی بر شوراهای اسلامی و سیاست عدم تمرکز و دادن حق تصمیم‌گیری به مردم نیازی به دیوان-سالاری گسترده و زائد موجود نیست، لازم است همراه با رشد و توسعه موسسات تولیدی در آینده بطور تدریج کارکنان زائد اداری به بخشهای تولید منتقل شوند. حجم سازمانهای دولتی به حداقل لازم که مناسب با نقش نظارت و هدایت و برنامه‌ریزی است تقلیل پیدا میکند. با تأسیس یک شورای اسلامی تجارت، به عنوان یک هدف کوتاه‌مدت و فوری - مناسبات ربوی از معاملات حذف و قیمت‌ها بر اساس منافع تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان و ارزشهای کار و عدالت تعیین گردد و منافع جامعه در امر مبادلات تجاری تأمین و راه برای برقراری مناسبات توحیدی در امر تجارت هموار شود.

وظایف مبرم مادر شرایط کنونی

حفظ دستاوردهای انقلاب را فوری‌ترین وظیفه هر انقلابی راستین میدانیم. ادامه مبارزه قاطع و همه‌جانبه با ضد انقلاب و دستگیری و مجازات مزدوران و عوامل رژیم پیشین و جاسوسان و کارگزاران استعمار بیگانه در درجه اول اهمیت قرار دارد. لازمه موفقیت در مبارزه با تثلیث استبداد و استثمار و استعمار پایان دادن به حاکمیت زر و زور و تزویر است.

از آنجا که غلبه ما بر استبداد سلطنتی با قدرت متحد مردم در زیر چتر رهبری واحد و با کفایت آن میسر شد در مبارزه با عوامل ضد انقلاب و ارتجاع و مزدوران استعمار و فرصت طلب هم جز به نیروی مردم نمیتوان تکیه کرد. لذا وظیفه همه انقلابیون مسلمان آگاه کردن و بسیج و متحد ساختن مردم برای تداوم بخشیدن به انقلاب و غلبه بر دشمنان تاریخی آن است. زودرسی انقلاب ادامه انقلاب فرهنگی را بشدت ضروری میکند. زیرا در شرایط موجود خطر نوعی رجعت به نظام پیشین در قالب و پوشش نوبین قویاً وجود دارد. رشد ضد انقلاب در بطن انقلاب به صورت آفتی که همه انقلابات تاریخ را تهدید کرده‌است از سه منبع ممکن است: اول باقی‌مانده‌های عناصر و نهادها و مناسبات پیشین و یا روابط اجتماعی - اقتصادی و سیاسی و فرهنگی که با برجا می‌مانند و یا تجدید حیات پیدا می‌کنند، عناصر ارتجاعی و وابسته به رژیم سابق که در لباس تزویر از تیغ انقلاب جان بدر می‌برند، و مناسبات کهنه ضد توحیدی منشاء رشد ضد انقلاب می‌شود.

دوم - از ناحیه مبارزاتی که اسیر ضعفها و حملت‌های متعی شخصیت خود هستند: کسانی که بطور حدی در متن مبارزه شرکت نکرده‌اند و یا فرصت لازم برای خودسازی و رسیدن به مرحله تقوا بدست نیاورده‌اند. اصل وراثت متعین همین این حقیقت است که تنها نیروی شایسته رهبری انقلاب و معماری جامعه توحیدی متعین هستند که از ضعفها و غلیظت ضد توحیدی و انگیزه‌های ضد اجتماعی شخصی پاک شده‌اند. فعال ماندن محرک‌های شخصی قدرت‌طلبی، جاه‌طلبی، مال‌دوستی، برتری‌جویی در کسانی که داعیه رهبری و به عهده گرفتن مسئولیت‌های حساس دارند باید بعنوان یکی از خطرناکترین سرچشمه‌های انحراف تلقی شود. وجود این محرک‌ها در اشخاصی که نقش حساس در رهبری انقلاب دارند و مسئولیتهایی بر عهده‌شان گذاشته میشود منبع دوم تکوین و رشد ضد انقلاب است. منبع سوم افراد سطحی و با آگاه از اصول و معیارهای حقایق. جهل و قشری‌نگری سبب انحراف این افراد و ضدینشان با انقلاب می‌شود. لذا شایسته‌است انقلابیون اصل و مسلمان با شدت تمام با هر نوع قدرت‌طلبی فردی و تسلط و برتری‌جویی شخصی با گروهی و حربی مبارزه کنند و در شایسته‌آگاهیهها و معرفی معیارها و اصول به مردم از هر کوششی فروگذار ننمایند. انقلاب اسلامی را هر سه منبع فوق از راه منحرف کردند و به شکست کشاندند.

هم اشرفیت اموی که بازمانده رژیم پیشین بودند و از تبع انتقام و قصاص انقلاب اسلامی جان بدر بردند و در لباس تزویر (اسلامت) به قدرت رسیدند و هم عناصر جاه طلب مال‌دوست و خودخواهی نظیر طلحه و زبیر که از یاران انقلاب بودند اما به تقوی نرسیده و بعداً به انگیزه کسب قدرت و مال و رسیدن به جاه و رهبری به رقابت با حق برخاسته و سرانجام به دامن ضد انقلاب غلطیدند و علیه حق موضع گرفتند و سومین منبع خطر کسانی بودند که بدلیل جهل و عدم آگاهی از معیارهای حق و هدفهای اصلی انقلاب پیراهه را از راه تشخیص ندادند. با وجود داشتن ایمان به اسلام و صمیمیت در گفتار و صداقت در عمل چون شناخت عمیق نسبت به اصول و معیارهای حق بدست نیاوردند و در نگرش با امور سطحی و قشری بودند سرعت فریب خوردند و بی‌آنکه بخواهند و نفعی داشته باشند و جاه و مقام را طالب باشند، علیه حق موضع گرفتند و چون انگیزه شخصی نداشتند و صداقت در راه غلط شمشیر میزدند، با جان زدند و از هیچ عاطفی نترسیدند و لذا بیش از دو گروه فوق‌الذکر قلب علی مظهر حق و انقلاب را بدر آوردند. خوارچ نماینده این گروه بودند و منبع سوم تکوین و رشد ضد انقلاب.

ما امروز با هر سه آفت بزرگ انقلاب یعنی فاسطین، ناکثین، و مارقین زمان مواجه هستیم و باید که صادقانه و با قاطعیت و احساس مسئولیت از راه تبلیغ و افشاگری و معرفی موازین حق و شکل و اتحاد مردم و آموزش و در یک کلمه، یک انقلاب فرهنگی در پرتو تعالیم اخلاق توحیدی و حقایق مکتب و واقعات تاریخ با آنها بجنگیم و در این راه هرگز حقیقت را فدای مصلحت‌اندیشی شخصی و گروهی نکرده و فراموش نکنیم که هدف اصلی انقلاب ما احیای حق و میراندن باطل است و همه چیز در این رابطه وسیله و راه است و نباید که ارزشها و هدفهای اصلی یعنی حقیقت را حتی یک لحظه قربانی مصالح شخصی کنیم. چنانکه پیشوای بزرگمان قهرمان حقیقت‌جویی علی "ع" نکرد.

۱۳۵۸/۱/۲۷

جنبش مسلمانان مبارز

بیانیه جنبش مسلمانان مبارز

درباره شوراهای ایلالتی و ولایتی

بسم الله الرحمن الرحيم

تصمیم رهبر انقلاب امام خمینی دایر بر تشکیل شوراهای ایلالتی و ولایتی و قبول مسئولیت اجرای این اقدام بزرگ و انقلابی را توسط مجاهد عالیقدر آیت‌الله طالقانی - به عنوان یک گام اساسی در راه استقرار حاکمیت مردم و زدودن آثار شوم مناسبات استبدادی می‌ستاییم. این تصمیم در جهت تحقق بخشیدن به یکی از مهمترین اصول بنیادی نظام اسلامی، اتخاذ شده است - اصلی که برطبق آن آزادی مسئولیت انسان در تعیین سرنوشت و اصالت وی در تحقق بخشیدن به حاکمیت الله مورد تأکید قرار می‌گیرد و شورا به عنوان پایه و اساس شیوه اعمال حق حاکمیت مردم تأیید می‌شود.

در رابطه با ویژگی انقلاب اسلامی ایران و نقش بسیار اساسی که قدرت خلق مسلمان در شکست نظام شاهنشاهی ایفا کرد و ضرورت بسیج کامل نیروی مردم برای انجام تغییرات انقلابی و نفعی حاکمیت و مالکیت ناروای طبقه حاکم پیشین و ضرورت شکوفا کردن استعدادها و بی‌پایان مردم برای غلبه بر موانع و دشواریهای اقتصادی - اجتماعی و استمرار انقلاب، بخصوص در بعد فرهنگی آن - از آغاز روی ضرورت تشکیل فوری شوراهای مردمی در تمامی سطوح تأکید داشته‌ایم.

تشکیل شوراهای به مردم فرصت می‌دهد تا بعد از هزاران سال که از جانب رژیم‌های استبدادی مورد بی‌اعتنائی قرار گرفتند، به تبادل نظر آزاد بنشینند و امور خویش را خود سامان دهند. قدرت مردم در درون شوراهای متبلور می‌شود و مسئولیت ساختن جامعه اسلامی آینده و مبارزه با دشمنان رنگارنگ انقلاب و دفاع از دستاوردهای آن مستقیماً به آنها واگذار می‌شود. کار دستجمعی در شوراهای سبب رشد روحیه اشتراک و همدردی و تعاون و همکاری در بین مردم می‌گردد. بیگانگی و جدایی بین مردم و مسئولین امور از بین می‌رود و از مسیر آن مردم در جریان کلیه امور سیاسی، اجتماعی و اقتصادی کشور خویش قرار می‌گیرند، مستقیماً با مسائل مملکتی آشنا شده به امکانات و همچنین دشواریهای می‌برند و با همه توان و ایمان انقلابی خویش در رفع آنها می‌کوشند - و در همانحال بر جریان امور سپهر خویش و نحوه کار مسئولین، نظارت دقیق و مستمر خواهند داشت. فرصتی که برای تبادل نظر و مشورت در یک محیط برادری و در پرتو اخلاق اسلامی در داخل شوراهای فراهم می‌شود، به از بین رفتن حملت‌های غیرتوحیدی (نظیر خودخواهی، جاه‌طلبی و روحیه سلطه‌جویی...) کمک کرده - امر خودسازی انقلابی و رسیدن به تقوی و زهد اسلامی را امکان‌پذیر می‌سازد. تشکیل شوراهای نماید در سطح ایلالتی محدود بماند بلکه موفقیت آن موکول به گسترش آن در تمامی سطوح است. به آن معنا که لازم است بلافاصله امر تشکیل شوراهای محلی، شوراهای کارخانه و کارگاه، اداره و روستا و نظایر آن در دستور کار قرار گیرد - روشن است که شوراهای ایلالتی و ولایتی در پیشبرد اهداف خود در صورتی موفق خواهند شد که در چهارچوب ضوابط و قوانین اساسی اسلامی که توسط رهبری انقلاب تعیین می‌شود و همچنین در محدوده مصالح مشترک امت اسلامی ایران، با اختیارات کافی عمل کنند. همکاری همه مردم و در پیمایش آنها نیروهای مبارز و مسلمان در پیشبرد این طرح انقلابی ضرورت تام دارد - جنبش مسلمانان مبارز همه امکانات فکری و انسانی خود را برای تحقق بخشیدن به این تصمیم بزرگ رهبری انقلاب امام خمینی، در اختیار آیت‌الله طالقانی می‌گذارد و از همه سازمانهای مبارز اسلامی دعوت می‌کند به ندای رهبر انقلاب پاسخ مثبت دهند و این فرصت گرانبه‌ای را برای انجام یک تجربه از همکاری و تعاون در پیشبرد یکی از مهمترین هدفهای انقلاب اسلامی غنیمت شمارند. بدون تردید تشکیل موفقیت‌آمیز شوراهای بسیاری از مشکلات و نابسامانیهای کنونی در گوشه و کنار مملکت پایان می‌دهد و زمینه را برای حرکت سریعتر بسوی استقرار نظام توحیدی هموار می‌کند.

جنبش مسلمانان مبارز - ۱۳۵۸/۲/۳

برای

آزادی

شیخ ابوطیر

بکوشیم

شیخ ابوطیر، عالم مجاهد فلسطینی در سال ۱۹۷۴ بجرم عضویت در الفتح و شرکت در نهضت مقاومت علیه اشغالگران اسرائیلی دستگیر و روانه شکنجه‌خانه‌های صهیونیستی و سپس در مقابل بیدادگاههای فرمایشی محکوم به ۳۷ سال زندان گردید.

ما از همه خواهان و برادران و نیروهای مترقی و انقلابی و هواداران صلح و آزادی و عدالت خواستاریم که از هیچ کوششی در جهت آزادی عالم مجاهد شیخ ابوطیر فرزند خلف شیخ عزالدین قسام بنیانگذار جنبش مسلحانه در فلسطین و سایر زندانیان فلسطینی دریغ ننمایند.

لطفاً وجوه نشریات امت را به حساب جاری شماره ۴۰۰ بانک صادرات شعبه تخت طاووس روزولت واریز نمایند.